

2. fejezet

Egyéb témák felvetése, megbeszélése

Szekeres István 2019. 09. 05. 11:57

Felkérés budakalászi előadások tartására.

Tisztelt Címzettek!

Remélem, a választások után is lehetőségünk lesz teremhasználati díj nélkül Budakalászon, havi egy alkalommal előadások tartására 17-19 óra között. Ehhez a jövő évre is megfelelő műsortervet kell összeállítani. Felkérek minden Címzettet írástörténeti-nyelvészeti tárgyú előadás tartására.

Záhonyi András műtétje miatt egyelőre az én címemre kérem az előadások rövid összefoglalóját elküldeni. További felkérhetők címeivel nem rendelkezem, csak Záhonyi András. Ezért felkérem, hogy Ő is tegye meg az itt említett felkérteken kívül a lehetséges előadókat.

Jelenleg eddig két előadásra van jelentkező.

Bérczi Szaniszló 2019. 09. 05. 12:03

Kedves István:

Címem:

A nyelvszerkezeti hierarchia fölhasználása a nyelvek magjának összehasonlításánál:
Szétágazások a korai nyelvfejlődéstörténetben.

Faragó Károly 2019. 09. 05. 14:30

Szia Lajos!

Ez az a helyzet, amikor valakinek az áldásos tevékenysége ilyen patthelyzetet eredményez, de nem vonja le a tanulságokat. Nincs az eddig itt elhangzott gondolatoknak igazi ható ereje (tisztelet a kivételnek), a szervezésnek vonzereje, az esetleg ide szánt írásnak, gondolatoknak igazi fogadó közege, ezért nem igazán szán ide aztán senki semmit. Kifulladt ez az egész. Személyesen én nem érzek (de szerintem más sem, ezért fulladt ki ez az egész) semmi inspirációt, hogy ide – alapvetően Szekerest értve ez alatt az ide alatt – írást adjak be, kínlódjak azért, hogy tudjam, gyakorlatilag nem is értenék meg, mert annyira más a szemléletük, annyira másként, más elvi alap hozzáállással közelítenek a szóban forgó téma felé. Ezért aztán nem adok be semmit, mert nem érzem, hogy az alóbbiek alapján ennek a legkisebb értelme lenne, a leírtakról, a közleni szánt gondolatokról azt várhatnám, hogy valami kicsi is hasznosul belőle.

Mire alapozom ezt? Olvasgatod ezt a Szekeres féle anyagot?

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00057/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2019_03_125-196.pdf

Ez már **ámokfutás!** Nem tudom ki fogja leállítani ezt az embert? Néhány szösszenet az alábbiakban: idézet feketével, megjegyzés általam **pirossal**:

2. old. „...ŐSKORUNK új módszerű feltárásának bizonyítékai: — *'felülírnak' minden más nyelvészeti, történeti (történelmi) koncepciót!*” *Szóval Szekeres felülírja ... hja ... ekkora zagyvaságok alapján mint pl. a 4. oldalon olvasható:*

4. old. „—Az uráli, Irbit-parti sziklarajzok kora legalább 5000 év! De nem lehet figyelmen kívül hagyni a mongóliai neolit-korú (i. e. III. évezred?) sziklarajzokat sem, az autochton népe-
séggel új népet alkotó folyamatnál. Amelyben a nyelvét és őskori *hagyományait őrző nép a fej-
lettebb fegyveres hatalmával és kultúrájával mindig felülkerekedett*. Az uráli Irbit-parti szikla-
rajzok nemeket jelölő fejszimbólumai *bizonyítják* az „uráli ősnép” *őskori (????) műveltségét*,
kelet-nyugati irányú szétvándorlását. Mert keletre, a mai Mongólia területére a (Huang-ho) Sárga
folyóig, — nyugatra a mai Finnországig *'szétterjedéssel' nem juthattak!* Csak vándorlás folya-
matával. Amelynek oka: az *életmódváltással egyre gyorsabban gyarapodó népesség volt, s
amely folyamat nem azonos módon ment végbe az Uráltól keleti, és nyugati irányban.*

*A keleti irányba tartókat erősebb ősiráni hatás érte (érhette) (mikortól? hol vannak az
adatok? honnan hová való eljutás során, milyen pontosabb földrajzi térségeket érintve????
még ő is feltételes módot használ...) a nagyállattartó (lovas-nomád) életmódra áttéréssel
(ugyanazek a kérdések ... ????)*, amely gyorsabban növekvő népességet, és *ehhez gyorsabban
növekvő területszükségletet* is gerjesztett. S ez felgyorsulhatott, amikor a társadalmi-technikai
fejlődés következményeként, hatalmukat a fejlettebb katonai képességeikkel is biztosítani tudták
életmódjuk földrajzi övezetében. Magukba olvasztva a szervezettségükben is gyengébb, más
nyelvű népeket.”

*Mi bizonyítja ezeket a baromságokat, hogy ez akkor ott és így ment végbe? Milyen leveze-
tés, okfejtés, – az általa oly gyakran követelt – ADAT? Hol vannak erről az adatok, éghajlatra,
pontos földrajzi behatárolásra, népességre, kultúrára stb. És nincs vége:*

„— A hódító népekre mindig is jellemző volt, hogy a legyőzött *(meghódolt) népekből (is)
szereztek maguknak feleséget (mi bizonyítja ezt ott és mikorra vonatkozik ez a megjegyzés, ami
ráadásul szerinte bizonyító erejű, és felülír minden korábbi koncepciót sic)*. Ezért logikusan, a
sztyeppei pásztor katonanépek 'hímneműinek' a nőneműknél állandóbbak a származási lácban
öröklött (genetikai?) sajátságai. S ez csak a hosszú időn át, folyamatosan asszimilált más nép-
elemek többséggé válásával csökkenhet alacsony részarányúvá, vagy tűnhet lényegében el! Mert
teljesen más a helyben élőknél, a steppei pásztor katonanépek társadalma a kifejlődő katonai
demokráciában!”

*Te olvastál arról, láttál bizonyítást bárhol is, hogy: „...a sztyeppei pásztor katonanépek (mi-
től sztyeppei pásztor katonanépek és mikortól azok a magyarok, finnugorok ősei, ha egyáltalán
jártak ott?) 'hímneműinek' a nőneműknél állandóbbak a származási lácban öröklött (genetikai?)
sajátságai”?*

Szóval ez még általánosságban is elnagyolt vélelemegyüttes, zagyasághalmaz, de ezekből
a magyar – finnugor – őstörténetre levonni következtetéseket?????

Ez valami iszonyú. Nem tudom végigolvasni.

Elnézést kicsit nyers vagyok, de ez kibuggyant belőlem.

Záhonyi András 2019. 10. 27. 9:46

T. meghívottak!

A ZMTE budakalászi kerekasztal-beszélgetésre szeretnénk felkérni Benneteket:

nov. 29., 17 óra, Budakalász, Kós K. ÁMK (Faluház)

Téma:

– A gyökrendszer működése a magyarban és más nyelvekben

– szó-gyök-hang(értemény)-jelenség

– kutatásaink pillanatnyi állása, a problémák megbeszélése (a hangok ősi jelentése, a be-
széd kialakulása, hierarchiaszintek, nyelvi párhuzamok)

Amit én hoznék:

1) a sumer 'gyökrendszer' – értékelési példák

- lásd osfogalmak.hu – könyvtár – szerzők – Záhonyi (szó- és jeltár)
- kísérlet a sumer magánhangzókészlet bővítésére – példák

2) munda–maori–magyar

- Simon Endre munda szótárának összevetése Uxbond maori szótárával – www.zmte.org (20 oldalban kigyűjtöttem Uxbond szópárhuzamait)

3) a számítógépes modellezés lehetőségei (erre Holló-Szabó Ákost szeretnénk felkérni)

Ha el tud jönni Révész Péter, akkor dravida–magyar–sumer nyelvi összevetéseit is áttekinthetjük.

Ez lehetne a Filozófiai Vitakör programja is.

Cser Ferenc 2020. 02. 11. **A szómágia újabb „mestere”**

Kedves Lajos!

Most kaptam az írását – és ’professzorunk’ a szómágia mesterének tűnik az írásából. Egyébként annyira idegesített, hogy képtelen voltam még végigolvasni. Mellékelem.

Legendák, feltevések és tények. A népek eredetéről. A Magyarok őstörténete. A Magyar-Héber kapcsolat. – A tanulmány Hargita Csaba professzor értékes közreműködésével készült – <http://www.imninalu.net/myths-Huns-Magyar.htm>

Bevezető megjegyzések: Döntő erejű bizonyítékok hiányában, jelen tanulmány leginkább feltevéseket javasol, nem végérvényes megoldásokat. Az itt ismertetett tények és a ősi legendába vetett józan bizalom az alapja a szerző által felvázolt feltételezéseknek, amelyek további vita tárgyát képezhetik.

Létezik olyan kapcsolat, amely látszólag annyira különböző népeket köthet össze? Létezik-e kapcsolat a sumérok, hurriták, mittaniak, habirok, hikszoszok, kassziták, káldeaiak, médek, horezmiek, szkíták, masszagéták, alánok, szabirok, avarok, hunok, magyarok, onogurok, kazárok, ujgurok és egy mai európai nemzet között? Összeolvadhattak-e ezek a különböző eredetű - mégpedig kusita, szemita és jáfetita - népek egyetlen mai nemzetbe? A válasz mindezekre a kérdésekre: Igen!

Bizony, a legtöbb fentebb említett nép eltűnt kevés nyomot hagyva maguk után, mégis nehéz elképzelni, hogy óriási birodalmak fölött uralkodó egész nemzetek csak úgy eltűnjenek: vereségük, vagy összeomlásuk után, máshol kell keresni őket, másnéven ismeretesek.

A másik kérdés: Összeköthet-e két mai különböző, távoli nemzetet az emberiség történelmén keresztül egy rejtélyes szál a homályos távoli múltból, az írott történelem kezdete óta? Lehetnek-e ezek ma is szervezett államok, mint egykor, vándorlások, háborúk, elhurcoltatások közepette, „eltűnő” néha a történelem színpadáról? A válasz ezekre a kérdésekre is Igen!

Ez a helyzet a magyarokkal, Európa "nem európai" nemzetével, és a héberekkal való rejtélyes kapcsolatukkal... Igen, Magyarország nemcsak a zsidó és cigány kultúra fejlődésének egyik legfontosabb központja volt - nem véletlenül -, de az is biztos, hogy jó adag héber vér csörgedezik a nem zsidó magyarok ereiben... több, mint azt gondolnánk.

A kutatás bonyolultsága a témakörök kirakó szerű pontos, részletes tagolását igényli, amit a helyes sorrendbe rakás után megérthetünk.

Eredetmondák

A magyarok eredetére vonatkozó két legendát leszámítva nagyon kevés feljegyzés van a magyarok ókori történetéről, így nézzük meg először ezeket eredetük saját szájhagyományik

alapján való megértéséhez. Ez a két beszámoló a *Csodaszarvas* és a *Turul monda*. Mindkettő, egy az eurázsiai puszták népétől szokatlan módon, bibliai és ókori mezopotámiai neveket említ! Más ázsiai és európai legendáktól eltérően, amelyek tartalmazhatnak néhány a közel-keleti legendákkal közös elemet, de általában teljesen más nevekkkel élnek, a magyar beszámolók megőrizték az eredeti neveket.

A *Csodaszarvas* mondája a magyarok eredetét három nép, a hun, magyar és alán nép összeolvadásának tulajdonítja. Mivel az alánokat a jászokkal és roxolánokkal együtt a korai jelentések masszagétáknak, míg a későbbiek szarmatáknak tartják, az alán, jász, roxolán és masszagéta elnevezések a tanulmányban ezentúl szarmataként lesznek megemlítve a könnyebb érthetőség kedvéért, kerülve a rokonértelmű, vagy rokonértelműnek tűnő kifejezéseket, hacsak részletezés miatt nem szükséges. Ezeket az asszír krónikák a Moskival, és a bibliai Mésekkel azonosítja. Részletesebb információkért a témában lásd [Eurázsiaiak](#) és [Szarmaták](#) (térkép angolul).

A legenda *Tanával* nyit, aki kétségkívül a sumér Kish (Kush) városa belüli *Etanával* azonos és aki megegyezik a bibliai Kússal, Nimród atyjával - a kúsi szkítáknak szintén volt egy *Kus-Tana* nevű ősök. A sumér Etana volt az első földi hatalmasság, aki az egekbe akart jutni, és meg is tette. Ez a történet egybeesik a Nimróddal kapcsolatos bibliai beszámolóval, habár valószínűsíthető, hogy Nimród a Babel Tornyanak építését apja nevében kezdte meg, a babilóni legendával összeegyeztethetően, amelyben Babilon alapítója Bél, Ninus (Nimród) apja, aki az első király volt. A magyar beszámolóban Tana fia *Ménrót*, vagy *Nemere* (Nimród), akinek ikrei *Mago* és *Hunor*. Nimród feleségének a neve, *Anuta/Bau*, a magyar változatban is hasonló, *Enéth/Boldogasszony*. Az asszír beszámolók hivatkoznak arra, hogy Nimródnak iker fiai voltak, akik közül a egyiknek Magor volt a neve, megerősítve a magyar legendát.

A legenda azt mondja, hogy Hunor és Magor egy ünöt üldöznek, amely idegen földre vezeti őket, ahol aztán nyomtalanul eltűnik. Az elkeseredett vadászok azonban két nővérrel találkoznak, a szarmaták hercegnőivel, akiket elrabolnak és elvesznek feleségül, így lettek a hunok és magyarok ősei. Az ünőnek a szkíta mitológiában is fontos szerepe van, a szkíták szerepét a későbbiekben vizsgáljuk meg. Figyelemre méltó, hogy a magyar legendában *Ménrót/Nemere* fiai vadászok voltak, és Nimródot a Biblia „hatalmas vadászként” írja le (Teremtés 10:9). Sumér neve, jobban mondva címe, *Nimb-ur-ság*, ami azt jelenti: „A Párducok Ura”, amelyet a magyarban úgy is kifejezhetünk: „Párduc Uraság”, a Bibliában lejegyzett héber névvel megegyezően, ahol a „nimra” szó leopárdot jelent, kombinálva a „rad” igével, amely azt jelenti „legyőzni”. Ezért a sumér név első fele a héberre emlékeztet, míg a második tag kifejezetten hasonlít a magyarra. Az is ide tartozik, hogy Nimródnak le kellett győznie a leopárdokat, hogy „hatalmas” vadász lehessen: ezt a címet általában, hibásan, leopárd vadással azonosítják, valójában a párducok ura, vagy legyőzője arra utal, hogy képes volt megszelídíteni ezeket az állatokat, hogy értékes segítségként alkalmazhassa őket vadászatok során. Valóban, Közép Ázsia (ahonnan a magyarok Európába érkeztek) királyai és előkelői kiképeztek párducokat vadászathoz. A párducbőr hagyományosan az egyik legértékesebb ruhadarabnak számított a magyar királyok között, felidézve azt a divatot, amelyben magát Nimródot is ábrázolták. A történész Yosef ben-Gorion ha-Kohen, vagy Joszipón, azt tartotta, hogy *Ménrót* azonos az első egyiptomi királlyal *Menesszel*, amely később a mezopotámiai Nimród alakjába hagyományozódott, míg felesége *Enéth* az egyiptomi *Neith* istennő.

A második beszámoló a *Turul monda*, egy mítikus madár amely azonos a sumér *Duguddal*, amely úgy a hun Attila, mint az Árpád háziak jelképe. Ez a történet *Emeséről*, a sumér hercegnőről, aki egészen addig szűz volt, amíg a *Turul* alá nem szállt az egekből, hogy megtermékenyítse őt. Emese felesége volt Ügyeknek, a szkíták királyának, Magóg vonalán - megegyezve az asszír krónikákkal, amelyek arról számolnak be, hogy Magóg a szkíta nemzet alapítója Észak-Mezopotámiában. Emese méhében megfogant Álmos (Árpád apjával, Attila leszármazottjával megegyező név), és álmában látta utódát, mint egy nyugat felé egyre növekvő folyót, amely áthág a hegyeken és amelyből a hatalmas arany fa sarjadt, egy olyan dinasztiát jelképezve, amely egy

távoli földön uralkodik nyugaton. Ez a történet felidézi a méd király Istumegu (Asztagesz) álmát lányáról, akinek méhéből folyó fakadt, amely elárasztotta az egész földet, második álmában pedig szőlőt látott nőni lánya méhéből, ez hatalmas fává nőtt amely betakarta az egész földrészt. Ezeket az álmokat úgy értelmezték, mint a lánya vonalán származó birodalom alapító királyi dinasztiát, amely meg fogja fosztani őt trónjától. A párhuzam a két monda között csodálatos. Igen, van kapcsolat az ókori médek és a magyarok között, amit a későbbiekben nézünk meg részletesebben.

A történet legfőbb jellemzője, amely megmagyarázza a magyarok sumér eredetét az, hogy Álmost sötét bőrűnek, fekete szeműnek, tehát kusitának írja le. Nevét, pedig azért kapta, mert anyja álma szerint fogant.

A legáltalánosabban elfogadott nézet, a Finnugor származás elmélet ellenére, amelyet főként az osztrákok támogattak politikai okokból tény, hogy a magyar mondák kétségbevonhatatlanul mezopotámiai eredetűek és, hogy a magyar nyelv bizonyítottan kulcsfontosságú lett a sumér írások megfejtésében teljesen más irányba viszik a kutatásokat. A magyarok jóval a Kárpát-Medencében történt letelepedésük előtt már rovásírást is használtak. Bár a nyelv csupán egyetlen mérlegelendő elem, mivel ennél sokkal döntőbbek is vannak, például kulturális jegyek és a magyar hitvilág, amelyek éles ellentétet mutatnak az Ugor-Finn népekkel és váratlanul közelebb állnak az ókori közel-keleti, bibliai népekkel.

A magyar történelmen átvonuló ismétlődő jellegzetesség a kettősség - a hatványon: mindig két fajta alkot egy szoros egységet, egymást kiegészítve, mint férfi/nő, fekete/fehér, észak/dél, kelet/nyugat két enikai egységben amelyek időről időre változnak, olyan bonyolulttá válva, amely sok különböző elméletnek adhatott így teret az eredet kérdésében. Ez a kettősség, amely először az első legendában kerül kifejezésre, az iker Hunorról és Magorról, a mai magyarság két legjelentősebb ősenek alakjáról, mégpedig a hunokról és a magyarokról, a legősibb idők óta jelen volt: az első ilyen pár a sumérok és a szkíták voltak. A két elem közötti szoros egymásrautaltság miatt a sumérok előtt meg kell vizsgálnunk a szkíták kérdését, az átfogó kép érdekében.

Az Ősi Szkíták

Ahogy azt már az [Eurázsiaiakról](#) (térkép angolul), írt tanulmányban említettük, nem könnyű meghatározni kik is voltak az igazi szkíták, mivel a kifejezést a külsőleg hasonló, bár különböző népek megjelölésére használták. Ezt a zavart leginkább a görög történetírók okozták, akik előszeretettel teremtettek mítoszokat és fantáziaszülte meséket a közép-keleti népekről, akiket nem értettek igazán - egy szép példa erre a valójában nem is létezett asszír „Szardanapalos” király szeszélyességéről írt jegyzetek, amelyek négy királyhoz (II. Asszurbanipal, Asszur-etif-ilani, Sammassumukin és Szinsariskun) köthető néhány valós történelmi tény keveréke, mégis egyetlen egyhez kapcsolják néhány olyan furcsaságot is hozzáadva, amelyek egyáltalán nem jellemzőek az asszírokra. Maga a Szardanapalosz név is torzítás, amely sokkal inkább egyezik Asszur-danapallal, vagy Asszur-dan-aplival, aki egy évszázaddal korábban élt, valós neve pedig Asszur-Dán volt (az ’-apal’, vagy ’-apli’ végződést néhány történetíró biggyesztette oda). Így, a klasszikus görög történetírókat idézve nem szabad elfelejtenünk, hogy nem görög témákban nem igazán megbízhatóak. A magyar tudós, Mészáros Gyula meg is említi ezt a tényt: *„Általános tévedés a szkítákat irániaknak nevezni amiatt, hogy a görögök a szkíta nevet használták azután is, hogy az észak-mezopotámiai és anatóliai szkíták eltűntek, akiket a iráni szarmaták legyőztek és magukba olvasztottak. Bár a legyőzött azonosítása a legyőzővel általános, mégis pontatlan. Ez után az esemény után a görögök elméjében akkora zűrzava támadt korábbi északi szomszédaikkal kapcsolatban, hogy ezt a kifejezést alkalmazták minden más nomád, lovas, hasonló külső szokásokkal rendelkező népre is, beleértve a szarmatákat, hunokat, türköket, később még a germán törzseket is. Ez a folyamat csak hosszú idő alatt történhetett meg, amikor a ’szkíta’ a lovas nomádok általános megnevezése lett. Az eredeti szkíták azonban nem voltak noádok, hanem városlakók voltak, hajósok, művészek és kereskedők, ami lenyűgözte az első görögöket. A későbbi ál-szkíták*

gyakran másolták le néhány műalkotásukat, de csak silány másolatai voltak az eredetinek.” Habár a legtöbb információnk a szkítákról a görögöktől származik, próbáljuk meg következetesen értelmezni őket, hitelt adva nekik, mivel valós tényeken alapulnak.

Hargita Csaba néhány klasszikus történetírót idéz:

Iustinus Világkrónikája: „A szkítákat mindig a legrégebbi népnek tartották, bár a szkíták és az egyiptomiak között hosszú időn át folyt a vetélkedés eredetük régisége felől.”

Trogus Pompeius (a szintén Iustinusnál fennmaradt töredékben): „A szkíták ezeröttszáz éven át minden más nép előtt birtokolták Káldeát (Mezopotámiát) s ők a világ legősibb nemzete, régiségben még az egyiptomiakat is felülműlják.”

Plinius római történetíró (Kr. u. I. század): „A perzsák által szakának nevezett szkita népet általában a hajdani arameusokhoz legközelebbi nemzetnek tartják” (Historiae Naturalis, VI. könyv).

Kik ezek a „szkíták”, aiktól a történetírók szólnak? Nem Hérodotosz és Diodorus Siculus szkítái, akik a mai Ukrajna területén telepedtek le, mindaddig, amíg a szarmaták le nem győzték őket, azaz a történelem (jogosan, vagy megállapodásból így nevezett) „eredeti” szkítái, hanem egy másik nép, amely ezekkel a szkítákkal ugyanazon a területen osztozott: a szabirok. Figyeljük csak meg a következő állításokat a fentebb említett feljegyzések közül: „a szkíták és az egyiptomiak között hosszú időn át folyt a vetélkedés eredetük régisége felől” és „minden más nép előtt birtokolták Káldeát (Mezopotámiát)”. Világos, hogy ezek az írók mindenképp a sumérokra gondolnak, akik tulajdonképpen a legősibb civilizációt alapították Dél-Mezopotámiában, azaz Káldeában. Úgy is szólnak róluk, mint „az arámihoz régiségben legközelebb álló nép”: amit azonban nem nemzeti, hanem földrajzi értelemben kell venni, mivel az tudott, hogy az arámiak szemiták. Ez a meghatározás a későbbi időkre vonatkozik, a korábbi akkádok helyett, akik a Káldea első szemita lakói voltak osztozva rajta a sumérokkal. Így a szkíták mindenképp vagy maguk a sumérok, vagy északi társaik, a szabirok, a régió és törzs más népeit is magukba foglalva, mint hurriták/mitanniták, szarmaták (abban az időben masszagéták), togarmiták és még hettiták is.

Van még egy, általában „szkítának” tartott nép, az asszír krónikák „[Askuzái](#)” és ezek azok a „szkíták”, aiktól Hámori Frédi a következőket állapítja meg: „Cyaxares volt a következő méd uralkodó (625-653 Kr.e.) aki a káldeai Nebupolasszárral az asszírok ellen szövetségre lépett. Támadásuk sikertelen volt, részben mert a Madyák alatt szolgáló szkíták az asszírokkal rokon-szenveztek. A szkítákat rendszeren ki is fizették. A kapott asszír királyi jegyesel és a szokásos földekkel és jóléttel vele együtt.” Nem a szkíták azok, akiket az asszírok Ukrajna területéig szorítanak vissza, hanem a Biblia „askenáziai”, akik eljegyezték magukat az asszírokkal a határt a betörő szkíták elleni védelem érdekében. Ők voltak a skandinávok és a rusz ősei, akik a kezdeti időszakban valószínűleg közel álltak a magyarok őseihez is, ahogy azt vezetőjük rejtélyes neve is sugallhatja: Madya, a név ami Madja földjét idézi, amit a későbbiekben fogunk jobban foglalkozni, lehetséges azonosságát a magyar névvel.

Szubartu a jáfeti népek eredeti letelepedési területe is volt, minden szkíták atyját, Magógot is beleértve. Ez a terület a sumér király Nimród hatalma alatt állt, ahogy az a Teremtés Könyve 10:10,11-ben is áll, hogy királyságát a később asszíriaként ismert területre is kiterjesztette. Nagyon is elképzelhető, hogy a jáfeti nemzeteket egy kúsita király legyőzte, mivel erre az örmény hagyomány is utal eponymous hősökre, Tógarma fia Haikra, aki megszabadította népét Nimród uralma alól. Tehát egyáltalán nem lehetetlen, hogy Magóg népe egykor sumér, netalán magyar „Magor”, Nimród feltételezhető fiának uralma alatt állt, akit Magóggal azonosítottak, Jáfet fiával, habár máshonnan származott.

A sumérok által Subar-Ki, vagy Subar-Tu néven ismert föld lakosai a hurriták voltak, akiknek nyelve a szanszkrit legősibb formája – következésképp minden indoeurópai nyelv anyja. Így a hurritákat nem lehet közvetlenül a magyarokhoz kapcsolni. Nem az egyetlen nép voltak a térségben és nyelvükben is sok a ragozó sumérral és elámitával közös szó. A hurritákat a mitanniak támogatták (vagy legyőzték) akik a hurriták előkelői lettek, pontosan ahogy a káldeaiak, vagy

mágusok más államokban, ahogy azt később még látni fogjuk. Ugyanaz a terület több néven is ismeretes volt, a hivatkozásként használt néptől függően: asszír iratokban „Sapar-daként” említik, az egyiptomiak „Magornak” nevezték őket, perzsa feljegyzésekben pedig „Szabarda” és „Matiéna/Mada” néven ismeretesek, míg a bibliai Hárán egyértelműen a hurritákhoz köthető. A görög források ezekre a népekre Szapir/Szabir, Makr/Magar és Matiéna néven hivatkoznak. Mindezen kifejezések két magyar törzs megnevezését mutatják: szabirok és magyarok. Ezek a nevek ettől függetlenül jelölhetik egy és ugyanazon nemzet két ágát. A szabir tűnik a legrégebbinek, amelyből a szarmaták is származnak, akik Közép Ázsia kietlen területeitől Európa szívéig éltek. Még a Szibéria „szibir” nevét is nekik tulajdonítják, de a mai Magyarország nyugati felének római kori neve is „Sabaria” volt, ahol kétséget kizáróan szarmaták, jászok éltek. Az író Gyárfás István „A jászkunok története” első kötetében azt írja, a görög földrajzi író Ptolemaiosz megemlíti, hogy a mai Szombathely területén jászok éltek. A jászokat a rómaiak szabir, vagy szavir néven ismerték. Bizánci dokumentumok az Árpádtól származó Termatsu herceggel kapcsolatban jegyzik meg, hogy a magyarok legősibb neve „asphaloi sabartoi” volt, felidézve az ókori mezopotámiai Szubar-Ki, vagy Szubar-Tu nevet, míg Aszfali az asszíriai a Zab folyó alsó folyásáak arab neve. Hargita Csaba egy másik lehetséges magyarizációt javasol: ha a magyarok magukról szóltak saját nyelvükön, akkor mondhatták azt is „azféle szavárdok” (vagy „azféle szubar-tui”), ahogy az általános volt régebben, a személy azonosításakor. Ezt a görögül „aszfalü szavartüként” is hallhatta.

Mitannival kapcsolatban, az észak mezopotámiai terület Mada/Mata/Madja néven is ismert volt (nem keverendő össze Madajjal, a médek földjével, amely Asszíria keleti határain túl terült el). A „mat”, „madh”, „madj” szó jelentése ország, vagy megye a sumérban, szabirban, pártusban és más rokon nyelvekben, de az asszírok, egyiptomiak ugyanebben az értelemben használták. Fontos megjegyezni, hogy a ezekben a nyelvekben a „dh”, vagy „dj” hangzók megegyeznek a mai magyar „gy”-vel, a magyarban pedig a megye szó a mai napig ugyanazt jelenti, mint régen. Ha pedig a kifejezés generációkon át fenn tudott maradni, akkor a magyarok Mitanni ősi törzse. Mada, vagy Mitanni területét néhány egyiptomi dokumentum Magor néven említi. Számos egyéb nyelvészeti bizonyíték van a mai magyar és a sumér/szabir nyelvek rokonságára. Például a hurrita/szabir nyelvben a „tarshua” (e.: társua) szó jelentése „minden ember”, míg a sumérban a „shag” (e.: ság) szót, magas vagy főemberekre megjelölésére használták. A magyarban, a kettő kombinációja is fellelhető a „társaság” szóban. De a ló, harci mén, szekér szavaink ugyanúgy megtalálhatóak az észak-mezopotámiai nyelvben.

Így, a magyarok szkíta ősei szoros kapcsolatban állnak az ókori mitanniak leszármazottjaival.

Suméria, Káldea

Hérodotosz megjegyezte, hogy a szarmaták a szkíta férfiak és az amazonok (legendás női harcosok) leszármazottjai, és a szarmata asszonyok megtanulták a szkíta nyelvet, de a férfiak nem tanulhatták meg a nők nyelvét. Ez eléggé valószínűtlen, habár Kína Hunan tartományában egy rejtjelkulcsot, a „nushu”-t, csak nők ismerték, akik ezt csak lányaiknak tanították meg, ez azonban nem beszélt nyelvnek tűnik és semmiképp sincs bizonyíték arra, hogy ilyen furcsaság létezett volna a szarmaták között. A görög történetíró megjegyzése talán azon az ókori mondán alapul, a Turul legendával, vagy inkább annak női főhősével, Emese hercegnővel kapcsolatban:

Érdekes, hogy a sumérok magukat és nyelvüket emegirnek (a magyarra, illetve az egyik honfoglaló törzsre – megyer – meglepően hasonlító szó), míg országukat Kienginek hívták. A sumérnak két dialektusa volt, az *emegir* „a férfiak nyelve”, és az *emesal* „a nők nyelve”, az északi és déli dialektusokként azonosítva. Hargita Csaba szerint elképzelhető, hogy az „amazonok” Emesével, illetve az emesal nyelvvel hozhatók összefüggésbe. Így az amazonokról és rejtélyes nyelvükről szóló legenda a sumér mítosz a görög képzelet által továbbfejlesztett változata.

Ez a helyzet a sumér-mitanni kapcsolatokra is alkalmazható (emeshal/emegir-madja), mint a korai magyarok két ága.

Ahogy Subartuban különböző, nem rokon népek éltek együtt, addig Sumérban egy nép emelkedett fel, a szemita akkádok, azaz az asszírok, és a héberek ősatyái Sumérban születtek. A magyar-zsidó összefüggés a káldeusok Urjában kezdődik, *Ur haKaszdimban*, a Biblia szerint. Kik voltak ezek a káldeusok Ábrahám idejéből? Számos tudós kételkedik a bibliai dátumok pontosságát illetően, mivel a káldeusok (az Új Babiloni birodalomból) még a Kr. e. 11. században sem voltak ott, csak egy évezreddel később. A Biblia azonban az mondja a káldeusok Urjában, Ur haKaszdim, és Ábrahám idejének *kaszdijainak* nem feltétlenül az általunk ismert káldeusokat kell jelentenie, de nagyon is alkalmazható a sumérokra. Másrészt a sumér nevet is mások adták nekik önkényesen és nem önmaguk. Azt is láttuk, hogy a szkíta nevet számos különböző népre alkalmazzák. Vannak bizonyítékok arra, hogy a káldeus név a babiloniakra vonatkozott, mielőtt a káldeusok a Kr. e. 8. században elfoglalták volna a várost, és a *Kaszdim*, vagy *Kasdim* nevet csak ezután használták az uralkodók, esetleg egy különleges társadalmi réteg megnevezésére, ahogy ezt később látni fogjuk.

Következésképp, akiket az ókori izraeliták *kasdimnak* hívtak, nem csak egy, jól meghatározható népet jelöl. Ezek szemita akkádok is lehetnek, akár Ábrahám. Habár Ábrahámot nem nevezik egynek a kászdik közül, hanem felszólították, hogy hagyja el a várost ahol lakik, ami a kászdiké. Őt tulajdonképpen a kezdetektől fogva „[habirnak](#)” (Teremtés 14:13.) hívják, és sosem káldeusnak, testvérei pedig arámiak (Teremtés 25:20.), bizonyítva, hogy ők szemiták.

Útban Kánaán felé Ábrahám és családja megáll Háránban, a hurriták és mitanniak földjén. Lényeges, hogy akkád létükre szerettek az éppen csak maguk mögött hagyott sumérokkal rokon népek területein élni. Gyakorlatilag Ábrahám családjának nagyrésze ott is maradt, nem követték őt az Ígéret Földjére. Ragaszkodása szemita vérvonalához nyilvánvaló azáltal, hogy nem akarta, hogy utódai mások fiaival házasodjanak, mint saját atyáik leszármazottai - testvérei is meg akarták tartani vonaluk tisztaságát; ennek ellenére az akkád habirok láthatóan jól érezték magukat a sumér/szubar környezetben, pont ahogy sok zsidó és roma érzi otthon magát évszázadok óta Magyarországon.

Ábrahám Kánaánban telepedett le, de kapcsolatban maradt családjával Aram-Naharayimban. Egyiptomba is ellátogatott, ahol idővel utódai is megfordultak. Őt az egyiptomiak egyértelműen [apirként](#) azonosították, de azt tudjuk, hogy az *apir* kifejezés nem egy jól meghatározott nemzetiséget jelölt, hanem sokkal inkább társadalmi helyzetet; ezt a szót általában szemita törzsekre használták, de magába foglalhatott nem szemitákat is – mint például a cigány kifejezés, ami többnyire romákat jelöl, de nem kizárólag, vagy épp a kozák, amit általában az oroszokhoz kapcsolnak, de egyáltalán nem köthető csak egyetlen nemzetiséghez. Így Ábrahám, nemzetiségét tekintve akkád volt, ugyanakkor *héber*. Mindezekon felül eredeti hazája és a családja Háránban maradt tagjaival fenntartott folyamatos kapcsolata miatt *kaszdi* is. Fia, Izsák és unokája Jákob szoroson ragaszkodott szemita vonalához, unokatestvéreiket véve feleségül. Ezután Jákob és egész családja hosszú időre Egyiptomban telepedett le.

Izrael Egyiptomból való kivonulása idején egy rejtélyes nép bukkant fel Meopotámiában: a kassziták (*kaszu*). Mindmáig ismeretlen helyről származnak, majd miután elvesztették Babilon feletti uralmukat, a Zargosz hegységbe vonultak vissza és további történelmük ismeretlen. Nagyon valószínű, hogy ők, és nem az új-babiloni káldeaiak azonosak a *kaszdikkal*. A kassziták véletlenül a sumérhoz hasonló nyelvet beszéltek, ha nem ugyanazt, és talán pontosan ők a suméroknak, akik a földjüket jötték visszafoglalni, miután az akkádok hosszú évszázadokkal korábban kitelepítették őket. Ezután Sineár földje már nem független városállamok halmaza volt, hanem központosított királyság, ezért saját fővárost alapítottak, Dur-Kurigalzut. A kassziták remek lovasok voltak, amely tulajdonság leginkább megkülönböztette az észak mezopotámiai népeket, pontosabban a Szubartu/Mitanni földjén élőket, akik szoros kapcsolatban álltak a sumérokkal a legkorábbi idők óta. Tulajdonképpen a Zargosz térségében létrejöhetett egy szövetség az északi és dél népek között, amelyről a későbbiekben fogunk beszélni. Egy-két kasszita király nevének esetében, ame-

lyek egyértelműen indik (például *Surias*=Surya, *Maruttas*=Marut, *Inda-Bugas*=Indra-Bhaga), elfogadhatjuk a hurriták és talán a médek hatását is rajtuk. Ilyen szövetségek sumér/szabir és indoárja népek között nagyon gyakorinak tűnik, és egész Mezopotámia felett megszerezték az uralmat: a kasszita királyság 90 évvel megelőzte a Mitannit és 90 évvel túl is élte.*

Ezen a ponton a *kassziták* másik neve, káldeai és a sumérokkal való kapcsolatuk lehetővé teszi, hogy érveléseinket újra összefüggésbe hozzuk a magyar-héber kapcsolattal.

A kassziták bukását követő 130 évben Babilon felett uralkodó dinasztia neve káldeai, vagy káldeus, amelyhez Nagy Nabukodonozor is tartozott. Vizsgáljuk meg kik Dániel könyvének káldeusai:

„*Ifjakat, akiknek semmiféle fogyatékoságuk nincs, hanem szép arcúak, fogékonyak minden bölcsességre, taníthatók az ismeretekre, megértik a tudományt, és így alkalmasak arra, hogy majd a királyi palotában szolgálatba álljanak. Meg kellett őket tanítani a **kaszdik** írására és nyelvére is.*” (Dániel 1:4)

„*Ekkor azt mondta a király, hogy hívjanak mágusokat, igézőket, varázslókat és csillagjósokat [**kaszdik**], hogy mondják meg: mi volt a királynak az álma. Azok eljöttek, és a király elé álltak... A csillagjósok [**kaszdik**] így szóltak a királyhoz - arámul: Király, örökké élj! Mondd el az álmot szolgálóidnak, és mi megadjuk a magyarázatát. A király válaszolt, és ezt mondta a csillagjósoknak [**kaszdik**]: Ez az elhatározásom: Ha nem adjátok tudtomra az álmot és magyarázatát, akkor darabokra vágnak benneteket, házaitek pedig szemétdombbá teszik.*” (Dániel 2:2,4,5)

„*A **kaszdik** (csillagjósok) így válaszoltak a királynak: Nincs olyan halandó a földön, aki a király kívánságának meg tudna felelni. Nincs is egy olyan nagy és hatalmas király sem, aki ilyen dolgot kérdezett volna mágusaitól, varázslóitól vagy csillagjósaitól [**kaszdik**].*” (Dániel 2:10)

„*Amikor eljöttek a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a csillagászok [**kaszdik**], elmondtam nekik az álmomat, de ők nem tudták nekem megmagyarázni.*” (Dániel 4:7)

„*A király hangosan kiáltozott, hogy vezessék eléje a varázslókat, a csillagjósokat és a csillagászokat [**kaszdik**]. Azután így szólt a király a babiloni bölcssekhez: Akárki legyen is az az ember, aki elolvassa ezt az írást, és meg tudja nekem magyarázni, az bíborba öltözhet, aranyláncot kap a nyakára, és rang szerint harmadik lesz az országomban... Van országodban egy férfi, akiben szent, isteni lélek van. Atyád idejében őt úgy ismerték meg, mint akinek világos értelme van, és olyan bölcsessége, amilyen az istenek bölcsessége. Atyád, Nebukadnecar király a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a csillagászok [**kaszdik**] eljárójává tette igen, a te atyád, ó király!*” (Dániel 5:7,11)

Nyilvánvaló az eredmény, hogy a káldeusok (*kaszdik*) nem népcsoport, hanem egy a *mágusokhoz*, *varázslókhöz*, *jövendőmondókhöz* és *igézőkhöz* kapcsolódó társadalmi réteg, vagy kaszt, akik tulajdonképpen asztrológusok, ahogy a mágusok Perzsiában. Talán más népcsoportokhoz tartozhattak, saját nyelvük „a *kaszdik* nyelve” miatt, de a királlyal arámiul beszéltek, Babilon asszír nyelvén.

Így a város korábbi uralkodóihoz köthetők, akiket az új-babiloni királyok képességeik miatt állítottak vissza pozíciójukba. A legvalószínűbb elmélet, hogy miután a kasszitákat az asszír-elámi seregek legyőzték és Isin II. dinasztiája került hatalomra, ezek a Zargosz hegységbe vonultak vissza, ahol a régi sumérok is letelepedtek, miután a szemiták teljesen átvették a hatalmat egész Mezopotámián, eltűntek a történelem színpadáról. Amikor a II. dinasztia végéhez közeledett, a „káldeai” dinasztia vette át a helyét, de hogy kik is voltak pontosan ezek a káldeusok, és honnan is jöttek, a mai napig vita tárgya. Az általánosan káldeusnak tartott népek tulajdonképpen az asszírok déli szárnya, az ősi akkádok leszármazottai, egy szemita nép, amelyhez a királyi ház tartozott. Ez volt az asszírok által „*kaldunak*” ismert föld, amely talán *Sineárral* azonos, az őslakos sumérokat figyelembe véve. Így nagyon elképzelhető, hogy a babiloni asztrológusok sumérok voltak, mégha a nép és a király nem is, akiknek nyelve az arámi volt, amely ugyanúgy szemita, mint a héber. A rejtélyes *kaszdik* nyelve nem lehetett más, mint a sumér. Ők voltak a vallási

hatalom őrzői és tény az is, hogy a babiloni misztériumok a Nimród legendákon alapulnak, akit Merodakh/Márduk néven istenítettek, és Nimród sumér volt.

A héberék jelenléte ebben a körben nem szokatlan, mivel indig nagyra tartották őket prófétai képességeik miatt – még Nabukodonozor király első cselekedete is az volt Jeruzsálem bevétele után, hogy fiatal izraelitákat nevezett ki kaszdimoknak, és Dánielt magát is *rab-mágus* rangra emelték, a mágusok fejének. József egyiptom egyik bölcse volt és jósnak tartották (Teremtés 44:15.) Dániellel még legalább három zsidót neveztek ki *kaszdinak*: Hannaniás (Sedrák), Mishaél (Meshakh) és Azáriás (Aved-Nego). Dániel könyvéből így megérthetjük, hogy a *káldeusok* olyanok voltak, mint a perzsa mágusok, egy társadalmi réteg amelybe különböző nemzeti háttérből elfogadtak bárkit, ha betöltötték a különleges elvárásokat és átmentek egy beavatási szertartáson. Ez a szellemi fejlődés amely a héberék esetében különleges módon történik, így tölthetettek be közülük sokan fontos pozíciókat a királyi udvarokban csakúgy mint demokratikus intézményekben a történelem során.

Az Összetett Észak

Dél-Mezopotámiát sok különböző, egymástól független eredetű nép lakta, és az új-babiloni időszakban azt látjuk, hogy egy szemita dinasztia urala alatt a korábbi sumérok, mint egy a királyhoz közeli nagyon befolyásos réteg, ugyanúgy ott vannak, annyira, hogy a dinasztia magát róluk nevezi el, káldeusnak.

Északon a helyzet még összetettebb, ez a föld nemcsak az asszír állam központja (szemita), de az indo-árja nyelvek szülőföldje is (a szanszkrit hurriták által beszélt ősi formája), és ugyancsak őshazája a nem árja eurázsiai népeknek is. Egy ilyen bonyolult helyzet igazolja a történetírók is tudósok közötti zavart és ellentmondásokat, amely a népeket általában a nyelvvel azonosítja és következésképp zsákutcába viszi kutatásaikat.

A korai időszakban itt találjuk Hanigalbat egyesült hurrita-mitannita királyságát: korábban már említettük az ősmagyarok lehetséges azonosságát a mitannitákkal, akiknek országa a hurriták területén Magor/Mada/Matiene/Subartu/Saparda néven volt ismeretes. Ugyanígy tudjuk az is, hogy a magyarok nem indo-árják és nyelvük ragozó, nem indoeurópai. Ókori dokumentumok szerint Mitanni yelve hurrita volt: egyértelmű bionyítékok vannak a mitnnita dokumentumok indi szóhasználatra; a mitnnita szerződéses istenei tipikus védikus istenségek: *Varun-a* és *Mitra*, *Indra* és *N-satyau*; mindehhez jön a mitannita királyok és az arisztokrácia számos nemesének a neve, amelyek tisztán indik: Barattarna, Saussatar, Artatama, Suttarna, Tusratta (Dusratta), Sattvara (Sattiwaza), Varashatta, mindegyik kétségtelenül szanszkrit név. Más mitannita szövegekben indi szám és szín nevek kerülnek elő. Mi történt hát a feltételezett magyarokkal? A legvalószínűbb magyarázat: látthattuk, hogy a Babiloni „káldeus” királysága szemita ország volt, amelynek lakói és uralkodóháza babiloni volt (pontosan dél asszírok), a hivatalos nyelv pedig az arámi volt, a legbefolyásosabb osztály azonban a *kaszdik* voltak, akik megtartották titokzatos nyelvüket, amely nagy valószínűséggel a sumér volt. A sumér vallást vették át a szemita akkád/asszír/arámi népek is, amely eredetileg egyistenhit volt. Hasonló helyzet állhatott elő a rejtélyes hurrita-mitanni királyságban is, amellyel kapcsolatban a tudósok a mai napig nem tudtak határozottan állást foglalni a két nép kapcsolatát illetően, hogy a mitanniták a hurritákat leigázói voltak-e, vagy csupán uralkodó osztályuk megnevezése volt. A legvalószínűbb feltételezés, hogy a mitanniták ellenőrzésük alá vonták a hurrita területeket pontosan úgy, ahogy az izraeliták tették azt Kánaánnal: úgy tűnik a hurritáknak nem volt egységes állama, hanem saját önkormányzó törzsi közösségekben éltek - némelyik még a Kánaán földjén is élt (heviták, jebuziak) és egy másik, délebbre eső országban, a Szeir hegye környékén, amelyet az edomiták göztek le. A mitanniták tehát elfoglalták a hurrita területeket Szubartuban, biztos államba kovácsolva őket, amely képes volt ellenállni a szomszédos hettitáknak és asszíroknak, szövetséget kötve Egyiptommal. Egy ilyen országban természetesen a többségi népesség nyelvét használták és még az

uralkodók is szívesen vehettek fel hurrita neveket, vagy a vallást, ahogy különböző népek és etnikumok felvették a kereszténységet és nyugati neveket, vagy az iszlámot és arab neveket. A másik lehetőség, hogy a mitanniták voltak a *kaszdik*, nem a királyi család, hanem a legbefolyásosabb társadalmi osztály, habár ez nem vonatkozhat erre az időszakra, csak egy későbbire talán, miután a mitannita királyságot elpusztították az asszírok.

Az asszírok egy új népcsoportot honosítottak meg a hurriták földjén, az Északi Törzsekből elhurcolt izraelitákat:

„Hóséa uralkodásának kilencedik évében elfoglalta Asszíria királya Samáriát, Izráelt pedig fogságba hurcolta Asszíriába, és letelepítette őket Halahban és a Hábórnál, Gózáni folyójánál, meg a médek városaiban” (2.Királyok 17:6.). Létezik néhány ellentétes vélemény az Írásokban említett helységek pontos helyét illetően, Balkh-kal, Khyber Pass-szal, BUharával, vagy éppen a Kaukázussal és a Volga medencéjével azonosítva őket, ahol Szamara és Kazany városok Szamáriára és Gózánira emlékeztetnek, azonosítások, amelyek ha helyesnek bizonyulnának, megkönynyítenénk dolgunkat, hiszen ezek azok a területek, ahol a magyarok bizonyíthatóan régóta laktak. Mégis azt javaslom hagyjuk figyelmen kívül mindezen feltételezett azonosításokat és kövessünk egy sokkal következetesebb irányt. Habár biztos, hogy az asszírok hódításaikat a kaukázuson túli területekre is kitejesztették, de az is meg van írva, hogy „Ezért került fogságba Izráel a maga földjéről Asszíriába mindmáig” (2.Királyok 17:23.), és ez azt sugallja, hogy a száműzetés Assúr, Asszíria területén belül történt. Ezért a földrajzi nevek inkább azonosak az asszír Halahhal, és Guzanával, a birodalom a régi hurrita királyságra eső területeivel. Csak a médek városai esnek a területen kívül, egy kissé keletebbre.

Az asszíroknál, ahogy minden más nemzetnél ugyanúgy megvolt a királyhoz közel álló csillagjósok köre, és az is biztos, hogy néhány izraelitát is kijelöltek ebbe a különleges osztályba szolgálóknak.

Amikor a babiloniak lerohanták az asszír birodalmat azt ugyanúgy egy másik felemelkedő néppel szövetségben tették, a médekkel. Általános tévedés a médeket a mitannitákkal azonosítani csupán a hasonló név alapján - Madait a Mada/Mata/Madjával -. Habár Média perzsa neve szintén *Madâ*; volt, a méd más nép, vagy törzsszövetség volt, amelyek közül a madák voltak a legjelentősebbek. Újra a magyar tudóst Hámori Alfrédet idézve *’Cyaxarész volt a következő méd uralkodó... Támadásuk sikertelen volt részben azért, mert a madák alatt küzdő szkíták az asszírok oldalán álltak’*, világos, hogy a névhasznosság megtévesztő, a Madyasnak nevezett rejtélyes szkíta vezér a médek ellen volt. E tudós azt is sugallja, hogy a médek és a szkíták közös őstől származnak, de külön fejlődtek ki, így, mivel a szkíták főleg nomádok voltak, míg a médek városlakók, könnyűőket a front két oldalán találni. Ugyanakkor maguk az asszírok is megkülönböztették a médeket a mitannitáktól. Az asszír feljegyzésekben a médeket mandának, vagy amadának nevezik. A földrajzi helyre vonatkozólag a mitanniták Asszíria nyugat, észak-nyugati részén éltek, míg Média keleti, dél-keleti irányban volt. Tény, hogy asszír beszámolók szerint III. Salmanasser király hadisarcot kapott az amadáktól a zargoszi (Média) törzsek elleni háborúból. A méd királyok nevei között kettő egész biztosan indo-árja: Ksatrita (Phraortes), and Hwaksatra (Cyaxares) köztük uralkodott Madyus, „a szkíta”. Miféle szkíta volt ez a Madyus? Egy aszkúza, vagy magyar, talán?

Jelenleg van egy nép, amely a médek közvetlen leszármazottjának tartja magát: a kurdok. Figyelemre méltó, hogy genetikailag az örményekhez, dél-olaszokhoz, magyarokhoz és az askenázi zsidókhöz nagyon közel állnak. Ez annyira nem is meglepő, hiszen izraelita száműzöttek évszázadokig éltek ott és a kölcsönös házasságok elkerülhetetlenek, legfőképp mivel sokan ezen izraeliták közül többé nem tartották annyira szem előtt a judaista szabályokat. A kurdok a mai napig az észak izraelita száműzetés, az ókori asszíria és Hárán területén élnek.

Mi történt ezalatt a hurritákkal és mitannitákkal, akikről az asszír legyőzések után nem tesznek említést? Ninive eleste után babiloni, majd méd-perzsa fennhatósága alá kerültek. Ebben a

későbbi időszakban a legtöbbször a száműzött izraeliták egy részével kelet felé indult és megalapították Horezmet. El kellett vonulniuk a médek földje mellett, és nem kizár, hogy néhány mitannita is letelepedett köztük, vagy a médiái szkíták között. Tény, hogy a médek országa kopár vidéken terült el, Kr.e. 836-ban III. Salmanasser hadisarcot vett tőlük a Zargosz hegység népei ellen indított támadása után, majd Kr.e. 715-ben II. Sargon behódoltatta őket „egészen a távoli Bikni (Elburz) hegyig” és a sivatag határáig, ami Horezm. Egészen Ninive bukásáig asszír uralom alatt maradtak. A mitannitákkal kapcsolatban valószínű, hogy jelentős csoportjuk Atropaténében (a mai Azerbajdzsán) telepedett le, mivel pedig ezt az országot is Madának hívták - tényleg ahogy ma is sok tudós, a görögök sem különböztették meg a médeket (a biblia *madái*, az asszír feliratok *mandái/amadái*, a méd-perzsa feljegyzések *madái*) Atropatene madáitól, sikerült annyira összekeverniük őket, hogy még a madák fővárosát is „Ecbatanának” nevezték el! A görögök előtti időszak feljegyzései szerint, más várost sosem hívtak Ecbatanának, csak a jól ismert médiát, a mai Hamadant.

Egy másik félrevezető tényező, hogy a médek nagy valószínűséggel a hurritákhoz köthetők, legalábbis a mindkét népességben közös árja elemek révén. Ahogy azt már korábban említettük, a médek sokkal inkább törzsek csoportja voltak, semmint egységes nemzet; a babiloni krónikák méd seregeiben számos nomád csapat is jelen volt, talán szkíta, vagy szarmata törzsből. Herodotosz szerint a médek hat törzsből alultak, amelyek közül egy volt csupán az eredeti méd (pontosabban mada), négy szkíta eredetű, és egy az előkelő *mágusok* törzse. (Ezt a nevet a nyelvtani pontosítás kedvéért innenől mágik-ként használjuk) Kik voltak ezek a mágik, és honnan valók?

A mágik a legkorábbi időkből való egy jól meghatározható vonalból származnak: ők voltak a babiloni kászdik, pontosabban a sumérok. A szemita terjeszkedéssel, majd a dél-mezopotámiai akkád uralommal, a kiszorított sumérok a Zargosz térség felé vonultak, honnan a kászdik visszatértek Babilonba a király tanácsosaiként és ahonnan a mágok is csatlakoztak a médekhez. Így ezek ugyanannak a népnek a két ága voltak. Mági nevük valószínűleg az eredeti titkos nyelvükre az emegirre utal, míg szemita elnevezésük kaszdi, jelentése sumér (káldeai). Média és később Perzsia mágijai valószínűleg a Zargoszban találkozott két társ szövetségéből jöttek létre, hogy egy nemzetet alkossanak: a sumérok és a szabirok, emesal és emegir, amely a magyar eredet folytonos kettősségére is utal, mint a legősibb párok: férfi/ő, fekete/fehér, észak/dél, kelet/nyugat, kászdik/mágik, Hunor/Magor... A mitannita uralkodók csatlakoztak a káldeaihoz, az elbukó királyságok egykor befolyásos osztályai lettek a mágik Médiában. Persze úgy Média-Perzsia mágijai és a babiloni udvar kászdiái csak egy kiválasztott réteg voltak (ahogy valószínűleg a mitanniták is a hurrita uralom alatt), nem pedig az egész sumér/szabir nép. Emellett a bizonyos elit mellett nagyszámú nem arisztokrata népeség is kellett, hogy legyen, harcosok, parasztok, fém-munkások, lovászok, művészek, stb. akikne csupán nyelve és genetikája volt közös a hurrita, babiloni kiváltságos réteggel.

A mágikat általában a zoroasztrianizmushoz kapcsolják, habár úgy tűnik eredetileg semmi ilyen vallásos filozófiájuk nem volt, hanem a ókori sumér vallás alapvető elemei, amelyet misztérium vallássá fejlesztettek, és csak később csatlakoztak Zarathustra forradalmi, monoteista-dualista reformációjához. Miért alkalmazták a mágik ilyen újdonságot a többistenhitű környezetben? A következő talán elfogadható magyarázat:

Azt már megállapítottuk, hogy a mágik, akár a kászdik, egy társadalmi réteg voltak, amelybe bármilyen etnikai csoportból be lehetett jutni, ha megfeleltek bizonyos követelményeknek és átmennek egy beavatási szertartáson. A két csoport azonossága bizonyítható azzal a ténnyel, hogy Dániel prófétát Nabukodonozor király a kászdik fejévé nevezte ki, amit a méd Dariusz király megerősített olyan hivatalnokkánevezve ki őt a Méd-Perzsa birodalomban, amely a mágik kiváltsága volt. Másrészt Zarathustra valódi kilétét rejtélyes homály fedi, még életének pontos időszaka is bizonytalan.

Ha az általános nézet gz, akkor pár évvel Dániel előtt élt és egy ideig kortársak is voltak. Születési helye is vita tárgya, a legelfogadottabb Mada Aropatene, habár azt mondják Horezmben

prédikált. Még az eredeti zoroasztrista filozófia sem ismert részleteiben, nagyon sok mindent később adtak hozzá, de alapvetően az ókori világ egyetlen jól ismert egyistenhitű vallása a judaizmus mellett. Mindemellett helyek és időszakok tekintetében van még néhány érdekes elem: Mada Atropatene mitannita alapítású, Horezm hurrita állam, és a Kr. e. 7. század óta állandó izraelita elem is társult ezekhez a népekhez. Ahogy Dániel és három társa babiloni udvari szolgáltra lett kinevezve, nagyon valószínű, hogy néhány izraelita hasonló tisztséget tölthetett be Ninivében - Ahiqart legalábbis ismerjük, aki lehet, hogy csak kitalált személy. Assarhadon felesége Naki'a (Zakutu) szintén vagy izraelita, vagy arámi volt. Ninive bukása után az északi izraeliták csatlakoztak a kelet felé vonuló hurritákhoz és mitannitákhoz, magukkal vive a korábban dicsőített egyetlen Istenbe vetett meggyőződésüket. Így Zarathustra is lehetett izraelita, akit Vishtaspa udvarában nagyra értékelték prófétai képességei miatt *rab-mági* rangra emelve őt, ahogy az Dániellel és talán Ahiqarral is történt.

A földet, ahol a hagyomány szerint született mitanniták lakták, hurriták országában prédikált, és mindegyikben éltek izraeliták. Még a kitelepített izraeliták száma nem is volt olyan hihetetlenül nagy (még a II. Sargon által bevallott 27.290 mellé a korábban III. Tiglat Pileser által kitelepítettek számát ugyanekkorára tesszük is a szám, legfeljebb megduplázódik), két évszázaddal később már jelentős tényező kellett hogy legyenek a sumérok között, nemcsak a papi réteget befolyásolhatták, hanem a köznépet is. Ezen becslések mellett, a Szenakherib hasábján megbízható, 200.250 ember telepített ki Júdába – habár tudjuk, hogy komoly veszteségeket szenvedve sem sikerült bevennie Jeruzsálemet, amelyről a legerőszakosabb asszír uralkodó perzsa említést sem tesz. Elképzelhető, hogy hadjárata során más júdai városokból is hurcolt el foglyokat, ahogy maga Lakishben telepedett le. A júdai kitelepítettek minden bizonnyal a korábban kitelepítettekkel együtt telepedtek le. Az izraeliták egy részét a médek városaiban telepítették le, egy nagyvonalú meghatározás, amely a Zagros téségtől az Urmiás-tóig terjedő területet jelölheti. Mindemellett, ahogy azt már korábban említettük a mágik valószínűleg a Zagrosban találkozott két társ, a sumérok és amitanniták szövetségéből jöttek létre, akik között már héberek is éltek. Következésképp a zoroasztrizmus felvétele a mágiknál a közöttük kulcspozíciókat betöltő héberek közvetlen hatásának eredménye. Figyelemre méltó, hogy a méd-perzsa uralkodól kifejezetten szimpatizáltak a zsidókkal - az egyik első birodalmi rendelkezésük a hazájukba való visszatérésükről és Jeruzsálem és atemplom újjáépítéséről rendelkezett. A pártusok ugyanezt a kedvező politikát folytatták.

Az asszírok nemcsak az izraelita elemet vezették be a mezopotámiai és iráni népességbe, de ezek közül is telepítettek Szamáriába: babiloniakat, elamitákat, arámiakat, apharsakitákat (aparnokat) és dehitákat, akik a dahák (szkíták). Ezek a betelepítettek házasságra léptek a Szamáriában maradt izraelitákkal és pár száz év múlva maguk is zsidókká lettek, annyira, hogy az Kr.sz. 1. századból származó egyetlen héber iratok, az evangéliumok és Josephs munkái, azt találju, hogy éltek ott eredeti zsidók, és hitük szerint zsidók is, akik igazából gójok (idegenek): a galileaiak, még földjüket is az Idegenek Galileájának (Galil haGoyim) hívták (a samariták háttere más, de ez nem tartozik ehhez a témakörhöz). Furcsa kapcsolatok és mozgalmak is terjedtek, főként Galileában, amelyek közül az esszénusok a legismertebbek, akiknek filozófiája közel állt a mágikéhoz - ilyen véletlen a galileaiak népi származásából ered.

Persze azt már kihangsúlyoztuk, hogy a mágik önmagukban nem népcsoport voltak, hanem sumér-mitanni eredetű népből származnak, akikhez izraeliták is keveredtek. Hogy kik is ezek a népek ma az ennek a tanulmánynak a célja. A magyar mondához visszatérve, Nemere/Ménrót megkérdezte fiaitól milyen kéességet fejlesztenének magukban: Hunor a harcot választotta, míg Magor a bölcsességet. Ez a jelenet két fél szövetségét, vagy két ókori nép összeolvadását ábrázolja, a bölcsesség a mágik jellemzője, míg a hadviselés a hunok legfőbb sajátja. Kétség kívül nincs sok közös vonás a két csoport között ilyen szövetségre, de legalábbis megfontolandó egy ilyen kapocs léte.

Arpakhsád és a Habirok

Arpakhsád Sém fia volt, Assúr testvére és a héberek őse a Biblia szerint:

„Születtek gyermekei Sémnek is, aki Héber összes fiainak ősatyja... Sém fiai: Élám, Assúr, Arpakhsád, Lúd és Arám... Sém százéves volt, amikor Arpaksad apja lett, két évvel az özönvíz után” (Teremtés 10:21,22; 11:10).

Ábrahám e rejtélyes őse nevének a megfejtésére számos magyarázat született: ősatya lévén tőle, ahogy a többi testvérétől is nép kell, hogy származzon, amelynek egyik ága a héberek: ezek voltak az akkádok. Az akkádok neve azonban nem hasonlít ősatyjuk nevére, ezért magyarázat kellett: Arpa-Kesed, „a káldeaiak határa/partvidéke”, vagy Ar-pa-Kesed, amely a „Káldeaiak Ura (Ur nevű városa)”. Ezek az elméletek Josephus beszámolójára támaszkodnak, mely szerint „Az arphaxaditák, akik a mai káldeaiak, Arphaxadról kapták nevüket” (A zsidók története 1.6.4).

Ezek a magyarázatok azonban nagyon valószínűtlenek, mivel Arpakhsád egy pontos személynév, míg a „a káldeaiak határa/partvidéke” földrajzi területeket, az egyiptoi értelmezés pedig teljesen helytelen ebben az összefüggésben. Josephus minden valószínűség szerint az akkádokra gondolt káldeainak nevezve őket, arra a téves hiedelemre alapozva, hogy Ábrahám maga is káldeai volt, mivel Urban született. Mint azt korábban már láttuk, Ábrahám sosem nevezte magát káldeainak, hanem egy káldeai városból származónak, ugyanígy Mózeset sem hívták soha egyiptominak (habár, mivel Egyiptomból jött, ahol született és valószínűleg úgy is öltözött, mint egy igazi Egyiptomi, Jetró lányai ezt gondolták róla – Kivonulás 2:19). A Teremtés könyvének káldeai (kászdi) kétség kívül a sumérok voltak, nem pedig az akkádok. Ábrahámot születési helyétől függetlenül hébernek hívták, akárcsak Mózeset. Másik érdekes részlet, hogy Arpakhsád Sém harmadik fia, aki két évvel az Özönvíz után született. Hacsak Elám nem a bárkán született, amely nem bizonyítható, a legvalószínűbb lehetőség az, hogy Arpakhsád Assur ikertestvére volt. Ebből a szemszögből a legvalószínűbb, hogy Arpakhsád azonos Arrapkhával. Ettől függetlenül Arrapkha nem volt mindig szemita föld, sőt, a hurrita kultúra központja volt. Ez az elágazás egyébként megoldható: ismert tény, hogy az akkádok észak felől érkeztek Sumériába, és az is, hogy ők az asszírok egy ága. A szemita hatalomátvételt megelőzően Nimród kiterjesztette uralmát Észa-Mezopotámiára is, és még az Asszíria szívében lévő Kalahot is Nimródnak hívták alegsötétebb asszír időkben is. Ezért nagyon is elképzelhető, hogy a két legősibb szemita központot Assúrt és Arrapkhát sumér/szabir népek gyarmatosították.

Míg az asszíri szemiták eredeti helyükön aradtak, az arrapkhaiak dél felé indultak és Akkád-ban telepedtek le, elfoglalva a várost majd később az egész országot a suméroktól. Arrapkhát először I. Samshi-Adad csatolta Asszíriához Kr. e. 1810 környékén, de a mitanniták elfoglalták Kr. e. 1470-ben, és Kr. e. 1270-ig, amíg az asszírok végleg el nem törölték a Mitanni királyságot, hurrita város maradt. Arrapkha szemita kulturáého való tartozását Ábrahám idejében, tíz nemzedékkal Arpakhsád után a Nuzi táblákkal bizonyítható, amelyek meglepő hasonlóságot mutatnak a mózesi könyvekkel társadalmi gyakorlatok, és családi életre, házasságra, örökbefogadásokra, születési jogra, áldásokra, kereskedelemre, stb. vonatkozó törvények tekintetében. A táblákon habirokat is megemlítenek, és egy egyedi törvény amely kmondja, hogy egy habir szolgát legfeljebb hét évig lehet birtokolni, majd szabadon kell engedni (ld. Kivonulás 21:2). Évszázadokon és különböző uralmakon keresztül Nuzi/Arrapkha környéke a szemita és sumér kultúra találkozási pontja maradt.

Hogy kapcsolódik ez a témakörünkhöz? A bevezetőben már említettük, hogy ez a tanulmány egy kirakó játékhoz hasonlít és ez az egyik darabja... Arrapkha földrajzi helyzete Asszíria keleti határán útban Média felé fontos, mivel Arpakhsád utódai különböző irányokba szóródhattak szét. Ábrahám vonalát tudjuk, mert ez szerepel a Bibliában, de nyilván több leszármazott is volt. Az Arpakhsaditák fő vonala a történelmi akkádok voltak, akiknek egy ágát habirként ismerjük, más csoportok talán beolvadtak a hurrita/mitanni csoportokba, vagy kelet felé vándoroltak, indoeurópai, vagy sumér féle nyelveket véve fel, még Indiába vagy Közép-Ázsiába is eljutva - mivel a

sumérok régóta szoros kereskedelmi kapcsolatban állta Harappával és az Indus völgyi civilizációkkal. Előkészíthették a jövőbeni zsidó kivándorlók befogadásához a talajt, vagy elfogadható törvényeket az országokban, ahol éltek.

Ennek ellenére a látszólagos név egyezésekkel óvatosan kell bánni, hogy elkerüljük a spekulációkat; Lásd: [Nevek, Nyelvek és Népek](#) (térkép angolul).

A Teremtés Könyve 10. fejezetében található népek táblázatában van két ősatya, akikre külön figyelmet fordítottak az írok, csoportjaikban betöltött különösen fontos szerepük miatt: az egyik Nimród, akit Hám utódként, Kús által unokájaként jelölnek, és Éver (hagyományosan Héber) Sém kiemelkedő utódként, Arpaksád által dédunokájaként. Nagyon fontos a szerepe a szemiták között, mivel magát Sémét is „*Éver minden gyermekének atyjaként*” (Teremtés 10:21) nevezik. Erre vonatkozólag [Habirok](#) alatt található egy tanulmány, amely néven ismerték Éver minden leszármazottját a kezdetek óta. A habirok már a legősibb idők óta léteztek. Az első rendelkezésünkre álló dokumentumokban már szerepelnek, évszázadokkal Ábrahám előtt. Egyiptomtól Mezopotámiáig, az Asszír szélsőségektől a Kánaánon keresztül a Földközi-tenger partvidékén és Anatólia térségeiben, az egész Közel-Keleten szétszóródtak. Nem köthetők sem egy határozott földrajzi területhez, sem társadalmi rétegbe; a társadalom minden szintjén megjelennek, számos különböző tevékenységgel. Általában egyik helyről a másikra vándoroltak. Táré, Ábrahám és a család más tagjainak vándorlása az általános habir szokást tükrözi. Kétség kívül egyedi a szerepük az emberiség régmúltjához való visszakapcsolódásban. A történelmi időkbe visszavezethető genetikai vonalat is hoztak, a kiválasztott Ábrahámmal, e vér áldásának kiemelkedő képviselőjével. A habirok istenének neve ismeretlen volt másoknak, de még saját maguknak is, mivel ezt a Nevet Mózeszt megelőzően nem nyilvánították ki. Istenségük nevének ismeretlensége újabb bizonyíték ami Éver gyermekeivel azonosítja őket.

Tulajdonképpen a habir kifejezés megegyezik a héberrel, Éver vonalából származó szemita népet jelölve. Az ókori feljegyzések azt is megjegyzik, hogy nem szemita elemek is voltak közöttük, pontosan szubarok. Éver utódai két ágra szakadtak: délire (Joktán) és északira (Péleg). Az ókori feljegyzések habirjai Péleg vonalához tartoznak. Mindemellett fontos megkülönböztetni történetük két fázisát: egy korai szakaszt, amikor Mezopotámiában és Anatóliában voltak, az Ábrahám előtti időkben, és a későbbi szakasz, amely Egyiptomban való megjelenésükkel kezdődik, amit Ábrahám törzsének Egyiptom földjén való megjelenésével kapcsolatban jegyeztek le. Míg a habirok északi ága a térség népeibe való erőteljes beolvadáson megy keresztül, addig az egyiptomi beszámolók apirjai Kánaánban való letelepedésükig jól megkülönböztethető csoportként léteznek, amikor is a habir/apir kifejezést az izraelita váltja fel, az egyetlen héber csoport, amely megőrizte ezt az azonosságát.

Éver leszármazottairól azt írja a Biblia: *”Lakóhelyük Mésától Szefár irányában a keleti hegyekig terjedt”* (Teremtés 10:30). Hol van ez a terület, „Szefár irányában a keleti hegyek”? Az asszír krónikák ezzel megegyező területe Szaparda földje, amely a sumér feljegyzések Szubarki-je, és a Perzsa Szapardia-Hunae. A héberben ez a Szefaraddal azonos, amit pontosan úgy írnak, mint az asszír Szapardát (az *2f* és *p* betű megegyezik a héberben és az arámiban, és magánhangzókat sem jelölnek, *SeFaRaD=SaPaRDa*). Ennek ellenére a terület pontos helye nem tiszta, mivel a sumér forrásokban a hagyományos észak-mezopotámiai / Kelet-Amatóliai Szubartut jelöli, ami a bibliai Hárán míg más dokumentumokban pontosan ez a név az Asszíriától keletre lévő térségét jelöli, pontosan Arrapkha és a Kaszpi-tenger délnyugati partvidéke közötti területet. A keleti hegyek kifejezés nem jelölheti a Kaukázust, vagy az Ararátot, de sokkal inkább a Zagroszt, vagy az Elburzt. Ez utóbbi tűnik a legjobb meghatározásnak. Ezt a nevet csak évszázadokkal később használták Szárdiszra, majd Spanyolországra, mivel a „szefarád” kifejezés a „vándorlás vége”, tulajdonképpen a szétszórás vége szimbolikus értelmezéssel bír. Mindenesetre a szefarád/szaparda név inkább népet jelölhet, mint országot, és ezután azt a földet, ahol ezek a népek laktak: habir/szubar/mada, amely Észak-Mezopotámiában található, a Kaukázusban, Arrapkhaban és Atropateneben, indoeurópai szomszédai kultúráis és nyelvi sajátosságait átvéve,

mégis megtartva eredeti jellegzetességeiket. Ez a népesség a szemita habirok, kusita szubarok (szefár, szapar, szabir) és Mések és Magóg jáfeti leszármazottainak kevert csoportja volt, amely területének nagyrésztét megosztotta az indo-hurritákkal nyugaton, a szemita asszírokkal középen és az iráni médekkel keleten.

Szaparda/Szefár keleti elhelyezkedését Herodotosz is igazolja, aki megállapítja: „*A perzsák a déli, úgynevezett Vörös-Tengernél laknak. A médek tőlük északra, a szapeirek a médek fölött, és a kolkhisziak a szapeirek fölött*” (Historiarum IV.37.) A Vörös-tenger itt a Perzsa-Öböl, a görög történetírók az Indiai-Óceánt Eritreai Tengernek, azaz Vörös-tengernek hívták, minden nyúlványával együtt (minden kapcsolódó tengert és öblöt, mint az Ádeni, Ománi és a Perzsa-Öblöt és magát a Vörös-tengert is). A görögök a mai Grúzia területén a Kaukázusban élő népeket hívták kolkhisziaknak, és a szapeirok a médek és a kolkhisziak közé kerülnek a felsorolásban, amely a Kaukázustól délkeletre fekvő vidék Atropateneben. Ez a terület a madákkal/szubirokkal/szabirokkal azonosítja őket. További megfontolandó tények is kapcsolódnak ehhez. Strabon Geográfiajában megállapítja: „... *a tybarenik és khaldaeik, egész Kolkhiszig megtalálhatók... tybarenik, khaldaeik és sannik, akiket korábban magornak hívtak.*” A „khaldaeiket” (káldeaiak!) itt a khalybokkal egy mitanni törzssel azonosítják. A káldeaiak kisázsiai jelenléte miatt, néhány tudós azt feltételezte, hogy létezett egy Észak-Káldea - pedig azért hívták így őket, mert szubariak voltak, ezért közel álltak a sumérokhoz, az eredeti káldeaiakhoz/káldikhoz/kaszdikhoz. Valószínű, hogy az asszírok káldinak, a héberek kászdinak nevezték azokat a népeket, amelyhez a sumérok is tartoztak, beleértve így a szubirokat/mitannitákat. A kálbók híres vasművesek voltak és gyakran hozzák őket kapcsolatba a tiberiaiakkal, kolkhisz lakóival. Achemenida feljegyzésekben az asszírok által muskinak nevezett népekkel azonosak, akik így nem mások, mint a maszszagéták. Tulajdonképpen még földrajzi helyzetük is azonos, mivel a moskik Tilgarimmok területén és azon túl telepedtek le Észak-Kaukázusban, fővárosuk a kaukázusi Mtskhet volt, az örmény „Ivirk” népnévvel kapcsolatba hozható „Iberia” néven, a tiberiakra utalva. A „tiberiak” földrajzi és népnevek „iberikké” változtatása, amely a d, és t, vagy t' foghangok hiányával jellemezhető a Fekete-tenger és Kaukázus vidékének hőskorában. Másrészt Tuvalt és Méseket gyakran említik együtt - bármiféle látszólagos egyezés az „iberik” és „ivrik” (héberek) között megalapozatlan. Történelmi feljegyzésekben a Kaukázus gyakran Moski Hegyek néven is szerepel. Josephus Flavius a moskikat csak úgy, mint az iberiket anatóliai származásúnak tekinti. Megjegyzésében azt írja, hogy a Mosokh a bibliai Mésekből származik, és hogy ezután kapták a kapadóciai nevet, habár fővárosuk Mazakha megjelöléséből nyilvánvaló, hogy a népek neve is ugyanaz (A zsidók története, I. 124-125). Ami viszont érdekes, az Strabon azon megállapítása, hogy „*tybarenik (Tuval), khaldaeik (itt Mések)... akiket korábban magornak hívtak*”, amely újabb bizonyítékot szolgáltat arra, hogy ezek a népek a magyarok egykori őseivel és Mitanni ókori földjével, amit az asszírok és egyiptomiak Magorként ismertek, hozhatók kapcsolatba.

Ennek a földrajzi térségnek a etnikai képének teljessé tétele érdekében, más Kisázsiaiból származtatható népcsoportokat is fontos megemlíteni, akik dél felé vonultak, eredetileg azért, hogy megszállják Egyiptomot, végül Dé-Kánaánban telepedtek le, akiket Dávid király hajtott uralom alá: a Tengeri Népek. Egy közülük kifejezetten érdekes a számunkra, a tzekelesek. A filiszteusokkal álltak kapcsolatban fővárosuk Tziklag volt a Negev sivatagban. Miután a árosálmot teljesen Júdához csatolták, nyugat felé vándoroltak és azon a szigeten telepedtek le amelynek a máig használatos nevét is adták, Tzekelia, Szicília. Minden bizonnyal a tengeri népekhez csapódott részük nem volt egy egész törzs, és egy részük biztosan Anatóliai hazájában maradt és a moskik és mitanniták közé olvadtak. Van néhány érdekes egybeesés: a Kárpátok székelynek nevezett ősi hun törzsét a tzekelesekkel lehet összefüggésbe hozni. Egyik nemzetségük a kézdi, pontosan káldeai! Egyik fontosabb városuk Kézdivásárhely, Kovászna megyében, ugyanennek a városnak a román neve „Târgu Secuiesc”, ami Székelyvásárhelyet jelent, ezzel a székelyeket a káldeaiakkal azonosítva. Az asszír l s-sé alakításának különleges jellegzetessége a héberben „kászdi/káldi” a magyarban is igazolható, akárcsak a kaszi-kaszdi (kasszita-káld): az egyik hun

törzs a Keszi volt, amely nagyon valószínűséggel azonos a Kézdivel (a kaszikat a kaszdikkal azonosítva), másrészt számos magyar törzs, vagy helynév családnévvé vált a magyarban, általában -i, vagy régi formában -y végződést kapva, amely a származást jelzi: gyakori családnevek mint Káldi/Káldy/Káltai/Káltay és a kifejezés néhány változata egy képzelt „Káld/Kált” helységet feltételeznek, ami azonban nem létezik, hacsak nem a messzi múltban: Káldea, csakúgy, ahogy Kézd nevű helység sincs a magyar lakta területeken, ezért a Kézdi név csakis egy ősi törzset jelölhet.

Talán csak véletlen, hogy az ókori szicíliaiakat és a székelyeket is szikulnak hívták a nyugati források, ami viszont nem véletlen, az hogy a magyarok legtöbb genetikai jellemzőjükben hasonlítanak a dél-olaszokhoz, az askenázi zsidókhoz, örményekhez és kurdokhoz. Ez a kapcsolat a magyarok és dél-olaszok között talán a székelyekkel magyarázható. Strabo még egy törzset hoz összefüggésbe a tiberikkel és káldeaiakkal, a szannikat, amely név egy mások olasz népcsoporttal azonos, a szannitákkal és az is említésre méltó, hogy a Tirrén-tenger a tiberekről kapta a nevét... Az már bizonyított, hogy néhány olasz törzs Kisázsiból származik, és a tzekelekhez kapcsolható, a tengeri népek között voltak a shardanák is, talán Sardisból (a föld, amit később Szeferádnak hívtak), akik Szárdinia szigetét telepítették be, és a danaunák, akiknek a neve a daunikre emlékeztet, akik a szanniták közelében éltek.

Térjünk vissza habirjainkhoz és Szeferád földjéhez, számos nyom létezik, amely az északi kaszdikba, pontosabban Mések utódaiba való olvadásukra utal. Szellemi nyomást gyakorolhattak saját környezetükben és a belőlük származó későbbi népekre, így meg kell vizsgálnunk az ősmagyarok hitvilágát is ebben a fejezetben. Regensburgi a Kr.sz. 12. század második felében írt úti- naplójában azt mondja, hogy Ararát országa Mések Földjeként ismeretes, ahonnan hírnököket küldtek Bagdadba, akik azt vitték hírül, hogy „Mések királyai és egész országuk zsidó hitre tért”, és tanítók is vannak Mések lakói között, akik „gyermeküket a Tórára tanítják”.

Ettől függetlenül semmi sem támasztja alá, hogy a törzs, vagy csak egy része is zsidó hitre tért volna. Akárhogy is, a korai időszakban a szubar népek közötti héber elemek pre-izraeliták, Éver leszármazottai, nem Ábrahámé – csak a kitelepítések után kezd az izraeliták egy része a nép kialakulásának folyamatába bekapcsolódni, és nem a Közel-Keleten, hanem Közép-Ázsiában és Indiában.

Az Asszíriától keletre fekvő terület „Szeferád irányában a keleti hegyekig” habirjait illetően, egy másik rejtélyes népből fedezhetőek fel, az apardikban, vagy aparnikban, akiket a Kr. e. 13. századtól kezdve lehet megtalálni Közép-Ázsiában, és talán közvetlenül is részesei voltak Horezm megalapításának.

A Vérszövetségek

Ahogy azt már a tanulmány bevezetőjében említettük, van néhány rejtélyes kapocs Izrael és Magyarország között: az egyik közülük, hogy mindkét nemzet vérszövetség által jött létre. Ez valószínűleg általános gyakorlat volt a habir csoportok között, ahogy azt látni is fogjuk. Gyakorlatilag Magyarország az egyetlen jól meghatározható kezdettel rendelkező európai állam, amikor is a magyar törzsek vérszövetségre léptek az Ígéret Földjének, a Kárpát-medencének az elfoglalása előtt. Ez a törzsek vezérei között Etelközben megkötött szertatásos szerződés nem egy rendkívüli tény, hanem ősi hagyományokon alapuló hasonló események sorozatának záró eleme. Pontosán ahogy Izrael is egymásra épülő sikeres szövetségek eredménye, melyek mindegyike az előzőt teljesíti be új elemet, vagy vezető dinasztiát adva hozzá – például a Sínai Szövetség, amiben a törvényt kapták, vagy a Dávidi Szövetség, amely egy uralkodóházat jelölt ki – a magyar vérszövetség egy új szervezett nemzetet hozott létre egy meghatározott földön, Árpád vezetése alatt. Ennek a „Magyar” Szövetségnek a korábbi „Hun” Szövetséget kellett beteljesítenie, vagy átvennie amelyben ugyanazok a törzsek gyűltek össze Attila vezetése alatt, hogy elfoglalják ugyanazt az „Ígéret Földjét”, ahogy az avarok, onogurok, kazárok és más csoportok, amik a mai

magyar nemzet kialakításában szerepet játszottak, biztos szövetséget kötve egymással a szövetségen belüli közös cél érdekében.

Az ősi időkben a habir vezér Ábrahám, két vérszerződést is kötött:

„Azután ezt mondta neki: *Én az ÚR vagyok, aki kihoztalak Úr-Kaszdimból, és neked adom ezt a földet örökségül. Abrám ezt mondta: Ó, Uram, URam! Miből tudom meg, hogy én öröklöm azt? Ezt mondta neki: Hozz nekem egy hároméves üszőt, egy hároméves kecskét és egy hároméves kost, egy gerlicét és egy galambot. Elhozta neki mindezeket, azután kettéhasította őket, és mind-egyiknek az egyik felét a másik felével szemben helyezte el de a madarakat nem hasította ketté... Amikor lement a nap, és koromsötét lett, hirtelen füstölgő kemence és tüzes fáklya ment át ezek között a húsdarabok között. Ezen a napon kötött az ÚR szövetséget Abrámmal, és azt mondta: A te utódaidnak adom ezt a földet Egyiptom folyójától a nagy folyamig, az Eufrátesz folyamig” (Teremtés 15:7-10,17-18). Ez olt az első vérszövetség egy, Abrám számára nem ismeretlen tett, hiszen ismernie kellett, talán habir hagyományokat követve. A második szövetség hasonló, amely beteljesíti ezt felállítva a jövőendő nemzedékek számára egy szabályt:*

„Amikor Abrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent Abrámnak az ÚR, és ezt mondta neki: *Én vagyok a mindenható Isten. Járj enélőttem, és légy feddhetetlen! Megajándékozlak szövetséggemmel, és nagyon megszorítom utódaidat. Ekkor Abrám arcra borult, Isten pedig így szólt hozzá: Ez lesz az én szövetségem veled: Sok nép atyja leszel! Nem neveznek többé Abrámnak, hanem Ábrahám lesz a neved, mert sok nép atyjává teszek. Nagyon megszorítom utódaidat, népeket támasztok belőled, királyok származnak tőled. Szövetségre lépek veled, sőt utódaiddal is, örök szövetségre minden nemzedékükkel. Mert Istened leszek, és utódaidnak is. Neked adom és utódaidnak a földet, hol jövevény vagy, Kánaán egész földjét birtokul örökre, és Istenük leszek. Majd ezt mondta Isten Ábrahámnak: Te pedig tartsd meg szövetségemet, meg utódaid is nemzedékről nemzedékre! Így tartsátok meg szövetségemet, amelyet veletek és utódaiddal kötök: metéljenek körül nálatok minden férfit! Metéljétek körül szeméremtestetek bőrét, ez lesz a veletek kötött szövetségem jele. Nyolcnapos korában körül kell metélni nálatok minden fiúgyermeket nemzedékről nemzedékre, akár a házban született, akár pénzen vásárolták valami idegentől, aki nem a te utódaid közül való” (Teremtés 17:1-12). Ez az a vérszövetség, amit az izraeliták a mai napig követnek. Meg kell jegyeznünk, hogy nem rokon népek is beléphettek és a héber nemzet teljes értékű részévé válhattak ez által a szövetség által, miből a körülmetélkedés alapvető követelmény és az izraelita nemzethez tartozás letagadhatatlan ismertetőjele (elutasítható más, nem ezen, hanem sikeres szövetségen alapuló egyéb okokból).*

Az ókori Mezopotámiából, Anatóliából, vagy a Kaukázusból származó Közép Ázsián keresztül Indiáig és Kínáig terjeszkedő, majd nyugat felé sikeresen előlryomuló, főhadiszállásaikat a Volga-Dnyepri térségben felállító és a Kárpát-medence elfoglalását közös célul kitűző vegyes eredetű törzsek egyesítése csakis olyan vérszövetségek által valósulhatott meg, amelyeket fentebb már említettünk. Ilyen heterogén csoportoknak közös törvény kell, és szorosan ragaszkodniuk kell a minden egyes törzs által elfogadott szabályokhoz: az összekötő elem a habirok lehetnek, akiknek vallási és jogi rendszere tűnik az egyetlennek, ami érvényesült és továbbadatott a mai Magyarország Árpád általi megalapításáig.

Horezm

Az Akhaimenida Birodalom új világrendet hozott létre, amelyben a politikai hatalom központja Mezopotámiától keletre helyeződött át. A korábban meghatározatlan keleti határokat pontosabban azonosították, beleértve a korábbi ismeretlen területeket is, ahol a nomád törzsek éltek. Az egykor távoli királyságok szomszédos államokká váltak: A perzsa uralom India kapujáig és a Kínába vezető legközvetlenebb útig terjedt. Ez volt a kedvező alkalom a Mezopotámiai / Anatóliai népeknek az óriási birodalmon belül kelet felé való letelepedés megindítására, a selyemút mentén és az Indus Völgyébe vezető régi kereskedelmi úton. Így jött létre Horezm (perzsául *Hwârazmiya*).

Ebben az időszakban, a régi népnevek gyorsan tűntek el, átadva helyüket iráni, indiai, vagy kínai kifejezéseknek, amelyeken ezeket a régi népeket európai megérkezésükig ismerték. A történelmi feljegyzések nyelve megváltozott. Ez az az időszak, amikor úgy tűnik ősi népek tűntek el a semmiben, míg mások a semmiből kerültek elő. Az Asszír-Babiloni Birodalom vége, mintha a legtöbb addig az uralmuk alá tartozó nemzet számára a világ végét jelentené: sok az asszír krónikákban szereplő nép nem lesz említve többé... Még a héber iratokban is az izraelita név egyenlő lesz a zsidóval, a perzsák által az egész nemzetre használt kifejezéssel. Ezra könyvében, található egy felsorolás az asszírok által Izraelbe hurcolt népekről, amelyek azelőtt nem szerepeltek a bibliai beszámolóokban: „[Írának pedig] ekkor Rehum, a helytartó és Simsai, a kancellár és ezeknek többi társaik: a Dinaiták, Afársatkiták, Tarpeliták, Afárszik, Arkeviták, babilóniaiak, Susánkiták, Dehaviták és a Elamiták és a többi népek, a kiket a nagy és dicsőséges Asznapár vitt el és tett lakosokká Samária városában és a többi városokban, melyek a folyóvizet túl vannak és a többi” (Ezra 4:9,10). Némelyiküket könnyű beazonosítani, míg mások az Akhaimenida kor utáni időkben játszanak fontosabb szerepet. [földrajzi elhelyezkedésükről [lásd a térképet](#)]. Néhány nép beazonosítása komoly gondot okoz a bibliakutatóknak és tudósoknak, habár a bibliai megjelölésük összhangban van a történelmi forrásokkal. Például az *apharsathkitákat* (Ezra 5:6, és 6:6-ban *apharsakiták*) gyakran azonosították az apharsikkal, vagy *apharsitákkal*, véletlenül említve kétszer, de az arámi és perzsa feljegyzésekből két különböző népet ismerhetünk fel mindkét kifejezésre vonatkozóan: az *aparnok*, vagy *parnok* és a parszik, amelyet tágabb értelemben „pártusnak”, vagy „perzsának” fordítanak. Így, miután rájöttünk, hogy az apharszi a perzsákat jelöli, az aparnik azonosítására mélyebb elemzésre van szükség, amit meg is teszünk ebben a fejezetben. Fontos, hogy ebben a felsorolásban a dehiták is meg vannak említve, akik a dahákkal azonosak, mint egy szkia törzs, amely az aparnokhoz kapcsolódva részt vett a Pártus Birodalom megalapításában.

Mielőtt az aparnok kilétének talalásába kezdenénk fontos, hogy röviden összefoglaljuk Horezm létrejöttét, amely földrajzilag és néprajzilag is nagyon fontos a magyarság kifejlődésének szempontjából. A hurriták indultak el eredeti szubartui területeikről és költöztek a mai Turkesztán területére Horezmbe, pontosan az eredeti Horvátországnak (lásd: [horvátok](#)- térkép angolul) tekintendő Harauvatya, Harahwaty nevű Perzsa tartomány szomszédságába. A hurritákhoz köthető népek keresztül-kasul megtalálhatóak az indiai szubkontinensen is, és ahogy azt már mondtuk, az indo-árjához tartoztak, nyelvük nem a sumérhoz, vagy a magyarhoz, hanem a szanszkrithez állt nagyon közel. Annyi bizonyos, hogy a kezdetek óta a szubarokkal és héberekek közös területen éltek, és velük együtt is vándoroltak ugyanazokra a területekre, mind a mai napig. Ahogy láttuk mitanniak és Ábrahám családja Mezopotámiában hurriták között élt, aztán Horezmbe, az Indus-Völgyében, Szkitiában és a Balkánon is ott találjuk őket.

Az aparnokat gyakran azonosítják a pártusokkal, vagy vezetőikkel. Minden bizonnyal ők az uralkodó osztály és nem a pártus nép egésze. Örmény és török feliratok szerint, az aparnok a Kaszpi-tenger déli, délkeleti partvidékén éltek, és valahogy Kusánhoz is köthetők - egy rejtélyes néphez, amelynek neve tisztán idézi Kús, a sumérok ősatyjának nevét. Ezekből a forrásokból további igazolást nyerünk, hogy az aparnok/aparnok nem a parszikkal azonosak, hanem az avarokkal, minthogy földrajzilag horezmi Khorassan-Nishapurral azonosított, nem pedig Perzsiával, amely Irán déli részén található. Országukat Abarsárnak, vagy örményül *Aparašxartnak* hívták, amely megfelel a magyar Abarországnak. Hagyományosan szkíta törzsnek tartják, de ahogy mondtuk ezzel a kifejezéssel illettek minden hasonló kinézetű, szokású népet, rokonságtól függetlenül. Történelmük későbbi fázisában az avarok elérték Kínát és nagy valószínűséggel csatlakoztak a juan-juanokhoz, akikkel gyakran azonosítják őket, és biztosan fontos szerepet játszottak az ujgur nép kialakulásában. Az minket érintő időszakban az Akhemenida és pártus időszakban az avarokat (aparnok) a klasszikus források a dahák egyik fő törzsének tartják - és a dahák kétség kívül szkíták voltak. Mindenesetre számos érdekes elem van, amely az avarokat inkább a héberekekhez köti, mint a szítákhoz: az avarok Európába érkezésekor, a testi jegyeiken a hosszú ázsiai

tartózkodás eredményeként egyértelműen kivehető mongoloid hatás ellenére, sírjaikban sok zsidó elem található! Ilyen jellegzetesség egyértelműen Kazáriában való tartózkodásukkal, és a judaizált kabarokkal és Onogurokkal való szövetségükre vezethető vissza, de nagyon valószínű, hogy van egy ősi kapocs távoli múltjukban, amikor valamilyen oknál fogva a zsidók kifejezetten kedveltek a Pártus Birodalomban élni. Ez mélyen, talán véletlenül is kapcsolatban lehet az avarok származásával: mi van azokkal a habirokkal, akik Szevár irányában a keleti hegyekig laktak, akikről éppen az imént tárgyaltunk? Ha az a hegy az Elburz volt, onnan Avarország nincs is olyan messze, az sem helyes feltételezni, hogy Ábrahám és a Pártus Birodalom között oly sok évszázad telt el. Az asszír Sapar-da nem sokban különbözik az Apar-na-tól. Mi több, az avar név héber átírata 'ayin-bet-resh, pontosan megegyezik Éverrel, Héber ősatya nevével! Ez talán véletlenség, de semi bizonyíték nincs arra, hogy az avar/aparnok ne tartozhattak volna eredetileg a habirok/apirok-hoz - Az pedig, hogy a Hiksoszok egyiptomi fővárosának Avarisz volt a neve több, mint véletlen, mivel a hiksoszok apiruk voltak.

Másik érdekes részlet a szabirokkal való kapcsolatuk, akikkel a történelem kezdete óta ugyanazon a földön éltek. A szabirokat a szubarokkal (Szubar-tu) lakóival azonosítottuk, bár később a mitanni/mada népesség uralmával a szarmaták közé sorolták őket. Habár Hargita Csaba professzor a hair és a szabir nevek közötti kapcsolatot javasol, amely elég megfontolandó, hiszen h-s hangzó változáson ment át számos szó a Perzsiából Indiába és fordítva. Például az indiai Sarasvati folyó és a perzsa Harahvati tartomány hasonló neveknek tűnnek csakúgy, ahogy *Sindhu* tartomány neve is a *Hind* név forrása, amely után aztán egy egész szubkontinentet elneveztek. A feltételezés problémája, hogy a szabir-habir átalakuláshoz szükséges az indiai szakasz is. Mindenesetre, mivel számos kifejezést pontosítatlanul, össze-vissza használnak, a szabir meghatározás pedig a legbizonytalanabbak között van (gyakran olyan népekre is használják, amiktől megkülönböztetik őket), előfordulhatott, hogy ez nemcsak egy nép neve volt, ahogy a pannóniai jászokat a rómaiak szaváriaiaknak ismerték, míg Herodotosz szerint a szapeirok a Kaukázusban élnek. Ez a két csoport addig aligha járt Indiában, ezért neveik sokkal inkább Szubartura vonatkoznak, semmint a habirokra. Ez a tény azonban nem zárja ki annak a lehetőségét, hogy a habirok egy csoportja a hurriták és szkíták között telepedett le Indiában átvéve a szabir nevet a fentebb említett nyelvi változás szerint.

Habár a habirok mennyiségileg lényegesen jelentéktelenek voltak a szubar/mitanni és hurrita népek között, a jáfeti törzshöz viszonyítva, amihez tartoztak, még kisebb volt arányuk a sumér/káldeai csoporthoz viszonyítva, szellemi téren a befolyásuk annál jelentősebb volt. Fontosságuk úgy tűnik a kitelepített izraeliták megjelenésével csak fokozódott, akik könnyen be tudtak olvadni az olyan papi rétegekbe is, mint a mágik. A korábban említett asszír beszámolókat figyelembe véve az izraeliták száma nem is volt olyan nagy, amelyből az is kitűnik, hogy az ezekben a népekben megtalálható héber elemnek semmi köze az „eltűnt törzsek” legendájához. Mindemellett a legtöbb kitelepített izraelita folytatta útját kelet felé és az Indus Völgyében és a környező területeken telepedett le. Így a magyar-héber néprajzi kapcsolatokban a pre-izraelita korszakon van a hangsúly, nem a kitelepített törzseken.

Abarsár perzsa neve *Varkâna* (magyarul *Várkony*, Hyrcakina – a névre vonatkozó további jegyzeteket lásd lenn), amely kifejezés arra enged következtetni, hogy az avarok, nem egyetlen törzs voltak, hanem egy összetett csoport, amely talán a hun név eredetének tisztázásában is segíthet. Habár a görög tolmácsolású perzsa nevek a tudósokat a mai napig összezavarják, a népekre vonatkozó kínai és iráni kifejezések pedig csak mélyítik a zavart. A Varkana névből származik a Varkhon és Varkhunita nép neve, akiket a „fehér hunokkal” és a (h)eftalitákkal azonosítani. Ezek feltehetőleg két nép, a varok (avarok), és a khun, vagy hua (hun) népek szövetsége voltak. Az avarok és hunok északkelet felé való további vándorlása és a juan-juan és hsiung-nu (xiung-nu)-ban való feltételezhető részvételük pedig nemhogy a jobb meghatározást nem segítette, hanem még nagyobb zavart és időrend problémát okozott. Ilyen bonyolultság ellentétes elméletekhez és bonyolult elnevezésekhez vezetett, ami miatt már nagyon kemény munka kitalálni

ki kicsoda is valójában. Tulajdonképpen a tudósok mai napig nem jutottak egyezsége ezeknek a népeknek az azonossága és eredete kérdésében.

Tehát azt látjuk, hogy az „avar” nevet különböző népekre is használták, akár a „szkíták”, vagy a „hunnok”. Némelyikük „fehér”, vagy „vörös”, vagy egyéb színnel van jelölve, semmiféle támpontot nem adva beazonosításukhoz a földrajzi helyzetüket leszámítva. A színek használata tulajdonképpen a négy égtáj jelölésére vonatkozik a különböző kultúrákban. Így a „vörös hunok”, vagy „fehér hunok” jelölés nem több, mintha azt mondanánk „déli barbárok”, vagy „nyugati barbárok”. Más esetekben a „király(i)” jelzöt használták a „valódiak” és az „úgy nevezettek” megkülönböztetésére, a gond ennek ellenére megmarad, hiszen nem tudjuk még mindig, hogy a „király szkíták”, vagy „király hunok” kik is voltak igazából, hogy más népekkel azonosították-e őket, vagy jól meghatározhatóak-e – a király szkíták esetében néhány szerző úgy gondolja, hogy ez a származék egy neve, míg mások az ősi szkíták egy ágának tekintik őket, a „király hun” kifejezést pedig általában Attila hunjaira használják, hogy más ilyen nevet használó csoporttól megkülönböztessék őket. A fehér hunokat általában a (h)eftalítákkal azonosítják, de vannak források, amik arra engdenek következtetni, hogy ezek két külön csoport, és egyiknek sincs köze Attila hunjaihoz. A Kr. e. 3. század derekával a legtöbb, témakörünkben érintett népet egy a saját fajtájukból származó királyok által vezetett birodalomban találjuk, a pártusban. Máig rejtély kik is voltak valójában. Míg népi egységként élesen elhatárolják őket a médek és perzsáktól, vallási szokásaik, ahogy láttuk nagyon hasonlított az akhemenida szellemiséghez a görög-szeleukida kultúráis gyarmatosítással szemben: a zoroasztrianizmus támogatása mellett, a zsidók felé tanúsított kedvező politikájukat a Perzsa uralkodók is átvették, sőt, tovább is fokozták.

A pártusokat birodalmuk szétesése után nem említik többé. Népük meghatározatlan; nem egy jól meghatározható népesség voltak, hanem inkább törzsek szövetsége, leginkább az avar-szkíta nemzetségből. Néhány tudós a heftalítákat az ő közvetlen leszármazottainak tekinti, ami ha igaz, akkor a heftalíták csupán egyike a korábbi pártus szövetséget alkotó törzseknek, nem pedig az egésze. A szövetséges egy helyen lakó népek összetettsége az elkerülhetetlen közös házasságok és kultúráis kölcsönhatások révén csak mélyült, amely által legtöbbször, ha nem mind, szkíta ősök utódainak tekintette magát. Az avar-daha szövetséggel kapcsolatban, amelyből a pártusok kiemelkedtek, birodalmuk végén örökségük megosztott a különböző irányokba vonuló népek között: az Indus Völgyébe tartó szkíták, valamint a két irányba, a nyugat felé az Ural–Volga–Don-medencébe, illetve kelet felé Szibériába, Mongóliába és Kínába, mozgó avar-hunok.

Az Örökség

A néprajzi kirakó elég bonyolultnak tűnik, és nehéz logikus sorrendbe rakni. Mivel a testi jegyek és a nyelvi változtathatóságuk és örökölhetőségük miatt kevés segítséget nyújtanak, ahogy azt minden kutatómunkámban kihangsúlyozom, a minden népben a belső érzéseiken, általános szokásaikon, tudatalatti emlékezetükön, mint az ősi örökség létező formáin keresztül megnyilvánuló szellemi jegyek a legjobb útjelzők. Ezért fontos, hogy a szellemi vonalat, az ősi népek hitét és hagyományait is megvizsgáljuk, hogy megtudjuk melyik határozza meg a legjobban a mai magyar nemzetet. Ebben a fejezetben egy rövid összefoglalót adunk mindazon népek kultúráis jegyeiből a pártus és szasszánida időszakig bezárólag, amelyek hatást gyakoroltak, vagy gyakorolhattak a magyar nép fejlődésében.

• **Mitanni** (Mada, Magor): eredetileg szubirok, valószínűleg Atropaténában szálltak meg a hurriták Horezmbe való vonulását követve. Ezzel egyidőben elvesztették a hurriták védikus vallását és a zoroasztrianizmusra tértek át. Hazájukban a legősibb idők óta jelen voltak a habirok, és később izraelita kitelepítettek is befogadtak. Nyelvük nagy valószínűséggel a sumérhoz nagyon közeli emegir/emesal volt, a hurriták indi nyelvétől különbözött. Bibliai őseik elsősorban Magóg és Mések; habirokkal kötött közös házasságaik szemita összetevővel bővítették őket.

• **Masszagéták** (származék, alánok, jászok): Az asszír krónikák moskijaival, a héber iratok Mésekjével való azonosításuk jól megalapozott. Eleinte *Tógarma* fiaival voltak kapcsolatban és

a mitannitákkal, és mindemellett olyan kapcsolatba kerültek a szkítákkal, hogy gyakran őket is szkíta utódoknak tartották – az amazonokkal kötött állítólagos közös házasságokkal. Természetimádók voltak. Részvételük a magyar nép kialakulásában csak a késői hun uralom alatti időszakra tehető.

• **Médek** (Madai): Árja nép, ahogy a hurriták. Nyelvük a szanszkrithez, így a hurriták nyelvéhez nagyon hasonló zend. Ősi vallásuk talán a káldeai misztériumok által ihletett mitrás lehetett, aminek szolgálói a kinevezett mágik voltak. A mágik később felvették a zoroasztrianizmust és a médek mindkét vallást gyakorolták, ezek később a mazdizmusban olvadtak össze. Mégha a Méd-Perzsa Birodalom a zsidók számára kedvező politikát folytatott is, nem lehettek túlságosan barátságosak, egyszer: amikor Dareiosz satrapája összeesküvést szőtt Dániel ellen (Dániel 6), és amikor Hámán, Hammedatha fia, a történelem első feljegyzett népirtására javaslatot tett (Eszter 3:6) – a Méd Agag megyébe tartozott.

• **Szkíták:** Az Eurázsiaiak tanulmányban az eredeti szkíták Magóg vonaláról való, indo-európai eredete már részletesen ki lett tárgyalva. Mindemellett ezt a nevet mindenféle vándorló törzsre alkalmazták, mivel pedig a szkíták a kontinens minden eldugott szegletében is jelen voltak, számos kulturális vonást átvettek minden néptől, amellyel kapcsolatba, általában szövetségbe, kerültek. Ezért Európától Indiáig mindkét oldalon széles a skálája a számos szkíta jellemzőt és magukat szkítáktól származtató népeknek, árják és nem árják, indo-iráni és eurázsiai türkök, szlávok, magyarok, rádzspatok, stb. Eredeti nyelvük máig ismeretlen, hettita talán, de amikor a történetíróknak tudomásukra jutnak, már iráni (zend?) nyelvet beszélnek. Vallásuk központjában a természet erőinek dicsérete állt és egy legfőbb istennőjük is volt, Tabiti, az indiai *Kálihoz* hasonló. A szkíta király halálakor, feleségeinek, szolgálóinak, lovainak követni kellett őt, ahogy ez az indoeurópai népeknél jellemző. Másrészt a királynők sírjai gazdagon díszítettek, de nyoma sincs áldozatoknak. A szkíta eredetmonda szintén indoeurópai, a spártaihoz, dórhoz nagyon hasonló, hármas osztatú: Targitainak három fia van: *Lipokszai*, *Arpokszai* és *Kolakszai*. Targitai a hun és avar törzsek között, mint a székely szintén fontosős. Ez a név a grúz *Thargamosz* és az örmény Togarma neveket idézi, ahogy Arpokszai a habirok Arpakhshadját sejteti, de jó tudni, hogy amikor a szkíta legendák ismertté váltak, már számos környező kultúra befolyásolta és már eredeti nyelvükön sem beszéltek, így ezeket a neveket valószínűleg más hagyománykból vették. Minden próbálkozás ilyen nevek hasonlóakhoz való csatolására további zavart és spekulatív tudománytalan elméletekhez vezet. Ezek a nevek persze nem ismert ősatyákra utalnak, hanem a szkíta jelleg kifejezéseit, a leghitelesebb elméletek szerint a természeti jelenségek, állatok, háborús jelképek, fegyverek szellemeit idézték meg és olyan fogalmakhoz kapcsolódnak mint nyíl, napsugár, víz, előkelőség és vagyon. Másik fontos tényező a földrajzi eloszlásuk a perzsa-pártus és az azt követő időszakokban: a szkíták három csoportban fedezhetők fel, *Szaka Paradraya*, a mai Ukrajna területén, *Szaka Tigraxavda* Horezmben és *Szaka Hawmavarga* Szakasztánban; az első csoportot a szarmaták és az utánuk jövők (avarok, hunok, stb.) teljesen magukba olvasztották, a másik kettő a dahákkal együtt, az Indus Völgyébe költözött és utódaik a rádzspatok, atok, dahyák között találhatóak meg. Ezért ez az első csoport amely szerepet játszott a magyarság kialakulásában a szarmatákba, avarokba, hunokba és kazárokba való beolvadással. Bár a szkítáknak nincsenek habir ősei, az iniai szubkontinens szkító-szarmata része volt az (az Indus Völgye, Kasmír, Rádzsasztán, és a Felső-Gangesz vidéke), ahol a kitelepített izraeliták a macedón uralom alatt és az után előszeretettel telepedtek le, türelmes környezetet találva.

• **Hefaliták**, vagy **Hayathelaiták:** Ez az egyik olyan nép amely származására a legtöbb elmentéses elmélet és vélemény született. Általában fehér hunokként ismertek, habár a hunokhoz nincs semmi közük. Ilyen társítás a félrevezető név egyezésekből adódik: magukat a kínai források szerint huának hívták, szanszkrit nevük pedig huná volt, amit történészek a hunokhoz kapcsolnak. Azonban nemcsak testi megjelenésük, de kultúrájuk, nyelvük, hagyományaik is nagyban eltértek egymástól. Theophylaktos simokatte megjegyezte, hogy a fehér hunk két törzs egyesülése, az uaroké és a hionoké, amelyet néhány szerző tévesen az avar–hun szövetséggel azonosít.

A görög történetírók azt hitték, hogy a chioniták – hibásan „vörös hunok” – kusán, eredetileg talán Varkanából származó urai a fehér hunok egy törzse. A heftaliták kulturális sajátosságai, földrajzi elhelyezkedése és vonulásukkal kapcsolatban a japán Kazuo Enoki arra a meggyőző döntésre jut, hogy a heftaltiák eredetileg irániak voltak. Egyik sajátosságuk a többférjűség volt, ami soha nem volt jellemző a hun népekre, hanem néhány árja klánra és tibetire. Háttérükről, a heftaliták kapcsolatba hozhatók a pártusokkal, de semmi sem bizonyítja, hogy valóban így is volt. Majdnem teljesen eltűntek, nagyon keveset hagyva hátra magukról leszármazottaiknak. Hitükkel kapcsolatban, néhány kivételtől eltekintve, az iráni népek közül nekik a legszétszórtabb a vallási rendszerük.

• **Szabirok:** Ez a név valószínűleg a „hun”, vagy a „magyar” szinonímája. Herodotosz Szapi/Szabir, Makr/Magar néven említi őket, a szubarokra és mitannikra utalva. Más klasszikus források mindig együtt említik a két nevet (Szabir és Magor). A perzsa feliratokban a Sapardia és Hunae szintén összetartoznak. A háborúban való kiválóságukról, erős lovasságukról, testi jegeikről és kulturális jellemzőikről szóló leírások egyenesen a hunokkal való azonosításukat eredményezik, mintha ugyanarról a népről lenne szó. A régi Szubar–mitani párosítás párhuzama a későbbiekben a hun–magyar lett, ezért a szabirok mérlegelését lásd a hunoknál.

• **Avarok:** Az avarok, ahogy azt már az előző fejezetben kifejtettük, kulturálisan a szkítá-daha törzsekhez tartoznak, de ősi eredetük talán szubar/habir. Óshazájukra vonatkozóan, a perzsa Varkana név jelentése „Farkasok Földje/Országá/Hona”, amely a perzsa névre emlékeztet. Ennél sokkal hasonlóbb az „Avarok Hona”. Így a perzsák vagy lefordították saját nyelvükre az ország avar nevét, így annak szó szerinti jelentése „Farkasok Hona”, vagy pedig átültették a jelentést a perzsába az „avarnak” „farkas” jelentést adva, ami a sumér nyelv ismeretében nem is olyan valószínűtlen. (A farkas sumér jelentése urBARra, türk/török neve böre, a magyarban ugye FARKAS, ahol a B-V-F változások a nyelvekben teljesen természetesek) A magyar mindenképp megőrizte ezt a jelentést, ahol a sorrend: *Farkasok-hona*→*Varkána*→*Várkony*, vagy *Avarok-hona*→*Varkána*→*Várkony*. Ebben az esetben feltételeznünk kell, hogy az avarok nyelve a magyar egy régi formája lehet, ami nem is nagyon valószínűtlen, ha az emegir és az emesal közötti átmeneti nyelvet beszélő szubartui habirok voltak. További bizonyítékok is vannak erre: Az avarok Attila hunjai után, de a hunogurok és Árpád magyarjai előtt érkeztek Európába a Kárpát-medencében telepedve le. Mégha ezeket a letelepedési hullámokat különbözőknek is állítják be, gyakorlatilag folytonosságot képviselnek, egy „ős-magyar” területi igényt. Az avarok, folyamatos ellenfélként megtartották a hunok által korábban megszerzett területeket az európai hódítókkal szemben. A kortárs források nem tudtak az avarok és az előttük megjelent hunok között különbséget tenni, ugyanígy az utánuk jövő magyarokat sem. Az avarok könnyen „be tudtak oltadni” Attila maradékai közé, és a magyaroknak sem volt nehezebb a dolguk később a hunok/avarok/hunogurok közé keveredni – ugyanazzal a nyelvvel, életmóddal, ruházattal, konyhaművészettel, díszítőművészettel, fémművességgel, stb. rendelkezve. A Kárpát-medence nyelvészeti térképe a hun-avar-hunogur-magyar letelepedések idején egységes területet mutat, ahol másnyelvű területek nem kimutathatóak, még türk nyelvek sem. Mivel abban az időben az avarok maradékai, a székelyekkel és más hunokkal együtt még mindig itt éltek, egyértelműen azt eredményezi, hogy ugyanazt a nyelvet kellett beszéljék, mint a magyarok. Ezt az azonosságot megalapozva egy másik meghatározó elemet is meg kell vizsgálni, a hitéletet: amit ebben a témakörben az avarokról tudni lehet, azt régészeti leletek tanúsítják, amelyek közül lényeges mennyiségű kétségtelen zsidó eredetre utal. Természetesen a kitelepített izraeliták gyakorolhattak hatást rájuk kezdetben, később a júdaiak is, de a zsidó kultúra befogadására való nyitottságuk a közös eredet tudatával magyarázható és az izraelitákban Arpakhshad, a közös ős hagyatékának hordozóinak felismerésével.

• **Hunok:** A hunok kétség kívül a magyar ősök leghíresebbikei, habár a róluk rendelkezésre álló ismereteket az állítólagos vérengző jellemükről zengő elfogult beszámolók és legen-

dák mocskolták be. A nyugati civilizációk a római nézőpontot ismerték meg először és a katolikus babonát később – a középkori imát „*De sagittis hungarorum libera nos, Domine*” – „A magyarok nyilaitól ments meg Uram minket” (ami a „*De furore Normannorum libera nos Domine*” – „A vikingek haragjától ments meg Uram minket” könyörgéshez hasonló), egy a magyarok elleni védelemért megfogalmazott fohász, ami kitűnő íjjászatuk elismerése is egyben. A magyarokban ugyanazokat a hunokat látták, akik négy és fél évszázaddal korábban kitűnő íjjászaiakkal Európa szívébe nyomultak. Ezen népek külső megjelenése széleskörben vitatott, a mi érdeklődésünk középpontjában azonban szellemiségük áll, amely a következő fejezet témaköre.

Meghatározási probléma: Mindezek ellenére a hun-szkíta témakörben még mindig fontos néhány alapfogalom tisztázása, mivel mai tudósok számos elemre és beszámolóra hivatkozva a magyarok szkíta vonalát hangsúlyozzák. Figyelembe kell venni, hogy a „szkíta” nem önelnevezés, hanem a görög skythai szóból ered, amellyel a görögök minden eurázsiai népet jelöltek, hunokat, szarmatákat is beleértve, de nem tudjuk az eredeti szkíták hogyan nevezték magukat. A szó skythai mégsem teljesen azonos a perzsa „szakával”, amit sokkal pontosabban használtak. Mivel ez egy kifejezés, amit a görögök használtak minden eurázsiai törzsrre, valószínű, hogy így nevezték magukat amikor görögökkel kerültek kapcsolatba, pontosan úgy, ahogy ma a „öslakos (amerikaiak)” is átvették ezt a kifejezést önmaguk azonosítására, félretéve azt, hogy ők éppen algonquik, athapaszkák, muszkogik, szíúk, stb, olyan népek, akik valaha csak távoli kapcsolatban álltak egymással és saját nyelvükön biztosan nem „öslakos amerikaiak” nevezik magukat.

A Hunok Ősi Vallása

Az egyik legmarkánsabb jellemző, ami megkülönbözteti a korai magyarokat más eurázsiaiaktól, különösképpen a finn népektől (akikkel számos tudós szerint közös az eredetük) az ősi vallásuk. A krónikák nem tudtak megnevezni egyetlen hun istenséget sem, mivel ilyenek nem léteztek. Ennek ellenére azt észrevették, hogy a hunok/magyarok imádtak egy Istenséget, akit sosem ábrázoltak, akinek a nevét sosem ejtették ki. A „*mindenség Teremtőjének*”, a „*mindenség Urának*”, „*Mindenható Istennek*” és hasonló címeken nevezték. Ibn-Fadlan, az arab történetíró a rusz népekről írta: „*A magyarok mindenekfelett az Egek Urát imádják.*” Theophylaktosz írta: „*Csak azt imádják Egyetlen Istenként, aki a mindenséget teremtette.*” A Képes Krónika, a Budai Krónika és Thúróczy János Krónikája a magyar letelepedésről a következőképp számol be: „*Árpád a Mindenható Isten könyörületét kérte.*” A Gesta Hungarorum megállapítja: „*Árpád a Mindenható Isten kegyelmét kérte, hogy adja nekik örökre ezt a földet.*”

Ezekből és más beszámolókból egyértelműen látszik, hogy még mielőtt a kereszténységgel találkoztak volna, már régóta egyistenhívők voltak, sőt már az előtt is, hogy a kazárokkal kapcsolatba kerültek volna. A legfelsőbb lényvel való kapcsolatuk leírásai eszünkbe juttatják a habirokról írt ősi feljegyzéseket, akiket az ókori emberek szerint az Istenséghez rejtélyes kapcsolat fűz: például egy hettita dokumentum, amely a különböző országok istenségeiről számol be részletesen, a következő szavakat használja: „*és így tovább... és a habirok Istenei...*” Habár a habirok Istenségét névvel nem azonosítják, mégsem szabad elfelejteni. A hunok úgy tűnik a héber hit mezopotámiai ábrahám és azt megelőző pre-izraelita korszakának számos elemét megtartották. Ezek az elemek nem kapcsolhatók a zoroasztrianizmushoz, mivel számos területen eltérnek, például a temetkezési rítusok, és legfőképp azon a tényen, hogy a zoroasztrianisták istenségüket Ahura-Mazdának hívják. Bár a pártus időszak vallási irányzatai nyomonkövethetők, csakúgy, mint a sumér sokistenhit maradványai. Mindemellert a szkíta környezet is alakított a vallási gyakorlatokon, amelyek így a sámánizmussal összekeverhetők - általában a táltos személyére hivatkozva. Míg a sámánizmus kannabisztól, gombáktól és más hallucinogén anyagoktól okozott önkívültként állapottban történő rítusok köré épül, melyekben a sámán állítólag közbenjár a szellemi világban, a táltos egyfajta széles természetes gyógyászati, csillagászati és mági ismeretekkel rendelkező pap volt.

Az ősmagyarok hite szerint a világi renden égi hatalmak uralkodnak, és megmutatja a szellemi rendet is. Megkülönböztették a testet a lélektől, amely összetett volt, különböző természetű szintekkel: az első lélek a lélegzettel volt szoros kapcsolatban, a másik az érzelmek, értelem és az központja a lelkiismeret által, egy másik az értelemre vigyáz alvás közben – ez mai kifejezéssel élve a tudatalatti lenne, egy másik az alvilágban lakik a halál után – a héber seolhoz hasonló felfogás, míg egy másikat a személyiségként lehetne meghatározni. Még ha nem is pont ugyanazok, nagyjából a héber néfes, ruah, nesamah, hajah, és jehidah felfogásával lehet összevetni. Úgy tűnik még a túlvilági életről alkotott hiedelmek is a júdaizmussal azonos tőről fakadnak, és néhány ezek közül az ókori szokások közül a mai napig él. Például, azt tartják, ha meghal valaki annak, lelke még vándorol, ezért ki kell nitni az ablakot, hogy megkönnyítsék a távozását, le kell takarni a tükröket, hogy a halott ne láthassa meg magát benne és vissza ne térjen.

A szellemi dimenzióról való elképzelés egy megdöbbentő sajátossága az „Élet Fája”, amely a magyar művészetnek máig témája és csak a magyar területekre jellemző, Európában sehol másol nem található. Ez egy kozmikus fa három ággal három sorban, amelyek közt ott az élet és a tudás, a nap és a hold, a szelek, az emberi természet férfi és női lényege és az élet megújulása. Gyümölcsei egy messzi országban nőnek, ahova csak a kiválasztottak jutnak el, míg hétköznapi emberek csak hallhatnak a fa létezéséről. Mint köztudott, az Élet Fája a zsidó miszticizmus egyik alapvető eleme. Még ha a magyar felfogás el is tér valamelyest a kabbalistától, mindkettő alapjai a Babiloni államba nyúlnak vissza.

A korai magyar egyistenhit mindenestre keveredett a sumér bálványimádással, amelynek istenségei alsóbb osztályokba lettek besorolva, mint angyalok, nimfák, szellemek, vagy mitikus hősök, ahogy a római katolikus, és az ortodox egyházak is a görög-római istenségeket szentekké és szüzekké változtatták. Mind a Turul mind a Fehér Űnő mondája sumér eredetű, ahogy a legendás alakoknak is megvannak a sumér istenség és király párhuzamai, például *Ménrót/Nemere=Nimród*, *Enéth=Anuta/Bau* (iráni *Anahita*), *Damacsek=Dumuzi* (káldeai *Tamuz*, mai magyar „*Tavaszi*”), akit később a pásztor Csabával azonosítottak, stb. A babiloni/perzsa hatás szintén nyilvánvaló abból a tényből, hogy bár az Istenséget nem ábrázolják, mégis gyakran a nappal és a mennyekkel hozzák összefüggésbe. Sőt, az ősi magyar vallást az Izrael Északi Királyságának vallásával lehet összehasonlítani, ahol volt a mindenséget Teremtő, Egyetlen, és más jelképek a környező megvetett népekre (habár tudomásom szerint a magyarok eredetileg soha nem utálták a környező népeket!).

A fejezet végén elmondhatjuk, hogy a magyar nép eredete vallási örökségén keresztül is igazolódni látszik, amely a habirok egyistenhitének, a sumér mitológiának és néhány a perzsa és pártus időkből származó zoroasztrianista elem keveréke. Néhány a magyarok sumér–hun eredetét ellenző szerző ezeket a tényeket mendemondának tartja, politikai érdekekből valami ál-tudományos irányvonalat követve, amelynek célja a magyar nemzet, gyökereik és azonosságuk ismeretének elutasítása, vagy mert más elméleteket akarnak ezáltal bizonyítani. Amit azonban nem tagadhatnak meg, az az, hogy ezek a mítoszok, mint minden nép mítoszai, származnak valahonnan, és azt sem tudják letagadni, hogy ezek a legendák az ősi magyar hagyományok közé tartoznak, és hogy ezek eredete kétségbevonhatatlanul az ókori mezopotámiában található.

Az Altáji és Finnugor Népek

A különböző tudósok között az egyik legnagyobb ellentmondás a magyarok és a türkök közös eredete körül van. Kétségtelen, hogy a magyarok nem türkök, és talán soha nem is voltak. A két csoport közötti kulturális különbségek, különösen a magyarok letelepedése után a Kárpát-medencében, az osztrák-magyar elit által támogatott, majd a szovjet hatalom alatt lévő Magyarország és Magyar Tudományos Akadémia által folytatott, új „hivatalos” eredet elméletéhez vezetett, a Finnugor elméletéhez. Ez a munka, bármennyire is tiszteletre méltó, bizonyítékok hiányától szenved, számos talányt hagy megoldatlan, mivel csak a Kr. sz. 18. század vége felé fogal-

mazták meg, figyelmen kívül hagyva minden korábbi történelmi/történeti feljegyzést. A magyarok germanizálása már Vajk (keresztény nevén István) királlyal a Kr. sz. 10. században, megkezdődött, osztrák uralom alatt kellett egy új eredet elmélet, amely a vetélytárs Ottomán Birodalommal szemben a magyarokat az Európaiak oldalára állítja. Mindemellett Róma valási vezetése kisajátította Európa történelmét, a magyarokat pedig meg kellett tisztítani attól az ocsmány képtől, amit a hunok jelentettek Róma szemében – a rómaiaknak Attila hunjaival szemben állított állítólagos magasabb szintű civilizációja is erősen megkérdőjelezhető. Következésképp egy olyan tekintélyes vezető monarchia, mint az Osztrák-Magyar nem tűrhetett meg semmiféle nem európai alkotóelemet, és a többnyire német nyelvészek által támogatott Finnugor tűnt az egyetlen lehetőségnek a magyarok teljes europaizálására, nyugati népek, akik idővel elfelejtették homályos, barbár eredetüket és felismerték a német civilizáció értékes szerepét kulturális fejlődésükben – a kor faji előítéleteinek megfelelően.

Az altáji (türk) kérdés vizsgálata előtt, a pártatlanság kedvéért szeretnénk bemutatni a Finugor elmélet alapjait:

Nyelvészeti szempontból a magyarok az ugoroknak nevezett népek csoportjába tartoznak (osztályok, vogulok) és finnek (finn-karél, észt-vepsze, mordvin, cseremis, zürjén, vudmurt) csak úgy, mint a lapp és nyenyec. Más uráli népek, mint a baskír és csuvas nem lett a magyarokkal kapcsolatba hozva, csak azért, mert nyelvi alapokon türknek számítanak. Eme nyelvészeti osztályozás alapján azt feltételezték, hogy egy Finnugor család emelkedet ki az egyszerű népek pusztán elméleti uráli csoportjából. Később ez a család két ágra szakadt, az ugorra és a finnre, majd újabb válás az obi-ugor és a nyugati ugor ágra, amelyből a magyarok is feltételezhetően származnak. Erdőlakók voltak, akiknek kulturális szintje a nomád vadászoké volt mindaddig, amíg kapcsolatba nem kerültek a magasabb rendű európai civilizációkkal(!). Ezek az állítólagos korai magyar gazdák összeszedték magukat és elindultak nyugatnak, hogy elkerüljék a hazájukba, a Volga–Ural-medencébe betörő vad türk hordák általi leigázást, aminek a vége a Kárpát-medence meghódítása lett egy legendai Árpád vezér vezetésével.

Ez az elmélet, ahogy már mondtuk, feltételezéseken alapul és számos kérdést hagy megválaszolatlanul:

- Először is, nyelvészeti alapokon nyugszik, amelyek nem szükségszerűen tükrözik a népirajzi kapcsolatokat, így még ha azt mondjuk is, hogy a Finugor törzsek valaha közös hazában éltek az Uraltól keletre és közös nyelvet beszéltek, lehetetlen megállapítani, hogy néprajzilag egységesek voltak-e, mivel egy nyelvet beszélő különböző népek társulása Közép-Ázsiában általános volt.

- Az elmélet védelmezői azt is elismerik, hogy nem tudják bizonyítani, hogy a hunok, avarok, szabiok és más törzsek a magyartól eltérő nyelvet beszéltek-e, és ha igen, akkor az melyik nyelv volt. Másrészt nem adnak elfogadható magyarázatot arra, hogyan lehetett az Attilától Árpádig terjedő különböző letelepedési hullámoknak, a korabeli források bizonyosságai szerint közös nyelve, és írása, a rovás.

- Szintén nem tudják megválaszolni a székelyek eredetét, számításokon kívül hagyva a székelyek saját azonosságtudatát, és a „magyar” név eredetére sem tudnak tudományos magyarázatot adni.

- Azt állítják, hogy a Finnugoroknak nincs történelmük, vagy feljegyzéseik (talán mert ilyen népek soha nem is léteztek) és az Európába való érkezésük előtti időkből sincsenek írott források róluk, nem mint csoportról, hanem különálló nemzeti egységekről. Nem tisztázott hogyan lett a primitív vadászokból nagyállattartó, mesterlovas és a legjobb szkíta módra képzett harcos (míg az obi ugorok és a finnek biztosan nem voltak azok).

- Az állítólagos magasabb kultúrfokon álló európaiakkal kapcsolatban, akikkel találkoztak aztán úriemberek lettek, nehéz eldönteni kikkel is találkoztak: a finnek esetében, akik a Balti térségbe vonultak, csak a skandinávok jöhetnek szóba – akik akkoriban

még „viking”, „varjag”, „norman” néven ismeretesek és furcsamód pontosan a ragadozó magyarokhoz hasonlítják őket – és a baltiak. A magyarok esetében, a legközelebbi európai nép, akivel kapcsolatban lehetnek, azok a jól ismert oroszok és a szláv törzsek, akiknek civilizációs foka messze alulmúlta a türk kazárokét.

- Az ugorok, a magyarok állítólagos ősei, nem azonosíthatóak be egyetlen történelmileg dokumentált néppel sem, az ugurokat kivéve, egy a saragurokhoz, utigurokhoz, kutrigurokhoz és más bulgár/onogur népekhez köthető törzs. Az ugurok kazária szívében éltek, pontosan az ugorok őshazájának tartott területen. Végeztel nevük a türk „ogur” kifejezésből eredeztethető, aminek jelentése „törzs”, és az ujgur névhez köthető.

- Végül a Finnugor elmélet nem tud elfogadható magyarázatot adni a magyar mitológiára. Hogy vonatkozhatnak mezopotámiai legendák ennyire a magyarok hiedelemvilágára, míg a korai finn népek hitvilágával kapcsolatosan nyomot is alig találni? Hogy maradhattak fenn a magyarok között annyi évszázad után olyan, egyértelműen bibliai eredetű nevek, mint Ménrót, vagy Magor, vagy sumér nevek, mint *Enéth* és *Damacsek*, míg ezek más Finnugor népeknél nem lelhetőek fel?

Mindezek ellenére nem lehet, nem kell ezt az elméletet teljesen kizárni, ha pártatlan, mindenféle rögeszmétől mentes, pontos, az eddig figyelmen kívül hagyott régészeti és írásos források figyelembe vételével tudományos felülvizsgálaton esik át. Nem zárható ki, hogy a finnek, valamilyen módon kapcsolatba kerültek a szkítákkal és más eurázsiai népekkel, ugyanazon a földterületen élve évszázadokon át. Elfogadhatatlan ugyanakkor, hogy gombamódra, az Urál-hegység környékén, eredet nélkül, a semmiből jöttek létre. Figyelembe véve a Finnugor elmélet létrejöttének politikai helyzetét és támogatóinak körét, van okunk feltételezni, hogy jól meghatározott céllal, a nemes tudományos vizsgálatok mellőzésével kelt életre. Ahogy ma áll, a Finnugor elmélet körülbelül annyira hiteles, mint azt állítani, hogy a spanyolok és a románok ugyanabból a fajtából valók, mert mindketten újlatin nyelvet beszélnek.

Másrészt viszont vannak középkori dokumentumok, amelyben a magyarokat „türköknek” hívják, vagy a türk népek közé sorolják. Ez a kifejezés minden eurázsiai népet jelölt, gyakorlatilag kiváltva a szkíta elnevezést, amely a Kr. sz. 4. évszázad után a kelet-európai Szkítia megszűnésével időszerűtlenné vált. Ez a terület vált következképp a szarmaták, hunok, onogurok, bulgárok, magyarok, szlávok és türkök lakhelyévé; az ország nagyrésze a rusz betörésig, amikor is a magyaroknak új hazát kellett keresni és a Kárpát-medencében telepedtek le, Kazáriához tartozott. Így az egykor szkítának nevezett keletről érkezett törzsek türkökké váltak az európai krónikások szemében, és a magyarok is köztük voltak. Nyelvészeti szempontból az eurázsiai népeket az Ural-Altáji csoportba szokás sorolni, amelyben az uráli az Ugor-Finn csoport, az altáji pedig a türk-mongol csoport. E művi osztályozás szerint a magyarokat és minden más eurázsiai népet ezekbe a csoportokba kell tudni beilleszteni, tulajdonképpen antropológiai/genetikai és kulturális örökségük mellőzésével. A korábbi szkíták nagyrésze kilógott a sorból, ezért az indo-árja, vagy iráni csoporthoz sorolták őket csupán a szerzett nyelvük szerint, így jártak például a rádziputok, játok, guddzsárok, stb. A nyelvi alapú osztályozás eredményeként elég különböző és földrajzilag egymástól több ezer kilométerre elválasztott népeket közös őstől származtatunk, legyen az szkíta, szarmata, hun, vagy bármi más, mégis hibásan lettek oda nem illő népekkel összecsoportosítva, csak mert kulturális összeolvadáson mentek keresztül, vagy felvették a földrajzilag meghatározó nép nyelvét.

A Pártus Birodalomban, ponosabban Horezmben lakó népcsoportok, ahogy már mondtuk, különböző irányokba indulva eltávolodtak egymástól és más törzsekkel keveredtek, új népi-kulturális egységeket alakítva, amelyek később önálló azonosságot szereztek. Ilyen terjeszkedés vélemények sokaságát és a tudósok közötti ellentmondásokat szültek, amelyek számos elmélet formájában láttak napvilágot a lehetséges megoldást illető bármiféle közös egyezés hiányával. Például, az egyik megoldatlan kérdés, hogy a hunok a Hsiung-nuhoz tartoztak-e, vagy sem: alapvetően minden válasz helyes, attól függően, hogy a hunok mely ágáról van szó. Majdnem biztos,

hogy Attila népe és a hozzájuk tartozó hunok egyenesen Horezmből érkeztek Európába, soha nem voltak kapcsolatban a Hsziung-nival, sem nem vándoroltak korábban kelet felé. Tehát, ha a kérdés Attila hunjaira és a magyarok őseire vonatkozik, a válasz határozott „nem”. De az ujugrok kialakulásában szerepet játszó hunok esetében, kínai és más források alapján a válasz „igen”. Ugyanez igaz az avarokra, és a feltételezett zsuán-zsuán kapcsolataikra: igaz lehet az avarok keleti ágára, de nem az egészre.

Mindamellet a feltűnő ázsiai külsejük miatt, hogy az avarok Európát kelet felőli ellen-terjeszkedés részeként érték el. Ez újabb kérdéseket vet fel: Ha a magyaroknak és ujugroknak ugyanazok a hunok és avarok az ősei, és az ujugrok egyértelműen türkök, akkor a magyarok is türkök? Nem. Ez a kulcsa az egésznek: a hun-avar törzsek nem egységes tömb voltak, hanem önálló egységek, és Horezmből különböző utakon két fő irányba, kelet és nyugat felé terjeszkedtek. A keleti szárny az, amely az altáji, vagy tágabb értelemben a türk népek kategóriájába eshet, amelybe azonban a magyarok, és az egész nyugati szárny nem tartoznak bele.

Így, mivel a magyarok sem az altáji, sem az Ugorfinn csoportba nem illenek, más osztályozás kellene... talán egy Horezmi.

Mi van a Kazárokkal?

Igen, a végszót még nem mondtuk ki, mivel türk népek is részt vettek a mai magyar nemzet kialakításában: kazárok/kabarok, kumánok (kipcsak) és kisebb számban besenyők. Történetileg a legmeghatározóbb közülük a kazár, akikkel a magyarok folyamatos szövetségesi, vagy alárendelt, vagy társnemzeti, vagy szomszédi, vagy vetélytársi kapcsolatban álltak. A Kazár Birodalom összeomlása után a magyarok által szívesen látott vendégek voltak a már elfoglalt Kárpát-medencében. Mindkét népnek hasonló volt a nyelve, így megértették egymást. A kazár nyelvet egészen a Kr. sz. 10. századig használták Magyarországon. Furcsamód és éles ellentétben a tanulmány céljával, a kazárok semmi lényeges újat nem adtak a feltételezett héber-magyar kapcsolathoz: a vezetői rétegének a judaizmus elfogadása által elhíresült, az ujugrokkal kapcsolatos türk nép voltak, de nincsenek benn a zsidó vérvonalban, ez egy sor spekulatív, főképp antiszemita töltetű elméletet tápláló tény. Néhány szempontból örök rejtély maradnak, például kik voltak ők, és hányan voltak? A kök-türkök összeomló királyságából jöttek és saját néprajzilag eléggé összetett birodalmat hoztak létre, amely a Horezm és a Dnyeper közötti majd összes szkíta népet ötvözte. Az onogurok és a bulgárok, a magyarokhoz hasonlóan, akiknek a nyugai területeken megvolt a saját állama, meghatározó eleme voltak Kazáriának. Minden valószínűség szerint a kazárok nem lehettek túl sokan, legalább is az uralkodó osztályon kívül, mivel folyton a belső szövetségeket erősítették az alárendelt törzsekkel, hogy fenntarhassák királyságukat. Mielőbb mélyebbre ásnánk a témakörben, szükséges, hogy tisztázzunk a kazárokkal kapcsolatban két hamis elméletet: az egyik, hogy állítólag belőlük származik a mai zsidóság túlnyomó része, ami alapvetően téves. A kazár vonal többnyire a mai magyarokban, bulgároknak, néhány kaukázusi népben és a magyar zsidóság számos tagjában található meg, amely főleg a szefardi zsidósággal kötött közös házasságok révén, nem tiszta kazár többé, hanem főként szemita zsidó.

Másik alaptalan elmélet, az előző téveszmén félrevezetett, és annak kihangsúlyozása céljából, amely azt állítja, hogy a kazárok az ún. Izrael „elveszett törzseinek” a leszármazottai. Az „onogur” kifejezésnek, amely „tíz törzset” jelent sincs semmi köze hozzájuk. Általános szokás volt a türkök között a szövetséget a társuló törzsek száma után elnevezni (ücsogur=„három törzs”, besgur=„öt-törzs”, altigur=„hat törzs”, tukurgur=„kilenc törzs”, uturgur=„harminc törzs”, stb) Nem szükséges ilyen megállapításokat kidolgozni az askenázi zsidóság igazolása céljából, mivel a bennük lévő kazár vér lényegtelen, ahogy azt a genetika már bizonyította. Saját feljegyzéseik szerint, a zsidó hitre térés után a kazárok továbbra sem tettek úgy, mintha izraelita származásúak lennének, hanem Tógarma utódainak tartották magukat, valószínűleg Targitai ősatyával, a szkíták legendás őseivel azonosítva. A zsidó hitre térésük ettől függetlenül rejtély marad, és egy ilyen szokatlan esemény talán a köztük lévő avarok, vagy hunok ráhatásának eredménye.

(A kazárokról bővebben itt). A kazár elem a magyarok eredetében vitathatatlan, olyannyira, hogy ez közvetve bár, de zsidók áálítólagos kazár eredetének antiszemita elméletét is támogatta, mivel az összeomló Kazár birodalomból Magyarországra menekülő zsidók maguk is azt suggallták, mintha kazárok lennének és nem eredeti zsidó származásúak, hogy a magyarokhoz hasonló elbírálásban részesüljenek.

Sőt, a kazárok és a magyarok olyan közel álltak egymáshoz, hogy mindkettőt magyarnak ítélték!

A Honfoglalás

- *Jászok*: A magyar ősök egy eleme, az európai történelem kezdetei óta a Kárpát-medencében éltek. A jászok, akiket joggal tekinthetünk a terület őslakosainak, a szarmaták nyugati ága voltak és már a római időkben is jelen voltak a Balkán térségében, a Fekete-tenger és a Lajta közötti hatalmas területen éltek, amelyet történelmi feljegyzések is igazolnak. A jászok már a pontuszi Mithridatész Eupattorral is szövetségre léptek Róma elleni háborújában Kr. e. 88-ban, amely őket délkelet Thrákia térségébe helyezi. A rómaiak csak tíz évvel később indítanak büntető hadjáratot a nyugat Pannóniában élő jászok ellen Kr. e. 78-76-ban. Ezek a tények a jászok egész Balkánra kiterjedő jelenlétét igazolják. A görög Ptolemaiosz is megemlíti, hogy a iassii a mai Szombathely környékén élnek. Minden bizonyíték arra utal, hogy a jászok már két évszázaddal a rómaiak dáciai hadjárata előtt a Kárpát-medencében éltek, és a magyarok ilyen alapon joggal tartanak igényt ezekre a területekre (amelyek ma más országok birtokában vannak).

Politikai okokból azonban egy ál-tudományos elmélet is napvilágot látott: az állítólagos „Dáko-Román Kontinuitás”, a magyaroknak a Kárpát-medence déli-keleti, Erdélyként (a román nyelvben eredeti név a területre nincs, csak a magyar név átíratából kialakított név – az Ardealnak nincs értelme a románban) ismert részére, tartott igényét aláásandó. Az Erdély név a terület Magyarország viszonylatában a térségen belüli földrajzi elhelyezkedését jelzi; román nézőpontból a területnek tulajdonképpen a Transzkárpátia nevet kellene viselnie, de nem Erdélyt (az Erdőn túli terület)! A Dáko-Román elmélet a magyarok ősiségét és örökségét igyekszik meghazudtolni, nem ennek a tanulmánynak a célja az oláhok, vagy vlahok (mai néven románok) igazi eredetének a tárgyalása, amely eltérítene a témakörünktől. A témakörben lásd: [Vlach](#) (térkép angolul). Írásos bizonyítékok igazolják, hogy a hét magyar sereg a Kárpát-medencébe érve gótokat, gepidákat és szlávokat talált saját rokon-előfutáraik, a szarmaták, hunok, onogurok és avarok mellett, de bármiféle vlah/oláh népszerűségnek semmi nyoma.

- A *hunok* a Kr. sz. 4. évszázad második felében történt érkezése az első keleti bevándorlási hullám. Ők alapították meg az első magyar királyságot Európában és visszavonulásuk után megtartották folyamatos jelenlétüket a székelyek által. A hunok legyőzték a gepidákat, egy germán népet, amely a gétákat (dákok) törölte el, a rómaiak kivonulása után. Attila hű szövetségesei voltak és fontos szerepet játszottak a catalaunumi csatában, habár halála után a gepidák a hunok ellen fordultak.

- *Avarok*: Kr. sz. 567 óta élnek a Kárpát-medencében, miután kiűzték a gepidákat. Bizánc számára folyamatos fenyegetést jelentettek és Kr. sz. 626-ig a Balkán nagyrészt elfoglalták. Egy másik bevándorlási hullám Kr. sz. 680 körül érkezett keletről, a hunogurok és kabarok, akik szövetségesként társultak hozzájuk, megalakítva az Avar Gyűrűt, amely a folyamatos szláv és bulgár nyomás miatt jó egy évszázados fennállása után erős hanyatlásnak indult. Az Avar Gyűrű 791-ben bomlott fel végleg.

- Ezeket a csoportokat – szarmaták, hunok, avarok, hunogurok, kabarok és a beolvadt népek – Árpád seregei meg is találták a Kárpát-medencében, amikor Kr. sz. 896-ban elfoglalták, megkezdve a végérvényes honfoglalást és a különböző törzsek egy nemzetté olvasztását. Mindezen betelepülési hullámokat egy etno-kulturális folytonosság jellemez, meghatározva a magyar népet.

Bíborbanszületett Konstantin (Kr. sz. 913-959) azt mondta „miután a kabarok, a kazároktól elszakad törzsek a magyar hadrend élén álltak, következett *Neke* (*Nyék*) törzse, a második volt *Megere* (*Magyar*), a harmadik *Kourtugermatosz* (*Kürt-Gyarmat*), a negyedik *Tarianosz* (*Tarján*), az ötödik *Genach* (*Jenő*), a hatodik *Kare* (*Kér*), és az utolsó *Kase* (*Keszi*)”. Figyeljük meg ennek az utolsóknak a nevét, amelyet a kaszikkal/kaszdikkal kapcsolatban már korábban említettünk.

Attila hunjaitól Árpád magyarjaiig és a csatlakozott törzsekig, kulturális és nyelvi folytonosság volt a Kárpát-medencében, ami bármi nem rokon nép, szlávok (akik északról egyesítették kultúrájukat a Duna–Dráva-vonal mentén, de nem a Kárpát-medencében), a germán törzsek és a római-bizánci terjeszkedések, betelepülései ellenére érvényesülni tudott. A Honfoglalás volt annak a népnek az utolsó lépése, aki ennek a földnek a megszerzésére már évszázadok óta törekedett. Az ezt megelőző hunok és avarok alapította királyságok és államok inkább az egyiptomi ó-, középső-, és újbirodalomhoz hasonlíthatók, köztes időszakokkal, mintsem külön uralmaknak. Árpád magyar–kabar szövetségének nem okozott különösebb nehézséget a korábban letelepedett hunok és avarok beolvasztása, mivel ugyanaz volt a kultúrájuk, hasonló nyelvet (dialektusokat) beszéltek, ugyanolyan ábécéjük volt (a hun-magyar-székely rovásírás), és ugyanaz volt a vallásuk. Különben mivel a Kárpát-medencében élők jóval többen voltak, mint az újonnan betelepülők, a magyar nyelv nem élt volna meg hosszú időt a Honfoglalás után – elképzelhetetlen, hogy a nagy többségben lévők megtanultak és átvettek volna egy olyan, betolakodók által beszélt nyelvet, mint a magyar, nyomát sem hagyva feltételezett korábbi nyelvüknek, nyelveiknek (főleg az Árpád hódítása után egy évszázaddal megkezdődött erős germanizálás után, ha a korábban megtelepedettek nagy többsége nem a magyarhoz hasonló nyelvet beszélt volna, Magyarország ma német nyelvű ország lenne). Kulturális különbségek sem kimutathatók a hun idősztaktól kezdve az avar idősztakon át.

Furcsa Egybeesések

A Honfoglalás néhány eleme megdöbbentő hasonlóságot mutat az ókori történelemmel, amely talán a magyarok eredetének titkát őrzi. Egy kis fényt is vetnek a magyar vallási gyakorlatokra és tanokra, amelyek gyökereit a főszerplők nagyon is ismerték, és amely Magyarország egy királya után, akit később említünk, kifejezett feledésbe merült, elhatározva az egész magyar örökség feladását a vallási romanizálódás és kulturális germanizálódás érdekében.

Amikor a hét rend vezére megkötötte a vérszerződést, Álmost választották vezérnek, a hun Attila örökösének, és utódait a nép uralkodóinak mindörökre. Ezután elhatározták, hogy visszaveszi azt a földet, amit négy és fél évszázadal korábban Attila választott királyságának: a Kárpát-medencét. Álmos, öregen, Ungváron halt meg, az „Ígéret Földjének” kapujában, lábát be nem téve arra, és fia Árpád vette át helyét. Árpád Kusidot küldi ki az elfoglalandó föld felderítésére és azt a jelentést kapja, hogy az ország gyönyörűsége és pompás, gazdag és termékeny. Ezért Árpád túlköt ragadott és a Mindenható segítségét kérte, hogy a földet mindörökre ennek a népnek adja, majd ő és vezérei bevonultak a Kárpát-medencébe, de nem mint betolakodók, hanem mint jogos tulajdonosok.

Mielőtt nagyon előre szaladnánk, vizsgáljuk meg a következő párhuzamokat:

- Álmost választották, hogy a népet a négy és fél évszázaddal korábban Attila által birtokolt földjöz vezesse, melyet ők az „Ígéret Földjének” tartottak. – Ugyanígy Mózeset is kiválasztották, hogy a hébereket arra a földre vezesse, amelyet 430 évvel korábban Ábrahámnak ígértek, aki keletről jött és ott letelepedett.
- Álmos, akárcsak Mózes, öregen, az Ígéret Földjének kapujában halt meg, anélkül, hogy belépett volna rá.
- Árpád, ahogy Mózes, embereket küldött ki a föld felderítésére annak elfoglalása előtt. A jelentés mindkét esetben az volt, hogy a föld gyönyörű és gazdag.
- Mindkét vezető a föld elfoglalását, a Mindenható ígéréteinek tartotta.

Tudhattak Álmos, Árpád és népük ezekről a tényekről? Egy pontos leírást követve hajtották végre mindezt? Kapcsolatban vannak ezek az egybeesések eredetük rejtélyével?...

A hétmagyart általában hét törzsként értelmezik, de úgy tűnik, ezek nem népi csoportok voltak, hanem rendek, amelybe a népet rendezték. A hét egy nagyon fontos szám az ókori Közép-Keleten, nem csak a héberek között. Jelképezheti ez a hét vezér valamilyen módon Média hét hercegét, a hét mágit, akik olyan közel álltak Perzsia királyához? Vajon megőrizték ezt a hagyományt, vagy mindez véletlen csupán?

Árpádot utódai követték, habár a törzsi vezérek elég hatékony ellenőrzés alatt tartották saját csoportjaikat. Ebben az időszakban az erdélyi gyula (a gyula akkoriban még cím volt, és nem név, mint ma) megerősödött és Erdély független magyar fejedelemség lett a magyar államban, de saját kormányzattal. Árpád háza Gézával újra erős kezekbe került, aki elvette Saroltot, az erdélyi gyula lányát. A Géza halálát követő események néhány érdekes, ókori vallási törvényeken alapuló társadalmi gyakorlatot mutatnak:

Koppány, aki a királyi vérvonal egy hercege volt, el akarta venni Géza özvegyét, a levirátus törvényének megfelelően. Ez a törvény kimondja, hogy a halott idősebb testvére köteles elvenni annak özvegyét és gondot viselni gyermekeiről, vagy utódot nemzeni neki, ha nincsenek. Ez a szokás ritkaság, csak néhány nép gyakorolja: elv volt a pre-izraelita hébereknél [1], amit az izraeliták folytattak [2], követték a zsidók és romák, törvény volt Hsziung-nuban, a hunok között és néhány mongol és türk népnél.

Koppány, ezzel a cselekedetével, a trónutódlás jogának igényével is fellépett, egy újabb ugyanarra az eredetre visszavezethető törvény: Rúben, Jákob elsőszülötte, elvette apja ágyasát, hogy megtartsa születési jogait[3], Avsalom is ugyanezt tette Dávid király elleni összeesküvése alkalmával [4].

Gézának azonban volt egy fia, Vajk, aki nagybátyja ellen fordult. Vajk német lovagokkal kötött szövetséget, akik csapatokat küldtek erősítésként, majd legyőzte Koppányt, darabokra tépette testét, amit a magyar állam négy legfontosabb várának kapuira tűztek, beleértve Erdély székhelyét is, hogy megfélemlítse a gyulát, aki Koppány oldalán állt.

Ez a tett is ókori eredetű: a hagyomány szerint Sém ősatya megbüntette Nimródót a Mindenhatóval való szembeszegüléséért, és darabokra vágta testét, hogy bizonyásként osszák szét az emberek között, hagymány, amit az egyiptomiak Ozirisz Legendájaként ismertek, akit Szet hasított darabokra és osztotta szét az egész országban. Hasonló történet szerepel a Bibliában (Bírák 19:29.), bár nem büntetés, hanem egy elkövetett bűn miatti igazságszolgáltatásként. Az is véletlen csupán, hogy Sém a habirok ősatya, és az egyiptomiak Szetet a hikszoszok és apirok istenségeként azonosították?

Bár a tett akkoriban nem számított annyira barbárnak, mint ma tűnik, a rítus eredeti céljaihoz mérten Vajk nem igazságosan járt el. Ez az uralkodó azonban, aki megsértette az ősei által kötött vérszövetséget is és számos más ballépést is elkövetett, felvett István nevén a szentek közé soroltatott.

[1] Teremtés 38:8;

[2] Második Törénykönyv 25:5-6 – az iraelita törvény értelmében a levirátus csakis utód nélkül meghaltak esetében alkalmazható, csakis a testvér özvegytől származó elsőszülöttét lehetett a halott fiának tekinteni.

[3] Teremtés 35:22; 49:4;

[4] 2.Sámuel 16:22.

A Váltás

A honfoglalás alatt és nem sokkal azután a magyarokat Európa rémeinek és a kereszténység fenyegetőinek tartották (ahogy a vikingeket később), a híres középkori ima szerint *”De sagittis hungarorum libera nos, Domine”*. Bár fél évszázaddal Árpád uralkodása után Taksony békés kapcsolatokra törekedett az európai államokkal, elfogadást keresve – mindenek felett a magyarok

semmilyen független állam földjét nem vették el, hanem egy senkiföldjének tartott területen telepedtek le, és a szervezett állam létrehozása csak további biztonságot szavatolt a további keleti betörések ellen. Taksony szintén engedte a kereszténység terjedését az országban, az ősi kultúra és hagyományok veszélyeztetése nélkül és a vérszerződés tiszteletben tartása mellett. Utóda Géza, maga is keresztény lett, ahogy az erdélyi gyula is.

Ezek az áttérések egyáltalán nem befolyásolták a magyar kultúrát – a magyarok „pogány” vallása nem sokban különbözött az „egyistenhitű” római katolicizmustól, amely tulajdonképpen sokkal bálványimádóbb, mint a gyűlölt régi vallás, a görög-római isteneket „védőszentekké” alakítva a szentek és tanítványok képében.

Vajk, új nevén István, lett a római egyház fanatikus híve nyíltan megsértve ősei vérszövetségét. Német hercegnőt vett el és fejébe vette a magyarok elnémetesítését. Uralkodása véres eseménnyel kezdődött, megölte a trón vérszerződés szerinti, amely szerint az uralkodó ház legidősebb férfi tagjának a joga az uralom, jogos várományosát. Nem tudni biztosan ki volt Koppány, nyilván nem Géza testvére, talán Taksony egy másik ági unokája (Géza unokaöccse, Vajk nagybátyja). Mivel a beszámolókat Vajk krónikásai írták, tudatosan hamisított információk és családfák vannak bennük, kihagyások és ferdítések István, Magyarország királyaként való jogszerűsítésére. Számos dokumentumot elpusztítottak, mivel a rovásírást üldözték és latin betűkkel akarták kiváltani (ami egyébként nem alkalmazható a magyar nyelvre, számos és kitalált betűket kellett alkalmazni a hangzók helyes jelölésére, amik egyébként a rovásban megvoltak, minden hanghoz egy karakter). Még a rovással már megírt Bibliákat is elégették! István király („a szent”) a németesítés nevében félredobta a magyar kultúrát és történelmet, amiért Rómában szentté avatták. Arra tette fel életét, hogy kipusztítsa az ősi magyar vallást pont, ahogy az „egyházatyák” is kitörölték a júdaizmus minden nyomát az eredeti keresztény hitből. Nem tudni biztosan, hogy Koppány az ősi vallás pártján állt-e, vagy elutasította-e a kereszténységet, de Vajk nemcsak ő ellene harcolt, de katolikus hercegek ellen is fordult, mint a marosvári Ajtony, vagy nagybátyja az erdélyi gyula ellen. Habár István a kereszténység védelmére hivatkozott harcaiban, és hamar megtanulta hogyan semmisítsen meg bármely a katolikus Európában alkalmazott, római egyháztól eltérő vallási nézetet. Uralma nem tűnik túl ékesnek: uralkodása végén, Vászoly, egy másik rokona fellázad ellene. A gyilkos Vajk (a szent István) megvakíttatta, megcsonkíttatta majd kivégeztette. Nincs hasonló atrocitásokra példa a „szent” Istvánt megelőző magyar történelemből – még Attila, az „Ostor” által sem. Istvánnak nem volt fia, aki a magyar trónon követhette volna, mivel mindegyik meghalt apjuk előtt. Az utódlási viták egy rövid szakasza után a kijevei rusba üldözött András, Vászoly idősebbik fia lett Magyarország királya, visszaállítva az Árpád-házat. Innentől kezdve azonban az ősi kulturális örökség erős hanyatlásnak indult az elnémetesedés megállíthatatlan folyamata következtében és az eredet titka talán örökre elveszett a rovással írott dokumentumok elpusztításával.

Rejtélyes Távoli Kapcsolatok

Mielőtt befejeznénk a tanulmányt, úgy döntöttünk, az érdekesség kedvéért megemlítünk néhány kuriózumot is – amiket csupán érdekességgként kell kezelni, a lehetséges kapcsolatra vonatkozó bármiféle bizonyíték teljes hiánya miatt. Ezek a vad egybeesések nem szabad, hogy bármiféle elfogadandó elmélet alapjait képezzék, hacsak a jövőben meggyőző bizonyítékok nem kerülnek elő, ami igen valószínűtlen. Ezek a rejtélyes távoli kapcsolatok a nyelvészeti és a bennszülött amerikai népek más sajátosságain alapulnak: eredetükre vonatkozóan a Bering szoroson való átkelés elmélete a legelfogadottabb, antropológiai és biológiai sajátosságaik nagyon közel állnak az eurázsiai népekéhez, feltételezhetjük, hogy néhány szkíta és egyéb csoportok elérhették amerikát a fagyott Északi sarkon keresztül új népcsoportot hova létre. Nem zárható ki, hogy közöttük a zikkurat építő sumérokkal rokon csoportok is voltak, vagy legalábbis zikkurat építő emberek. Ez az érdekes furcsaság amerika egyik legkiemelkedőbb civilizációjára, a majákra vonatkozik, – akiknek neve talán a magyarok nevével közös töről fakad – akiknek eredetmondája egy

ikerpárról szól, akik vadászok voltak, akárcsak Hunor és Magor, akiknek neve is érdekes jelentésű: Hun-Apu és Xbalenque. Hun-Apu neve, furcsamód azt jelenti magyarul, hogy „Hun Apu”. A néve kiché nyelven (a maják nyelve) azt jelenti „Mester Mágus”, pontosan azt, amit az ókori Közép-Keleten a „*Rab Mag*” jelentett. Testvére Xbalenque neve megintcsak lényeges, azt jelenti „jaguár”, amely állat a leopárd amerikai megfelelője, talán csak véletlen, hogy Nimród, a hatalmas vadász, a leopárdok ura volt? Hasonlóképpen, a maja ikerpár Nimród által úgy tűnik mezopotámiai eredetű lehet, szintén hasonlóság, hogy a maják, akár a sumér-babiloniak, zikkuratokat építettek ugyanazon vallási okokból. További megdöbbentő tény, hogy a hun kifejezés elég gyakori a Popl-Vuhban található maja mitológiai nevek között, például Hun-Hunapu, Vukub-Hunapu, Hunbatz, Hunchouen, stb. Ősi eredetük titkát őrizték volna ez által, amely később egy ázsiai nép megnevezése lett?

A maja mitológia más elemei is arra utalnak, hogy Ázsiából érkeztek a Bering szoroson keresztül: eredet legendájuk ahhoz az időhöz kapcsolható, amelyben az emberek összezavarodtak, mert nem értették egymás nyelvét, így nyelvek szerint más-más helyre vándoroltak. Útjuk során számos nehézséggel kellett megküzdeniük, hatalmas hegyeken kellett átkelni és a tengeren, amely csodás módon kettévált és átengedte őket(!).

A maja eredetlegendák a földjükön uralkodó sötétségről is beszámolnak, mielőtt a nap megjelent volna, aminek fénye eleinte nagyon bágyadt volt, fogalmak, melyek csak az Ázsiából a hideg északon keresztül való átkeléssel magyarázhatók, őseik emlékezetében a napmentes tél és a gyenge nyári nap földje.

Ahogy azt korábban már említettük, nem szeretnénk semmiféle magyarok és maják közötti kapcsolatot hirdetni, ami elég merész és kockázatos lenne, csupán érdekességként említjük meg ezeket az egybeesésekért. Kétségtelen, hogy Nimród babiloni mítosza a világ minden népéhez eljutott, amely alól a maják sem kivételek, amit érdekesnek találtunk, azok bizonyos jellegzeteségei: a zikkurat, a vadász ikerpár és neveik jelentése, a hun kifejezés felbukkanása, a maja megnevezés és más kisebb hasonlóságok, amiket hagyományaik tanulmányozása során felismerhetünk.

Következtetés

Sok további mélyebb tanulmány szükséges a témakörhöz. Ahogy azt már a tanulmány előzetes megjegyzéseiben is kijelentettük, néhány háttérinformációt szeretnénk volna adni, amit további kutatások és viták vagy megerősítenek, vagy elutasítanak. Tudjuk, hogy az itt felvázolt feltételezések nem épp szokványosak, bár történelmi tényeken alapulnak számos, főként magyar tudós által elvégzett kutatások figyelembe vételével (Baráth Tibor, Bíró Lajos, Dümmerth Dezső, Gyárfás István, Györffy György, Hámori Alfréd, Kiszely István, Lépő Zoltán, Magyar Adorján, Mészáros Gyula, csak hogy néhányukat megemlítsük). A tanulmány célja az eredetkutatásokhoz való hozzájárulás felhívva arra a figyelmet, hogy az eredetek kulcsa ott rejlik az ókori dokumentumokban, és csak arra vár, hogy felfedezzék.

Darai Lajos 2020. 02. 13. 16:41

Kedves Feri!

Bevallom, még nekem se sikerül hosszabban olvasni, bár többször nekifutottam. Ez nem egy tudományos szöveg, semmi hivatkozás. És teljes egészében a hagyományos honfoglalás van benne. „Amikor még ott élt a teljes magyarság a Turáni-alföldön.” Borzadály!

Mindenesetre, ezért is, megfontolandónak tartom, amit már többször felvettem újabban, azaz a kizárólagos Kárpát-medenceiséget. A nagy távolságok legyűrése ugyanis kizárható, stb. De a sztyeppéről beköltözés sincs dokumentálva. Annál inkább, hogy már VII. Konstantin és a DAI is utólagos megrendelésre készült és a modern állapotokat bőfögi vissza. Stb.

Mert egyébként csak ezzel tudnánk az ilyen Hargita Csaba- és Szabó István Mihály-féle érveléseket leállítani. Ha megengeded, hogy volt fegyveres beköltözés, akkor ők úgyis mennek Ázsiáig és mindent onnan akarnak hozni. Lásd Szekeres Pistát: a Vincsa jelek ellenére, a Tatár-laki korong ellenére a kínai írásból vezeti le a rovásírásunkat. Mondtuk neki, hogy a kínai maximum 4000 éves, de hiába. De magunknak is mondani kell, hogy igen, igen, a gravetti műveltség nyomai is visszaköszönhetnek Keletről, meg aztán a késő jamnáé is, de azok is megelőzik 2000 évvel a „szkíta” fejleményeket.

És egyébként az akkori (hun-avar-magyar) viszonyokhoz képest a Kárpát-medence is igen nagy. Lehetett a különböző keleti részeiből (hun és magyar) haderőt verbuválni. DE az se nagyon megy, hogy Hérodotosz utazgatott Indiáig. Meg hogy az első budai pasa, aki magyar származású, előtte Bagdad beglerbégje, írja Thury József: *Török történetírók* című könyvében http://real-eod.mtak.hu/2871/1/4_MHHE_DiplomaciaiEmlekek_ActaExtera_TMT_2_Irok_02.pdf (29. oldal). A 27. oldalon olvasható, hogy II. Bajazid hadakozik az Oxustól Algírig (ami légvonalban 5000 km, de ott van közte a Földközi-tenger is): „Ebben az esztendőben [1540-41.] Bécs királya és Adsem sahja, Tahmasz, egymáshoz követeket küldvén, Tahmasz ezt üzente : 'Ha Róm sahja ellened megy, én erről az oldalról fogok támadni; hogyha pedig én ellenem jön, te intézz támadást amonnan,' Tahmasznak ez izenettel Sirván meghódítása volt a szándéka, Ferendinanusnak pedig az volt a vágya, hogy Budimot és a környékén levő várakat elfoglalja.” Adsem(isztán)=Perzsia. Teherán–Bécs távolsága: 4000 km. Hogyan leveleztek? Szuperszónikus postagalambbal?

Kérlek nézd meg Szekeresnek Sándor gépésztechnikus gondolatmenetét itt: http://www.eltevedtidoszamitas.hu/modules.php?name=base_topics&file=ol-vas&cikk=kitalalt-4b7da77f876f9. Abból indul ki, hogy Kézainál Atila halála 700-ban volt, ami éppen 453, ha kivonjuk belőle a pártus birodalom alapításának évszámát (Kr. e. 247). Stb. A lényeg, hogy másként volt, mint ahogy ma tanítják.

Másik írásában logikailag se látja tarthatónak a bejövetelt: http://www.eltevedtidoszamitas.hu/modules.php?name=base&file=kik_vagyunk

Itt rád, ránk is hivatkozik.

Cser Ferenc 2020. 02. 13. 23:23

Kedves Lajos!

Persze, igazad van, csak az a gond, hogy az ilyen 'professzorok' a saját dicsőségükben fürdenek és messze nem érdekli őket más véleménye. Lásd korábban Csajághyit. De Szekeres Pistát is említhetném – nem is szólva Obrusánszkyról és még többekről.

Hogy gyors, nagy távolságú mozgások nem voltak, az egyértelmű. De azért azt ne zárd ki, hogy a gravetti az átmeneti kőkorszakot megelőzően ezer kilométerekre is eljutott, mert ahhoz évezrednyi idő állt rendelkezésére – nem vándorolt, hanem szivárgott.

A kultúra, egy-egy új eszköz szétterjedésével ez a helyzet. Ahogy a kárpát-medencei vonaldíszes kerámia is lassan terjedt északra és nyugatra. De terjedt. Ahogy az erdélyi rézművesek is megjelentek a Villanova-műveltségben, vitték a rezet, feldolgozták és aztán hazamentek.

Minek a professzora Hargita Csaba? Megpróbáltam megkeresni az interneten, de nem találtam olyat, aki ennek megfelelné.

Darai Lajos 2020. 02. 14. 13:52

Kedves Feri!

Én sem ismerek Hargitai Csaba nevű profeszort.

Itt van egy másik tanulmánya 2017. november 1-ai dátummal: „A nevek titka avagy magyarok őshazája és vándorlása a nép elnevezéseinek földrajzi előfordulásának tükrében” cím-

mel: <https://docplayer.hu/104664421-A-nevek-titka-hargita-csaba-ferenc-avagy-magyarok-os-hazaja-es-vandorlasi-a-nep-elnevezeseinek-foldrajzi-elofordulasanak-tukreben-november-2.html>. Itt e-mail címét is megadja: hargita.csaba@gmail.com.

Ez sem tartalmaz szakirodalmat nem tartalmaz, de hivatkozik például Cejbert Robi közlésére, hogy mit csináltak kínai kutatók. Térképek is vannak, saját készítésűnek látszanak, de a 21. oldalon „a német Fessler 1603-as térképe”, de itt sem ad meg forrást. És Fessler Ignác Aurél 200 év múlva áll cári szolgálatba.

Mindenesetre ez az írás igen alaposnak mutatja magát és az egész mai Ázsia-őrület alapvetésének látszik. (Itt vitatkoznak pl. pro és kontra: https://forum.index.hu/Article/showArticle?na_start=2171&na_step=30&t=9194712&na_order=)

Ebben a 2012-es Origo-cikkben „önjelölt östörténésznek” nevezik Hargita Csabát, aki a mongolfoltról „22,6 százalékos előfordulást említ, szintén hivatkozás nélkül”: <https://www.origo.hu/itthon/20121119-turani-mitoszok-kodositik-matolcsy-fenekpottyet-a-magyarok-es-a-mongolfolt.html>.

Szerintem álnéven „dolgozik” valaki.

Cser Ferenc 2020. 02. 14. 23:22

Kedves Lajos!

Köszönöm. Elképzelhető. De, hogy áltudományos, az biztos. Ahogy az is, hogy nem kétségesek a céljai – sokan ugranak érte!

Melbourne-ben tartott egyszer egy Keresztesi, vagy hasonló nevű előadást a metafizikáról. Ő is 'professzor' volt. Aztán megtudtam, hogy egy Sydney-i ezoterikus kör tagja, és ők adták neki a professzori címet.

Nos, a professzor úr a szibériai sámánokról mondotta ott, hogy lerágták róla a húst és akkor csinálta ezt, vagy azt. Mármint, csontvázként.

Ezt érzem én Hargita esetében is.

Egyébként azért tájékozott a pasas, sok mindenre hivatkozik, de az 'adatai' egy forrásból is eredhetnek, kellően kitarkítva korlátlan fantáziával és hittel.

Egyébként találtam egy Hargita Csabát, aki nálatok végzett és valami villamosipari szakmában jártas.

Darai Lajos 2020. 02. 15. 0:21

Kedves Feri!

Igen, volt ilyen nevű hallgatóm a levelező tagozaton, felnőttképzésben. És itt látom is, hogy ő az: <http://independent.academia.edu/CsabaHargita>. Megkérdezem tőle, ő írta-e azokat, és ismeri-e amit mi írtunk.

Foglalkozik a bibliai két teremtéstörténettel is: <https://www.academia.edu/21287456/Dispensational Logic and The Creation>

Cser Ferenc 2020. 02. 16. 2:08

Kedves Lajos!

Megrázó – de így érthetővé váltak a dolgok. Hit diktálta szöveg! Ahhoz remek alap a szó-mágia, ami a hivatkozott elődöket is jellemezte. A szóhasznlat, a mondatok stílusa azonos.

Mitől professzor? Talán az az 'academia.edu' tette azzá, amin levelez?

Mindesetre a hívók számára nagyon is attraktív és nekem egyik ismerős úgy küldte el a szöveget, hogy 'na lám, itt a cáfolat arra, amit állítasz'.

Cáfolat. Egy professzor cáfol! Elfogadja a fickó, mert a hitét támasztja alá – és amely hitet én romboltam. A Föld minden magas kultúrája magyar! Mú. Atlantisz. Sumér. Hun. Szkíta. Perui – és természetesen az Arvisura is megmondta: mi a Szíriusz mellől jöttünk – bizony!

Ez van.

Darai Lajos 2020. 02. 19. 16:58

Kedves Feri!

Csaba válaszolt. Azt írja, hogy igen, részben ő írta, mert érdekelte a magyarság eredetének kérdése. De a közzétételt a szerzőtársa végezte. Sajnálja, ha személyes erőfeszítéseim aláásásaként értelmezem, de attól a tények tények maradnak, azaz hogy a mai magyarság zöme mégiscsak visszatelepült valahonnan. Ismeri Krantz munkáját a Kárpát-medence kisugárzásáról, és a kelták és etruszok Kárpát-medencei eredetét. Forrásokat azok hatalmas mennyisége miatt nem adott meg, és ő nem sarlatán tamanizmust csinál. Az általa idézett genetikai vizsgálat eredménye egybevág a tanulmányában behatárolt területekkel, és ezzel kapcsolatban még lesz új elméleti kiegészítése. Közvetített a kathmandui egyetem világhírű nyelvészprofesszora felé, aki így elemzést végzett a magyar és a nepáli magar nyelv között, megállapítva, hogy a két nyelv vagy azonos volt, vagy egy nyelv két tájszólása (az MTÁ-t megkeresték, de nem foglalkozott vele). Ő azt találta, hogy aki a magyarokat máshonnan eredezteti, ellentétbe kerül a hagyománnyal, miszerint Khorasszánból jöttek ki, ami Kelet-északkelet Irán, vagy Bangladesh. és a magyarok nem türk azonosítása hitelteleníti a konsztantinoszi beszámolókat és az ujgur hagyományokat az őket nyugatra elhagyó két törzsükről. Ám ezek ellentmondása feloldható megfelelő nézőpontból: a bergamoi egyetem professzorával megállapították, hogy az Éden a hiedelmekkel ellentétben a Himalája hegyvidékén volt és a föld özönvíz utáni benépesítésének egyik gócpontja a Kárpát-medence volt („a negyedik hajó”). Összhangban hagyományunkkal, hogy Hunor és Magor nyugat felé indult megtalálni a hajdani csodálatos kertet, ahonnan a föld népe ered.

Nem fogok neki tételelesen válaszolni, mert egyértelmű, hogy ő megy a maga útján. Azért az alapvető tévedéseire rámutatok. És felhívom a figyelmét, hogy nemcsak egyszerű tévedésekről, téves azaz felszínes értelmezésekről van szó, korszerűtlenségekről, az abszolút időrend teljes figyelmen kívül hagyásáról, össze nem egyeztethető területek összevonásáról a következtetésben, tudományos tények és módszerek figyelmen kívül hagyásáról, hanem olyan dolgok bevonásáról az érvelésébe, ami csak a vallásos hit keretében értelmezhető, tudományos igényű elemzésből kihagyandó, és ezért mivel engem csak a tudományosan értelmezhető terület érdekel, nem kívánok vele vitatkozni.

Cser Ferenc 2020. 02. 19. 22:24

Kedves Lajos!

Köszönöm, hogy ez szörnyű, csak megerősítette.

Válaszolj neki abban az értelemben, ahogy felsoroltad. Még akkor is, ha biztos vagy abban, hogy nem hat rá. De ne adj a kezébe adut, hogy lám...

Szomorú vagyok, mert a téveszme terjed: professzorokkal egyeztetve? Jaj, ez szörnyű! De ismerem az ilyen jellegű hivatkozásokat.

Özönvíz? Brrrr... A legkisebb mértékű fizikai ismeretek alapján sem fogadható el a biblikus özönvíz – nem hogy az egész Földre kiterjedő valamikét. Honnan jött és hová ment az a víz-mennyiség, ami a földfelszín felett ezer métereket jelentett?

Na, jó, nála ez is hit kérdés. Hit ellen viszont nincs józan ész.

A felsorolt tételekből kiabál, hogy az alapeszméje a Biblia, Baráth Tibor és Magyar Adorján gondolataival társítva.

Baráthnál egyébként megjelent az özönvíz – évszámhoz kötve! – és annak elmúltával a magas hegyekről (Himalája) a népesség szétterülése. Baráth volt az egyik szómágus is, szavak alapján ment a világtörténelemben – mármint az előtörténetben. Tőle származik, hogy Menes egyiptomi fáraó magyar volt, hiszen a nevét a mén-ről kapta – ami akkor Egyiptomban ismeretlen állat volt, a hyxoszok vitték oda.

Mindezeket a Bibliára felfűzve jön ki a magyar és az izraeli nép rokonsága, ill. azonossága, amit a tanulmányában deklarált – ha jól emlékszem.

Badinyinek mondta az egyik főrabbi, hogy nagyon jó nekik, ha a magyarok és a sumérok azonosságát bizonyítja, mert az őket emeli fel.

Ezt érzem még háttérnek.

Magyaródy Szabolcs 2020. 05. 08. 1:00 **A „tisztelt Nyugat” tájékoztatása magunkról**

Kedves Feri!

Megint a kezembe került a „Kárpát-medencei magyar ősiség” könyvetek. Ez adta az ötletet:

Több könyvünkben hasznos volna a „tisztelt Nyugat” tudomására hozni a tényt, miszerint a nyelvünk, kultúránk, nemzeti tudatunk egy része keleti ugyan, de a ma élő magyar férfiak hetven százaléka genetikailag 40-50,000 év előtti őslakosok utóda. Tehát régebben vagyunk európaiak, mint a fehérek nagy része. Persze – ki kellene hangsúlyozni – amerikai tudósok fedezték fel, nem mi (Semino csoport), hadd dagadjon a begyük...

Ezt bevezetőként vagy függelékként szerkeztethetnénk be a könyveink egy részébe, ha kb. 5000 leütésben, laikusok számára is érthető formában be tudnád sűríteni.

Angol fordításban (6x9 hüvelykes méretben !!!) talán érdemes volna kiadni az egész könyveteket....

Honlapjaink:

English: www.hungarianhistory.com

Magyar: www.magyarcorvinuslibrary.com

Blog: www.corvinuslarmafa.blogspot.ca

Cser Ferenc 2020. 05. 09. 0:37

Kedves Szabolcs!

Igen, ez jó ötlet. De a kezében van a Gyökerek angol változata is (Roots, emlékszem, felvette a könyvtárba), abban azért ezek a kérdések eléggé erősen kifejeződnek.

Megkísérlem megírni a kért szöveget – de ebbe Darai Lajost is bevonom. Ezért ez a válasz – a felkéréssel egyetemben – neki is elmegy.

Darai Lajos 2020. 05. 09. 15:56

Kedves Feri!

Olvasva Magyaródy Szabolcs levelét, előbb nekem is az jutott eszembe, hogy miért nem írja meg ő.

Meg hogy szinte lehetetlent kér, mert ilyen röviden ezt nem lehet megírni.

Aztán mégis megpróbáltam, és remélem, számodra segítség lesz egy angol szöveghez.

Röviden az igen hosszú múltú magyar népről Briefly about the Hungarian people with a very long history

A régészet, a nyelvészet, az embertan és az örökléstan F. Cser és L. Darai által feldolgozott eredményei szerint (see their books about Hungarian Roots, Hungarian Europe and Hungarian Scytia) a mai magyar nép és nyelv a Kárpát-medencében született: a hidegégövi neandervölgyi és a melegövi cromagnon ember keveredéséből létrejött mai modern emberrel azonosként. De az embertani és műveltségi nyomai még régebbi folytonos régészeti kultúrákig (Subalyuk, Érd, Bánhida, Tata, Szeleta, Istállóskő, Bodrogkeresztúr, Árka, Szegvár, Zalaegerszeg, Szekszárd, Palánk, Ságvár, Pilis-hegység, bükki Balla barlang műveltsége, stb.) mennek vissza, sőt az emberréválás első szereplőinek megjelenéséig (Vértesszőlősi Ember, Budai Ember), és e terület rendelkezik összefüggő főemlősi leletekkel is (Rudapithecus Hungaricus).

A több ágból összeforrott magyar őstörténet összetevő részeit korábbi kutatások, írott vagy szóbeli hagyományok részenként már jelezték, de csak mostanra állt össze a kép, egyesült egészszé minden kutatási részlet. A magyar műveltségi és nyelvi kezdetek azonosítása egyedülálló jelentőséget mutat az egyetemes és az európai emberi őstörténet folytonosságának vonatkozásában.

A Kárpát-medencei régészeti kultúrák egymásra következésében a magyar folytonosságot jól mutatja az acheuli műveltség átalakulása moustierivé, majd aurignacivá és gravettivé, illetve a neandervölgyi és a cromagnoni embertípus itteni keveredése és sajátos helyi cromagnon B-vé ötvöződése, ami csak a hegylábi életforma dombvidékivel és síkvidékivel való kiegészülését jelentette. És utána következett a földművelés máig tartó sikere.

A Kárpát-medencei jellegzetes tulajdonság örökítők a Bükki Műveltségből és a Körös–Tisza Műveltség emberétől származnak, a Vincsa Műveltség embere csak besegített. Ezt alátámasztja a Science (Semino et al.) és a Nature (Underhill et al.) egyaránt 2000. novemberi közlése is. Eszerint a Kárpát-medencei magyar jelleg jelenlétének záloga a helyre nem álló szakasz csoportos mutációinak mai aránya az Y kromoszómán. A Vértesszőlősi Ember óta az EU18 (M173): 13,3% – a gravetti műveltség óta az EU19 (M17): 60,0% – a földművelés kezdete óta az EU4 (M35): 8,9% – a kurgán inváziók óta EU7 (M120): 11,1%. És van még EU9 (M172): 2,2% – EU11 (M201): 2,2% – EU17 (M11): 2,2%. Fontos adat, hogy a többi „finnugor népet” jellemző TAT-mutáció a magyarokból hiányzik, viszont a mai szomszéd népek genetikailag a magyarokhoz igen hasonlóak.

A magyar nép és nyelv jelenléte tehát a Kárpát-medencében és annak keleti környékén az őskor óta folytonos, itteni élete, műveltségi működése őstörténeti bizonyosság, amint a magyar írás szintén az őskor óta jelen van, a későbbi írások alapjaként (Tászkok-tető, Tatárlaka, Tordos, Kukutyin).

A Kárpát-medencéből, ahol mindenki menedéket talált, csupán a földművesek túlnépesedése miatt indult elvándorlás, amivel átvitték a műveltségüket – Szalagdíszes Kerámia népe – a Kárpátok keleti túloldalára, de még Dél- és Nyugat-Európába is. Ennek nyomai visszaköszönnek a mai európai és a holt nyelvekben is, és következményeként tekinthetünk a finnugornak nevezett népességre.

De a Fekete-tengert megelőző Fekete-tavi özönvíz-katasztrófa (see Ryan and Pitman's book) helyszínétől északkeletre menekültek műveltségéből és a sztyeppei, a szárazság miatt elvadult és emberölő fegyvert használó Jamna Műveltségű pásztorokból kialakult harcias lovas nagyállattartók támadó alakulattá válva – Kurgán Típusú hódítókként – rátörtek a balkáni és Kárpát-medencei földművesekre és terméktöbbletükre, alárendelő szemléletet hozva az egyenrangú együttműködés mellérendeléses rendszerébe (see the books of M. Gimbutas). Ugyanakkor a Fekete-tavi áradás elől elmenekült, Kárpát-medencébe érkezők hozták magukkal műveltségük újszerű

elemeit: a csillagászati ismereteket, a hierarchikus szerveződést és az újfajta földművelést. Utóbbi hatása lett, hogy az őslakók felvitték a földművelést a dombokra is és azt az esőztetéssel korlátlan méretűvé tették, az erdőégetéssel pedig a talajerőt is pótolták.

Három kurgán hódítási hullám jelentkezett 6500, 6000 és 5000 évvel ezelőtti indulással Európában, és az első során a Balkán és a Kárpát-medence folyóvölgyeit felégették, de a nép igyekezett elmenekülni előle. Ugyanakkor fémművessége és fegyvergyártó képessége miatt a Kárpát-medence népe kíméletben is részesült a harciasok részéről. Majd a második támadás már kikerülte a Medencét, és az onnan északkeletre, nyugatra és délre elterjedt földműves népességre települt, akikből ekkor már menekülők lettek. De sorra elérve és leigázva őket, kiszipolyozta a harciasok önkénye. A támadók kurganizálták, azaz alávetésbe szorították a népet és indoeuropazizálták, azaz eredeti nyelvüktől, műveltségüktől megfosztották őket. Így lett a szalagdiszes kerámiájú nép Európa nagy részének alapnépességévé, de már hatalom által torzítottan. Majd a harmadik kurgán inváziót a helyben megerősödött és részben visszatért lakosság beolvaszítja magába a Kárpát-medencében. Ezután a Kurgán, Késő Jamna műveltségként Ázsia felé fordulva az uralmi világ megteremtője lett, amely aztán önmaga magasrendűségi tudatában meghódította egész Euráziát. Ami alól egyedül és részben a Kárpát-medence kivételt képezve, műveltsége, nyelve és gondolkodása révén a mellérendelés fenntartója és közvetítője lett, aminek következtében az alárendelők támadásainak célpontja máig.

Így a magyar előtörténet azonos az ember megjelenésével, a magyar őstörténet azonos a modern emberével és működésével, míg a magyar történelem az egyetemes történelem része, sőt túlnyomó alkotója. S bár az eltorzult kultúra szétszóródott egész Euráziában, ugyanakkor a Kárpát-medencei gazdag és nagyszámú lakosság által művelt emberlét fenntartása a mellérendelés, az egyenrangúság, illetve annak elvi gondolata megőrzését jelentette, sokszor egyedülállóan a közeli és távolibb környezetben.

A kényszerűen bevezetett hierarchikus társadalmi szerveződés olyan újdonság a történelemben, ami nem tűrheti az eredeti mellérendelő, együttműködésre alapozott, boldog emberi megoldásokat. Ezért a magyarság történelme az alárendelők folyamatos támadásairól szól. És a magyar nép – minden hódítás, elnyomás ellenére – megmaradt az eredeti emberi mellérendelő egyenrangúságnál. Ennek legfőbb alapja az a magyar műveltség, amely már akkor antimon bronzot öntött a Kárpátok között, amikor sok mai nép még nem létezett. Magyar király nem volt egészen I. (Szent) Istvánig, míg a mai népeknél már kezdetektől van.

Ezen túl még az is elmondható a mai történelem-szkeptikus feltárások nyomán, hogy a magyar történelem valóságos, míg ez nem mondható el sok más európai népről, akiknek történelmi jelenléte vitatott. A birodalmi szemléletből fakadt, hatalmi érdek és gög, a magyart eme nagy régiségű és végig sikeres műveltsége ellenére alacsony műveltségű népnek besorolva, ilyenekhez rokonította. Alacsony szintre tették az önkényesen felállított kasztrendszerben az alárendelést világméretben kiteljesítő hatalmak.

Ezen eszközt még ma is alkalmazzák ránk s más népek elnyomására, saját hatalmi céljaik elérésére – általános emberi jellemvonások eredményének beállítva a mai torz társadalmi, gazdasági, politikai viszonyokat. Ám ily jellem csak az emberek kis részét torzítja, a többség az együttműködő testvériséget és a közös élményeket kedveli.

A magyar lakosságra az ókor óta még több hullámban települt harcias katonaság, mígnem a hun, az avarnak mondott és a magyar katonai vezetés olyan államszervezést hajtott végre, amely figyelembe vette az ott élő nép érdekeit, és amely állam, szintén egyedülállóként a világon, máig fennál. Eleinte sok népet egyesített és aztán több népet felnevelt mai műveltségi és nyelvi szintjére.

Cser Ferenc 2020. 05. 10. 12:38

Kedves Lajos!

Köszönöm, ez jó alap, hogy megírjam az angolt. Ha kész, elküldés előtt neked megmutatom, hogyha kell változtatni, akkor időben lehessen.

Egyébként egyetérték veled: ha túl rövid az ismertetés, az gyakran éppen fordított hatást vált ki.

Darai Lajos 2020. 05. 10. 21:11

Kedves Feri!

Biztosan észreveszed, hogy eléggé őstörténet centrikus az irományom. Van rá okom, de persze ez is csak egy vélemény.

1. Szabolcs, ha jó értettem, azért szólított meg, mert őstörténettel foglalkoztunk. Tehát akkor kapja meg, amit kért.

2. Előbb-utóbb problémás lesz a középkor eleje, és nálunk is, hiszen főszereplők voltunk abban a korban. Tehát előzzük meg a bajt egy nagyon átfogó, áthidaló mondattal, amilyen ott az én utolsó mondatom.

És akkor még valami. Itt összefoglaltam, amit a csillagmítoszokról írtunk korábban: https://epa.oszk.hu/01400/01445/00060/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2020_01_444-500.pdf, de Baktay Ervin szövegeit bőven bemásolva. Tettem azért is, mert emlékeztem, hogy akik felhasználják, sosem hivatkoznak rá, meg se nagyon említi. Etikailag helytelenítettem ezt, de most rájöttem, mi okból teszik. Kiderült ugyanis, hogy nemcsak a Hunor–Magor monda csillagmítosz, hanem az Álmos–Árpád is. Legalábbis Baktay szerint, és ezt nem merik vállalni a jó urak. De most például Fábrián odatette magát, különösen attól félve, hogy Fomenkóék dolgainak begyűrzése nem állítható meg, de az alapvetően téves – különösen minket illetően (nagy orosz soviznizmus is vezeti pket, vagy csak birodalmi-vakok).

Így aztán dupla haszon, hogy a magyar őstörténetet rendbe tettük: egyrészt való igaz, s az igazság szabaddá tesz – előbb-utóbb, másrészt elkerüljük majd a nagy viharokat, ha beindul a középkor vesézése, mert sokkal korábbiakról szól.

Cser Ferenc 2020. 05. 11. 0:05

Kedves Lajos!

Köszönöm, értem.

Sabolcs legfeljebb 5000 leütést kért. Átgondolom és az itt jelzetteket is figyelembe véve írom meg angolul. Nem lesz hű fordítás, ezért küldöm el neked is mielőtt továbbítanám Szabolcsnak.

Cser Ferenc 2020. 05. 12. 3:54

Hungarian people with a very long history

Kedves Lajos!

Mellékleiben a fordítás – azaz kissé átdolgozott formában a szöveg.

Szabolcs legfeljebb 5000 leütést kért. Ez nem annyi, ez 6300. Nem azonos a te szövegeddel, több dolgot ki kellett hagynom, míg egy-két dolgot bevennem, mert nem fért el a megadott korlátozással. Talán az 1300 plusz leütés még elfogadható.

A nyelv folytonossága végett be kellett tennem az elejére annak az alapjellemzőit és a végére, amivel valójában a *Gyökerek* is záródik – hiszen másként nem tudunk következtetni a Mendence beszélt nyelvére, mert nincs írott dokumentumunk. Ami van, az már nagyon az államalapítás körüli időből származik (Halotti beszéd, Mária-sírató).

Kérlek nézd át – egy részen kissé zavarosnak érzem – és ha valamit nem érzel fontosnak, akkor jelezd, mert szerintem ebből csak törölni szabad.

Briefly about the Hungarian people with a very long history

According to the concepts of F. Cser and L. Darai the recent Hungarian nation and language was born within the Carpathian Basin based on comparison of the data of archeology, anthropology, linguistics and human genetics. The holder of the culture was the Cromagnon-B Man formed by the interaction of the former Neanderthal Man with the Caucasoid Modern man. The traces of a continuing culture, however, can be followed back in the Subalyuk, Érd, Bánhida, Tata, Szeleta, Istállóskő, Bodrogkeresztúr, Árka, Szegvár, Zalaegerszeg, Szekszárd, Palánk, Ságvár, Pilis-hegység, Bükki Balla Cave cultures resp. over ten thousands of years before. More over, up to the most ancient actor of the process in forming modern man were the ancient men of the Vértesszőlős and the Buda Culture at around threehundred thousands years BP. There are also continuing traces of the principal mammals here, e.g. *Rudapithecus Hungaricus*.

The identification of the very beginning of the Hungarian language and people show unique importance with respect to the continuity of the history of the European Man and culture, too. Particularly, because the Hungarian language is a highly developed agglutinative language with very rich expression ability, although with a high ratio of very old words of child language and sound imitating words called etimons. To be able to develop a language like the Hungarian one needs a long time settled period with a continuous flourishing culture in a definite area.

The Hungarian continuity in the ancient culture can well be seen by the transmission of one culture into the other one as Acheulian to Aurignacian then in Gravettian as well as the intermixing of the Neanderthal Man with the Caucasian Man forming the Cromagnon B. This means only that the life form on the hills with that on the plains has been joined. Then the success of the agriculture followed which is continuing up to the present.

The characteristic genetic features of the Carpathian Basin derived from the men of the Bükk and of the Körös-Tisza Cultures resp., the man of the Vinča Culture contributed to them. This is supported by the works of Semino et al presented in the *Science* and Underhill et al presented in the *Nature*, published both in November 2000. Accordingly, the Hungarian presence in the Carpathian Basin is proven by the recent ratio of the non-reconstructible group mutations in the Y-chromosomes. The recent 13,3% ratio of the Eu18 (M173) present since the Vértesszőlős Culture, 60% of Eu19 (M173) since the Gravettian Culture, 8,9% of Eu4 (M135) since agriculture, and 11,1% of Eu7 (M120) since the kurgan invasions. There are some other haplotypes is minor ratio as Eu9 (M172) in 2,2%, Eu11 (M201) in 2,2%, Eu17 (M11) in 2,2%. It is a very important information that haplotype called TAT is absent in the Hungarian population which is a main characteristic one in the so called Finno-Ugrian populations.

So the presence of the Hungarian speaking people in the Carpathian Basin is continuous since the ancient times, its life and cultural activity here are historic reality, such like the Hungarian runic scripture is found since the ancient times as the basics of later on scriptures as those of Tászkok-tető, Tatárlaka, Tordos, Cucutin. The society of these settled people can be characterized by a non subordinative culture and social order, without a church economy and in this feature it was nearly antagonistically different from the similarly settled societies in Mesopotamia.

The origin of the Linear Band Ceramic culture is the Carpathian Basin. There are masses of people leaving the Basin due to the overpopulation only in this age who brought the agriculture to the hills East from the Basin as well as in Southern and Western European area. The traces of

this can well be found in the recent and already dead languages of Europe and its consequences lead also to the so called Finno-Ugric populations East of this area.

An important event happened at around 7500 years BP: the Basin of the recent Black Sea which at that time had fresh water due to closed Bosphorus and had dried out to the half of its recent area filled up with salty sea water by breaking the land part at recent Bosphorus as the closing act of the Ice Age. The water level of the lake was around 150 m below the recent one and the incoming water as a flood forced the people of the that time inhabitants to escape from the Basin. One parts of them escaped to the North and formed later on the Jamna and then the Kurgan Cultures resp. The people of these cultures became aggressive, nomadic, horse riding pastorals. They then conquered the people settled with agricultural economy in the Balkan and within the Carpathian Basin bringing their new, subordinating views with them and settled one by one over the societies with the original non-subordinative view and culture. That happened also with part of the people of the Carpathian Basin as is shown by M. Gimbutas in her studies.

The people arrived into the Carpathian Basin brought new elements of their culture such as astrological knowledge, hierarchic social organization and an another type of agricultural techniques. The people in the Basin used non inundating techniques as the yearly precipitation was enough for growing the crops without inundating. They did not form tells as after the exhaustion of the land they moved to another place, let the forest to be settled there again and after many years the bush has been burnt restoring the trace elements of the formerly exhausted land in this way. As a consequence of the threat by the kurgan conquerors their agricultural techniques was taken to the hills and protected settlements were formed there.

There were three kurgan waves in Europe starting in around 6500, 6000 and 5000 years BP. In the first wave the cultures at river sides of the Balkan and the Carpathian Basin have been burnt and the population tried to escape before their arrival. At the same time, the people of parts of the Carpathian basin obtained mercy due to their capability to produce metals and weapons from them supplying the conquerors with them. The second wave bypassed the Carpathian Basin and settled over the agricultural population of North-East, West and South of the Basin. The people of these area became refugees. The conquered cultures were kurganized and became later on people with Indo-European language. The people of linear band ceramic became the basic population of a great part of Europe in this way.

Then the people of the Late Jamna culture turned towards Asia and brought their subordinating culture there and transformed her communities into a structured societies. The only exceptions in Eurasia were parts of the Carpatian Basin where the non subordinating way of life – together with the equivalence in the burials – remained intact for more then three millennia.

During the history there were many times when people from the Steppe arrived into the Basin and settled besides the aboriginal population. Their number were each times much below the number of the people already settled there so they have been dissolved into the original societies and contributed slightly to their culture – consequently to their language.

As a long time flourishing society requires a post time language with high level and there is a such kind of language at the same area that requires a long period settled culture it is a logical consequence that these two phenomena belongs together. It means, the people of the Carpathian Basin forming its ancient culture should speak the original form of the Hungarian language. This is why we regard the original population of the Carpathian basin as Hungarian speaking people.

Consequently the aboriginal population of the Carpathian basin and its culture is identical with a great period of the human history in Europe, its appearance as modern man and its history are significant parts of the humanity of Europe and also of the World.

F. Cser and L. Darai

Darai Lajos 2020. 05. 14. 11:09

Kedves Feri!

A szöveg rendben van és jó. Egyetlen számelütés, hogy nem 1500, hanem 150 méterrel volt alacsonyabb a Fekete-tó vízszintje, mint a világtenger. Szerintem elég rövid lett egyébként, sűrűn szedve csak másfél oldal.

Csihák György 2020. 10. 01. 23:52

Robotizálás

Mit szóltok hozzá? Üdv. Gy.

Dr. Békefy Lajos: DIGITÁLIS VILÁGDIKTATÚRA FELÉ? NYÚJTANAK-E AZ EGYHÁZAK SPIRITUÁLIS VÉDŐPAJZSOT? Robotemberek – emberrobotok – és istenképűségünk, emberi méltóságunk védelme?

„DIGITAL TURN” – DIGITÁLIS KORSZAKVÁLTÁS

Lehet, lesz, akinek hihetetlennek tűnik, nekem azonban csodálatos megtapasztalás, és valóság, hogy Isten mennyire kezére adja övéinek azokat a szellemi mozdulásokat, dolgokat, amelyek mennyei összefüggésből, a mindennapok békaperspektívája fölé emelkedetten, nagyon is aktuális földi realitásokra, szorongató ember-, és emberiségmértékű helyzetekre hívják fel a figyelmet. Úgy vélem, ezek a mennyei sziréna, a transzcendens riasztás hangjai. Pár napja éppen megírtam első cikkemet (megjelent a Felvidék.ma pozsonyi online újságban) az emberi méltóság isteni gyökereiről, sokféle veszélyeztetettségéről, védelmezésének alapvető etikai követelményéről. Aztán egyetlen égi sugallatra meglepő rendre álltak össze a dolgok bennem. Ugyanis mielőtt jelen cikk megírásába fogtam volna, hozta a posta a német szakfolyóirat, a *Verkündigung és Forschung* 2020/2. számát, amely a digitális térben folytatott teológia, teologizálás több részterületéről megközelítéséről közöl számos írást nagy részletességgel. A *digital turn*, az emberiség életében a Gutenberg-nyomdászati nagy fordulata utáni, a jövőt illetően beláthatatlan következményekkel járó ún. *második nagy, digitális fordulat* kihívásairól és válaszadási kísérletekről szól az istenes tudományok felől. A lelki alarm, a transzcendens riasztás nyomán azonnal és még inkább összerendeződtek bennem a nemrég olvasott dolgok a tegnapiakkal és a maiakkal. Megint csak Isten fantasztikus pneumatikus szinkronizálása révén. Azaz Szentlélek-összekapcsolások segítségével. Hiszen pár hete olvastam a korszakos fizikus, elméleti tudós, Stephen Hawking halála előtt, 3 éve írt nagyon elgondolkodtató könyvét, ami *Rövid válaszok a nagy kérdésekre* címen jelent meg nálunk. Benne a mesterséges intelligencia, a kvantumszámítógépek elképesztő jövőperspektívájáról ír, pozitív és negatív értelemben. Mindez előhozta bennem korábbi előadásaim és könyveim anyagát a világvallások 21. századi soha nem látott neoreneszánszáról és felvirágzásáról, a kulturális törésvonalak mentén századunkban kirobbanható regionális konfliktusokról, amint azt az 1990-es években Peter Berger, Samuel Huntington, Philip Jenkins kutatásai prognosztizálták. És persze Hans Küngöt, a Szentszék által félreállított svájci „renegát” katolikust, aki szintén a 90-es évekre fordulva egyre több vallási, egyházi és tudományos fórumon követelte a *Weltethos*, a *világethosz*, a világvallások, egyáltalán az emberiség etikai minimumainak, a feltétlenül betartandóknak a meghatározását, egyezményes garantálását, akár a Világvallások Parlamentje keretében az emberi méltóság védelmezésére.

2050-re Kína kiépíti világhatalmának digitális-totális rendszerét, amikorra eldől a kereszténység és az iszlám statisztikai versenyfutása is az iszlám fölényével, s amikorra az emberiségnek 62-64%-a fog majd valamelyik világvalláshoz tartozni, ám a kérdések-kérdése, ami elől már

ma sem térhetünk ki egyetlen szempillantásra sem, különben látásunkat és szemünket veszélyeztetjük, ez: lesz-e elég lelki potenciálja a világvallásoknak arra, hogy ne egymást emésszék, próbálják legyőzni, hanem az emberiség épeszű és lelki érzékenységgel támogatott megmaradását leginkább fenyegető x-fejű kimerát, x-fejű sárkányt, a digitális világdiktatúra addigra minden lehetséges eszközzel megvívott küzdelmét ennek ellenére segítsék a megmaradás felé mozdítani.

LESZ-E AZ EMBERISÉGNEK A VILÁGVALLÁSOK ÁLTAL IS BIZTOSÍTOTT SPIRITUÁLIS VÉDŐPAJZSA, AMI MEGVÉDI MAJD UNOKÁINK, DÉDUNOKÁINK ALAPVETŐ EMBERI JOGAIT, EMBERI MÉLTÓSÁGÁT, EGYÁLTALÁN AZ ÉLETÉT?

DÁN, LENGYEL, AUSZTRÁL EGYBEHANGZÓ RIASZTÁSOK

Miközben ezekről a kérdésekről töprengtem, hét évtized tapasztalataival a lelkemben, idegimben és szinte 65 évnyi folyamatos tanulásnak a kiérlelt látásaival, Isten tovább folytatta csodálnivaló szellemi meglepetéseit. Témám fogalmazása közben ugyanis ráklikkeltem a világhálóóra, vajon foglalkozik-e valaki ilyen meredek témával, mint a digitális világdiktatúra lehetősége, s mit látok!?

Egy fiatal dán szerző, Sören Roest Korsgaard idén január elején közzétette a *crime&power* honlapon hatalmas tanulmányát *One World Digital Dictatorship – Egy világ digitális diktatúrája* címmel.

Ehhez jött egy ausztrál szerző kommentárja, s csak úgy dőltek be az infók, például arról, hogy Lengyelországban milyen előrehaladott kutatás és eszmélődés van éppen erről. Krzysztof Izdebski újságíró és blogszerző pedig a *Fundacja ePanstwo* online felületen írta meg ide vonatkozó gondolatait és megállapításait.

Írásának ez a címe: *Digital decade and human dignity. What awaits us in the future?/Digitális évtized és az emberi méltóság. Mi vár ránk a jövőben?* Tovább kutatva, egymás után nyíltak le azok a web-oldalak, ahol nagyszerű egyházi, főként katolikus és presbiteriánus/református trainingprogramokra akadtam, melyeken fiatalok vesznek részt, s foglalkoznak behatóan az emberi méltóság tartalmával, sérelmének egyéni, családi, kisközösségi, nemzeti, nemzetközi eseteivel, példáival, de a pozitív ellenpéldákkal is. (Későbbiekben erre még visszatérek.)

MI VÁR RÁNK A JÖVŐBEN? KONTROLL KÖLCSÖNÖSSÉG

A fiatal lengyel szerző abból indul ki, hogy a 2019-es év újabb alkalom volt arra, hogy a mesterséges intelligencia segítségével előre jelezzék a jövőt. Az eredmények eddig meglehetősen szerények, de vannak figyelmeztető jelek. A mesterséges intelligencia egyre inkább kezd működni az állampolgárok viszonylatában is (pl. az adórendszer digitalizálása révén, a fogyasztói magatartás elemzésével...). Egyik nagy veszélye az emberekkel szembeni diszkriminációnak és a közvélemény manipulációjának a lehetősége a politika érdekeinek szolgálatában. Rámutat, az embereket nem lehet úgy kezelni, mint az adathalmazokat, mert ők nem emberhalmazok és az emberek nem adathalmazok. Javasolja, hogy olyan szabályozási modelleket kell felépíteni, amelyek kikényszerítik a folyamatok átláthatóságát, és biztosítják, hogy senki ne kerüljön automatikus és rendszerszintű megkülönböztetés alá, s lehessen biztosítani a magánélet védelmét. Azt reméli, hogy az államra és tisztségviselőinek, tisztviselőinek tevékenységére vonatkozó adatok is teljes mértékben digitalizálódnak, és így mód lesz polgári technológiák kidolgozásával lehetővé tenni a hatóságok jobb ellenőrzését. Ez a kontroll kölcsönösségének az elve és gyakorlata. Ehhez minden államnak sürgősen meg kell alkotnia a jogi és etikai kereteket.

RÖGTÖN FELVETI A LENGYEL SZERZŐ GONDOLATMENETE: MENNYIRE TUDATOSUL AZ EGYHÁZAKBAN EZ A NAGYON ÉGETŐ PROBLÉMAKÖR, AZ EMBERI SZEMÉLY ÉS AZ EMBERI MÉLTÓSÁG ALAPVETŐ VÉDELME A DIGITÁLIS VISSZÁÉLÉSEKSEL, DIGITÁLIS EMBERJOGI SÉRELMEKSEL SZEMBEN?! EZ LEGALÁBB ANNYIRA ÉLETBEVÁGÓ KIHÍVÁS, MINT A KLÍMAVÁLTSÁG ÉS A COVID-19. MI MÓ-

DON LEHET KIÉPÍTENI NEVELÉSSSEL, TUDATOS ÉS CÉLIRÁNYOS FOGLALKOZÁSOKKAL, MÉDIAPROGRAMOKKAL AZ ISTENKÉPŰSÉG VÉDELMEZÉSÉT, AZT A BIZONYOS SPIRITUÁLIS VÉDŐPAJZSOT?

MIÉRT NE KEZDEMÉNYEZHETNÉ A KERESZTYÉNSÉG ELSZÁNT ÉS MÉLTÁN ÖNTUDATOS VÉDELMEZŐJEKÉNT HAZÁNK A VILÁGVALLÁSOK, KÖZELEBBRŐL A KERESZTYÉNSÉG ÖSSZEFOGÁSÁT A DIGITÁLIS ÁRTALMAKKAL SZEMBENI SPIRITUÁLIS VÉDŐPAJZS KIALAKÍTÁSÁRA?

DIGITÁLIS BEBÖRTÖNZÉS – KOGNITÍV KÉMPROGRAMOK

Úgy gondolom, valóban alapvetően fontos embermillióknak, embermilliárdoknak, hogy megismerjük a dán szerző, Sören R. Korsgaard digitális világdiktatúrára vonatkozó gondolatait, vagy azok rövid summázatát. Ezt az ausztrál szerző, dr. Daniel Polya két hét alatt megírta és közzé is tette kommentárokkal. Az ausztrál szerző kötelező olvasmánnyá tenné világszerte Korsgaard tanulmányát az egy világ digitális diktatúráról. Leírja mind a nyugati típusú demokráciák, mind az egypárti államok (nevezetesen Kína) felgyorsuló mozgását az egész világon. *Digitális diktatúra (digitális bebörtönzés)* alatt azt érti Korsgaard, ez olyan mesterséges rendszer, ami magában foglalja mindenkiről a tömeges adatgyűjtést, a tömeges megfigyelést, arcfelismerésen alapuló nyomon követést, a társadalmak, egyének hitelalapú ellehetetlenítését. Részletesen bemutatja az emberiség folyamatban lévő digitális hatástalanítását és digitális bebörtönzését, amely az Egyesült Államok és az Egyesült Királyság, India és Kína alapvetően eltérő rendszereiben, társadalmában, más országokéhoz hasonlóan, egymással is versenyszinten már működik. Csak egy példa: ma ott tart a digitalizált „szép, új világ” fejlesztés alatt álló lehetőségeivel, hogy nemsokára ún. „kognitív kémprogramok segítségével valószínűleg képesek lesznek dekódolni az emberben éppen megszülető (bűnözői) szándékot, mielőtt a cselekvés megtörténne, és így ad abszurdum gondolati bűncselekményekért is büntethetnének, mielőtt azok ténylegesen megvalósulnának”. Amennyire hasznos lehet ez a társadalmak önvédelme, a bűnözés visszaszorítása szempontjából, ugyanakkor az egész társadalmat kontroll alá veheti, s ennek beláthatatlan következményei adódhatnak.

Valóban felvetik az ilyen és hasonló korsgaardai potenciális lehetőségek az *adathalmaz kontra emberhalmaz* elszemélytelenítő, valójában antihumánus gondolkodás és fejlesztés etikai tarhatatlanságát, jogi korlátozásának vagy kizárásának a szükségességét is. Az idő sürget! Az emberi faj emberi, emberséges jövője forogna kockán, ha egypólusú digitális világdiktatúra alakulna ki. Minden módon mindent meg kell tenni annak érdekében, hogy a robotemberek küszöbön álló világkorszakában ne emberrobot-milliárdok lakják be a földet digitalizált rabszolgákként, hanem istenképű emberek, akik tudják Teremtőjüktől: minek és mivégre alkotott képére és hasonlatosságára embert ezen a Földön!

Oláh Zoltán 2020. 10. 02. 6:27

A Történelmi egyházak semmilyen védelmet sem nyújtanak alapításuk óta, pedig közpénzből máig támogatjuk az amúgy fenntarthatatlant 2020 éve. A csinált egyházaknak soha sem volt más rájuk kiszabott feladata, mint pont a világbirodalom építésének támogatása, amely most önmegsemmisítő pályára állt.

Mi a megoldás a világhatalmi vákuumban?

Magyar Nemzet 2020. MÁRCIUS 28: tanyagazdaságtan – https://magyarnemzet.hu/lugas-rovat/ahol-kozel-az-eg-7933832/?fbclid=IwAR36D_SVvm07OTKrhxr-wnA2YfOTpeU69hnHgTvTXldTVJObYPDw1_MdGmCM

https://alfahir.hu/2020/08/05/tanya_alfold_mezogazdasag_allattartas_elelmiszer_bio-gazdasag_okologiai_gazdalkodas_si-pos?fbclid=IwAR01tsKZlzfXKG0GC5zJZ1dCvFHVVEOHkQb9BEmlES-IKWrcWAQRGSMo7HBk

Korábbi gondolataink erről:

Átistenülés – <https://www.youtube.com/watch?v=EXSv0rguKTQ>

https://www.youtube.com/watch?v=EXSv0rguKTQ&utm_source=newsletter_894&utm_medium=email&utm_campaign=kisgomboc-felfaltad-a-vilagot

Miről tehetnek a hullók? – <https://www.youtube.com/watch?v=cL-YhkehMCI>

Ki írta a Bibliát? – https://www.youtube.com/watch?v=M-ymGcJ_ZTc

Búcsú a materializmustól – <https://www.youtube.com/watch?v=BEITgD1TprU>

Az iskolák „koncentrációs táborok” – <https://www.youtube.com/watch?v=x12tII4o9VM>

Mi a használható tudás a XXI. században? – https://www.youtube.com/watch?v=Q3_hTgIrl8w

Kinek a közjó, kinek pedig nem – https://www.youtube.com/watch?v=Dh4WJ_IDroA

A nemzetépítő vírus jelképe – https://www.youtube.com/watch?v=c_l4NoAroTA

Magyar–magyar kiegyezést – https://www.youtube.com/watch?v=S6RY_qqje6g

A neoliberais véleménydiktatúra valójában már beköszöntött

Oláh Zoltán 2020. 10. 02. 6:28

Zuckerberg-galaxis

A Zuckerberg-galaxis szép új világa

Magyar Nemzet Vélemény rovat

Hajdanában az országok területekért harcoltak – írta Kiss Károly a Vélemény rovatban Kösd össze és uralkodj! címmel megjelent cikkében (MN, [2016.] április 27.). Ugyanakkor ma már a nemzetállamok is megszűnőben vannak. A hatalom valódi birtokosai számára mindegy, hogy ki van kormányon; amíg a pénzt (avagy az információt) a jogállamiság paravánjai mögül osztogathatják, élnek a lehetőséggel. A nagyhatalmak érdekszféráit a határok legfeljebb csak keresztezik, de nem korlátozzák. A posztmodern információéhség viszont elnyelni látszik a világot. De azt már környezetismeret óráról tudjuk, hogy a hulló – nem kevésbé az emberi „hüllőagy” – sem képes emésztetlenül lenyelni akármeekkora zsákmányt.

Kiss Károlytól némileg eltérően úgy látom, a „Marcus Zuckerbergus” birodalmát támogató informatikai óriáscégek azáltal uralják és osztják meg a világot, hogy magukat a „megosztókat” (mindenki mindenki ellen alapon) keresztül-kasul összekapcsolják. Az így előállított tömegember gondolkodás nélkül, végeláthatatlanul posztol, kedvel vagy fröcsög vérmérséklete szerint, miközben az anyagtalan szer mellékhatásaként észrevétlenül függőséget okozó reklámokat fogyaszt – aszerint súlyozva, hogy mi mellett vagy ellen nyom billentyűt. Hol vagyunk már a hajdani valódi lándzsatoréstől, háborútól?

Vannak ma tanár kollégák, akik 3-4 milliárd terabájtnyi digitális óceánba fojtanak a következő nemzedéket a tanítanék kényszerét – vagy inkább a megélhetési kényszert – követve. Pedig az adattenger pont a fiatalok számára felismerhetetlen sekélységű vagy mélységű. Ugyan éltető közegnek látszik, de a szüntelenül patakzó információtömeg mérgező tartalmakkal vegyített. Nem tiszta forrás ez, különösen, ha még fel is kavartják! Telis-tele van a fiatal szem számára láthatatlan, esetenként nem kívánt mellékhatásokat, mi több, függőséget okozó agyvírusokkal.

Az Egyesült Államokban a kreatívipar által termelt, tudatalattinkra irányított kibervirális, de sterilen behatoló károkozóról *Richard Brodie* írt tankönyvként és/vagy használati utasításként, sőt akár hatékony agyvírusellenszerként ajánlható kézikönyvet, *Virus of the Mind* címmel. A

szervő már a bevezetőben figyelmezteti az olvasót, hogy fertőző, a világlátásunkra közvetlenül ható agyvírust szabadíthatunk ki a sorok közül, és ha nem akarunk komoly tudatmódosulás áldozatává válni, azonnal álljunk el továbbolvasási szándékunktól. Nem könnyű azonban ilyen lényegbevágó írást találni az írott szó meghonosodása óta termelt, összesen 5 exabájtnyi (ezerszer ezer milliárd bájtt) papírra vetett vagy digitális könyvekbe pötyögtetett, vélt vagy valós információt kínáló, többnyire csak iroda-lom között. Egy földi halandó hogyan is tudná akár csak fel-fogni, hogy napjainkban már minden tíz percben termelődik hasonló mennyiségű adat, mint amennyi az emberiség hajnalától 2003-ig keletkezett! Tegyük azonban hozzá, hogy ennek az adat-robbanásnak nagyobb a füstje, mint a lángja. S ahogy a hal, úgy az információ is kihalászható még a zavarosból is, csak nem mindegy, hogy milyen minőségű háló áll rendelkezésre,

Jómagam nem pont ezért, hanem tudásipari megkeresésre alapítottam meg 2005-ben az azóta is működő bioinformatikai adatbányászatra szakosodott cégemet. Mert ma a gyógyszergyári kutató, a hatóanyag-felfedező képessége fordított arányban áll az élettudományban termelődő tudással. Ez azért van így, mert főleg a haszonelv és a fizetés motiválja még a magyar orvost is, a hivatástudat, a kíváncsiság csak másodlagos, nem beszélve a gyógyító előtt tornyosuló, még szakember számára is sokkoló adatmennyiségről. Ráadásul a molekuláris világban járatos, DNS-nyelven folyékonyan író-olvasó biológusok számára nehezen volt felismerhető, hogy az élő szervezetek jobb megértésében a tényeket ok-okozati láncba rendező hagyományos logika nem fenntartható. A sejtszintű működés tisztázása ismeretelméleti szemléletváltást, olyan tudást követel meg e posztgenomikai korban, amely az anyagcsereutak önmagukba visszatérő hurkait is képes egy új, hálózatos logikával kezelni mint az először *Szentgyörgyi Albert* a citromsavciklus esetében felismerte, és bevezette az orvostudományba.

Az élővilág egymásba ágyazott körök hálózata, így az ember–ember közti láthatatlan kapcsolatokat – immár digitálisan is – mérhető, egymáshoz csomózással kötött hálózatok biztosítják. Ezek nem ok-okozati logikát, inkább képelemzést igénylő matematikai kezelését *Barabási Albert-László* szemlélteti a leginkább közérthető módon friss tudományos közleményeiben. Tőle megtudható, hogy az információcsomókat összekötni képes hálózatos formavilág kiterjedten alkalmazható a nanoméretektől a Zuckerberg-galaxis szerkezetének modellezéséig. Olyan összetett rendszerek keletkezését ismerhetjük meg a hálózati képanyelv segítségével, amely korábban elképzelhetetlen volta Zuckerberg-világegyetem használói számára. Az ötvenes években az úgynevezett Erdős-gráfok által már sejtetett „szép új világ” eljöttét Barabási pontosította azáltal, hogy valós méréseket végzett először az interneten, majd a sejtanyagcsereutakat feltérképezve. *Erdős* korábban a csomók és kapcsolatok arányos eloszlását valószínűsítette; ehhez képest a valós rendszereken elvégzett mérések az információ-csomópontok egyenlőtlen kapcsolatrendszerét tárták fel. A valóságban sajnos nem adatik meg mindenkinek, hogy „a tudás asztaláról egyaránt vehessen”. Ahogy a kapcsolati tőke kártyajátszmaiban sem mindenkinek osztanak lapot – miközben van olyan is, aki szövetségesre lel, és némi szerencséjével visz mindent.

A valós hálózatok világában egyik vagy másik csomópont a legváltozatosabb számú másik csomóval kötődhet össze, és tarthatja fenn vagy szakíthatja meg a kapcsolatait, akárcsak az emberi agy szinapsziszai, megengedve a kötések más csomókba való átrendeződését a működés során. Ma már olyan informatikai forradalomról beszélhetünk, amely a szövegbányászat emberfeletti sebességűre gyorsításáért elektronikus agyakat alkalmaz a megszerzendő tudás előszűrésére vagy fontos döntések segítésére. De hiába minden számítógép nyerte sakkjátszma, az emberi agyat nem lehet leváltani: a tudásszerzésben – ahogy az információéhségben is – párját ritkítja. Amióta ettünk a tiltott fa gyümölcséből, nem tudunk betelni az ízével. A fától viszont ma már gyakran nem látjuk a gyümölcsökkel teli erdőt.

Erdélyi Géza 2020. 10. 02. 13:36

Kedves Gyurka!

Roppant érdekes, de egyben szörnyűséges jövőkép. Hogy lehetne bármit is tenni a gonoszt szolgáló, egymást támadó, pusztító, vagy ellenkezőleg, értelmetlenül szétforgácsoló, belső energiapazarlás közepette? Meggyőződésem szerint a megmaradásnak nincs más útja azon kívül, amely a Kijelentésben adatott.

Csihák György 2020. 10. 02. 13:49

Hol találom a Kijelentést?

Csihák György 2020. 10. 10. 22:17

Ajánlom szíves figyelmetekbe.

Felix Graf: *Gibt es Analogien zwischen Journalismus und Grundlagenphysik? (Vannak analógiák az újságírás és az alapvető fizika között?)* Neue Zürcher Zeitung 2020. október 9.

<https://www.nzz.ch/meinung/journalismus-und-grundlagenphysik-gibt-es-hier-analogien-ld.1573290?mktcid=sms&mktcval=OS%20Share%20Hub&reduced=true>

„Querdenker sind gefragt. (Másként gondolkodó kerestetik.)”

„Falschen Aussagen Glauben zu schenken und Theorien nie infrage zu stellen. (Hinni a hamis állításokat, és soha nem kérdőjelezni meg elméleteket.)”

Konformismus und Gruppendynamik behindern das kritische Denken. Ohne Innovation aber stagniert jede Entwicklung, in der Grundlagenphysik wie im Journalismus. (A konformizmus és a csoportdinamika akadályozza a kritikus gondolkodást. Innováció nélkül azonban minden fejlődés stagnál, az alapvető fizikában, mint az újságírásban.)

Zurzeit findet bei der linksliberalen «New York Times» ein wahres Sesselrücken statt. Im Juni verlor James Bennet seinen Posten, weil in dem von ihm verantworteten Ressort «Meinungen» ein umstrittener Beitrag eines republikanischen Senators veröffentlicht wurde. Unabhängig davon kündigte im Juli die Journalistin Bari Weiss – und kritisierte Zeitung und Verleger scharf. Bei der «Times» seien intellektuelle Neugierde und thematische Risikobereitschaft selbst zum Risikofaktor für Journalisten geworden. Als ob der liberale Gedanke im Sinne der Meinungsvielfalt nicht mehr opportun sei; als ob es nur eine Wahrheit gäbe – und als ob es einen Konsens zu dieser einen Wahrheit geben müsse. Die Wahrheit wird damit zur Glaubensfrage.

Physiker, also Anhänger der «Hochburg der reinen Naturwissenschaften», mögen über solchen Vorkommnissen die Nase rümpfen, da viele der Überzeugung sind, dass dies in der Physik nicht passieren könne. Naturwissenschaften und insbesondere die Physik haben gegenüber anderen Wissenschaften einen Vorteil. Sie können eine Hypothese durch Experimente überprüfen, ohne die jede physikalische Theorie streng genommen nur ein Gedankenkonstrukt bleibt. Doch wie mehrere wissenschaftliche Autoren in den letzten Jahren dargelegt haben, wird selbst in der Grundlagenphysik die Wahrheit manchmal zur Glaubensfrage, und die Überprüfung ist auch nicht mehr überall einfach gegeben.

Was ist «wahr», was ist «falsch»?

Wie Roger Penrose, der diesjährige Nobelpreisträger für Physik, in seinem Buch «Faith, Fashion and Fantasy» (2016) darlegt, waren bereits in der frühen Antike einige physikalische Theorien stark von Glaubensfragen geprägt. So setzten etwa die Griechen die damals bekannten vier geometrischen Grundformen (platonische Körper) mit den vier Elementen Wasser, Feuer,

Erde und Luft in Beziehung. Als ein fünfter platonischer Körper, das Dodekaeder, «entdeckt» wurde, hat man deshalb einfach ein weiteres «Element» – nämlich den «Äther» – neu dazu «erfunden».

Einige der historischen Theorien erwiesen sich auch je nach dem Geist der Zeit als nicht adäquat. So wurde beispielsweise nach vierzehn Jahrhunderten das ptolemäische geozentrische Modell durch das kopernikanische heliozentrische Weltbild abgelöst bzw. als «falsch» entlarvt, da dieses neue Weltbild die Messungen von Tycho Brahe besser abbilden konnte. Ein paar Jahrhunderte später relativierte Einsteins allgemeine Relativitätstheorie diese absolute Sicht von Raum und Zeit. Auch und gerade an solchen Beispielen verdeutlicht sich, wie schwer es ist, zwischen «wahr» und «falsch» zu unterscheiden.

Auch bei neueren Entwicklungen in der Grundlagenphysik zeigt sich die Herausforderung der Wahrheitsfindung, beispielhaft an der Stringtheorie dargelegt: Die Stringtheorie ist ein Ansatz, die Quantentheorie und Einsteins allgemeine Relativitätstheorie zu einer «Theorie von allem» zu vereinen. Gewisse Aspekte der Stringtheorie lassen sich jedoch selbst durch modernste Messmethoden nicht verifizieren bzw. falsifizieren – oder genereller: überhaupt je auf ihre Richtigkeit hin testen. Trotzdem ist die Stringtheorie gegenwärtig die mit Abstand dominanteste «Theorie von allem» und genießt weiterhin massiven Zuspruch sowie starken Zulauf an jungen Talenten.

Die Wahrheitsfindung wird zusätzlich erschwert durch ein weiteres Grundproblem in der Grundlagenphysik: das System der Fördermechanismen und der Herdenbildung. Dieses führt dazu, dass sich die Grundlagenphysik nur noch selten ausserhalb von Mainstream-Themen bewegt. So wird jungen Wissenschaftlern von Kollegen immer wieder davon abgeraten, sich in gewisse Themen und theoretische Modelle zu vertiefen, da keine finanzielle Unterstützung zu erwarten sei und solche Arbeiten auch nicht durch den Prozess von Reviews aus den Peer-Groups gewürdigt würden.

Der als Querdenker bekannte theoretische Physiker Lee Smolin beschreibt eindrücklich sieben Muster eines solchen Herdenverhaltens am Beispiel der Stringtheoretiker – diese Muster lassen sich auch auf andere Zweige der Wissens- und Meinungsbildung übertragen: Erstens ein enormes Selbstvertrauen und, darauf aufbauend, eine Anspruchshaltung und ein Gefühl der Gruppenzugehörigkeit zu einer Experten-Elite. Zweitens eine ungewöhnlich monolithische Gemeinschaft mit einem ausgeprägten Sinn für Konsens unabhängig von der Beweislage. Drittens eine hohe Einigkeit der Ansichten über offene Fragen; diese Haltung scheint mit der Existenz einer hierarchischen Struktur einherzugehen, in der Ideen, Strategie und Ausrichtung von oben diktiert werden.

In einigen Fällen findet sich viertens eine Gruppenidentifikation, die mit der Zugehörigkeit zu religiösen oder politischen Gemeinschaften vergleichbar ist, kombiniert mit einer klaren Abgrenzung der eigenen Gruppe gegenüber anderen Experten und einem Desinteresse an Ideen, Meinungen und der Arbeit anderer. Fünftens eine Vorliebe dafür, sich nur mit Mitgliedern der eigenen Gemeinschaft auszutauschen. Sechstens die Tendenz, Beweise optimistisch zu interpretieren, übertriebenen oder falschen Aussagen Glauben zu schenken und Theorien nie infrage zu stellen – kombiniert mit der Annahme, Ergebnisse seien richtig, nur weil sie als «allgemein akzeptiert» gelten, selbst wenn man den Beweis selbst nie gesehen oder überprüft hat. Und schließlich siebtens: Eine mangelnde Wertschätzung für Forschungsprogramme, die sich bewusst riskanteren Themen widmen.

Die hier dargelegten Herausforderungen sind auch für unsere Gesellschaft ganz allgemein relevant. Denn der Zeitgeist selektiver «Wahrheit» und Wahrnehmung führt dazu, dass gewisse Wissensbereiche und Innovationsfelder weniger gefördert und kaum weiterentwickelt werden. Das Resultat ist ein Aussterben des Ideen-Wettbewerbs nicht nur in der Forschung, sondern auch überall, wo es um Lösungsvorschläge für die vielfältigen Herausforderungen unserer Zeit geht.

Querdenker sind gefragt

Smolin unterscheidet hierbei Revolution und Evolution. In evolutionären Phasen müssen Gedanken weitergesponnen, entwickelt und vertieft werden. Dafür braucht man solide ausgebildete Fachkräfte. In Zeiten des Umbruchs aber benötigt man Querdenker. Menschen, die die Dinge neu betrachten und neugierig immer wieder hinterfragen. Dank ihnen ist zum Beispiel die Quantenmechanik Anfang des 20. Jahrhunderts entstanden. Ohne Innovation jedoch stagniert die Entwicklung. Man denke an die oben erwähnte «Theorie von allem», die sich seit Jahrzehnten kaum weiterentwickelt hat.

Allerdings: Viele solcher Querdenker werden heute sowohl in der Gesellschaft wie auch in der Grundlagenforschung nicht mehr gehört, geschweige denn eingestellt. Können wir uns dies leisten? Ich glaube: nein. Die Probleme und Herausforderungen, vor denen wir stehen, sind so vielfältig, dass wir die innovativsten Köpfe und Ideen brauchen, um diese zu lösen. Denn wir befinden uns in vielen Bereichen in einer revolutionären Phase. Auch im Journalismus.

Journalismus heisst, Dinge kritisch zu hinterfragen und anderen Gedanken Raum und Perspektive zu geben, auch wenn sich diese nicht immer mit unserer eigenen Überzeugung decken. Die NZZ versteht sich hierbei als Qualitätsmedium für den offenen Diskurs, der ein breites gesellschaftliches Spektrum zu Wort kommen lässt. Die Meinungsfreiheit erweist sich in der Achtung vor dem Andersdenkenden. Wir wollen zum Dialog inspirieren und diesen führen. Wir berichten über die Welt, wie sie ist, und informieren faktentreu, fair und vorurteilslos. Wir analysieren und kommentieren aus kritischer Distanz und lassen uns nicht von Partikularinteressen vereinnahmen, seien sie wirtschaftlicher, politischer oder gesellschaftlicher Natur. Dies streben wir bei der NZZ seit nunmehr 240 Jahren an und werden es auch in Zukunft tun. – Ganz nach dem Motto der soeben lancierten NZZ-Kampagne: «Journalismus.»

Felix Graf ist CEO der NZZ Mediengruppe. Er hat an der ETH in Physik doktriert.

51 Kommentare

Rieke Seidl

vor etwa 24 Stunden

und eben dies ist der Grund, warum ich als Österreicher die NZZ aboniert habe und keine Zeitung aus Österreich oder Deutschland. Bitte behalten Sie die Meinungsvielfalt bei - bei uns wurde sie in den Zeitungsredaktionen abgeschafft - wie in Deutschland auch. Eine bedenkliche Entwicklung, die Sie nur verhindern können, indem sie darauf achten, nicht von Linksextremisten unterwandert zu werden - wie das sonst im deutschen Sprachraum schon fast überall geschehen ist.

17 Empfehlungen

Conrad Blickenstorfer

vor etwa 21 Stunden

Auch ich bin genau aus diesem Grund als langjähriger USA Auslandsschweizer NZZ Abonnent. Die NZZ bringt immer noch vielseitigen, ausgewogenen Journalismus, etwas das es in den USA kaum mehr gibt. Aber auch bei der NZZ sieht man die Gefahr, wie zum Beispiel im zunehmend links-einseitigen Gemecker der Auslandskorrespondenten über die USA.

16 Empfehlungen

Alle Kommentare anzeigen

Mehr zum Thema

KOMMENTAR

Wahrheit und andere Lügen

Es gibt heute nicht mehr Fake-News als früher, wohl aber mehr Zweifel an der Glaubwürdigkeit der Medien. Diese Skepsis hat die Presse mitverschuldet. Zehn Grundsätze für guten Journalismus im digitalen Zeitalter.

Eric Gujer 28.04.2017

DER ANDERE BLICK

Die neuen Tugendwächter und der Terror der Wahrheit

Ob die Kabarettistin Lisa Eckhart oder die ZDF-Journalistin Dunja Hayali: Wer das Falsche sagt, steht am Pranger. Doch es gibt ein Gegenmittel gegen die Gesinnungspolizei von links und rechts.

Eric Gujer 14.08.2020

51 Kommentare

Rieke Seidl

vor etwa 24 Stunden

und eben dies ist der Grund, warum ich als Österreicher die NZZ aboniert habe und keine Zeitung aus Österreich oder Deutschland. Bitte behalten Sie die Meinungsvielfalt bei - bei uns wurde sie in den Zeitungsredaktionen abgeschafft - wie in Deutschland auch. Eine bedenkliche Entwicklung, die Sie nur verhindern können, indem sie darauf achten, nicht von Linksextremisten unterwandert zu werden - wie das sonst im deutschen Sprachraum schon fast überall geschehen ist.

17 Empfehlungen

Conrad Blickenstorfer

vor etwa 21 Stunden

Auch ich bin genau aus diesem Grund als langjähriger USA Auslandsschweizer NZZ Abonnent. Die NZZ bringt immer noch vielseitigen, ausgewogenen Journalismus, etwas das es in den USA kaum mehr gibt. Aber auch bei der NZZ sieht man die Gefahr, wie zum Beispiel im zunehmend links-einseitigen Gemecker der Auslandskorrespondenten über die USA.

16 Empfehlungen

Absicht ist gut. Ironisch ist nur, dass so ein Artikel gerade jetzt erscheint, kurz nachdem man sich von Milosz Matuschek getrennt hat, weil er seinen Text zur Zweitverwertung an ein "unangenehmes Medium" weitergegeben hat. Oder wo man sich nicht mehr getraut, die Mohammed-Karikaturen von Charlie Hebdo anständig abzubilden, so dass man sie auch erkennen kann.

Zum Queerdenken braucht es auch Mut, besonders jetzt, wo der linke Soft-Autoritarismus immer mehr am erstarken ist. Hat die NZZ diesen Mut? Ich hoffe es sehr, bezweifle es aber. Und offensichtlich gibt es auch innerhalb der NZZ selber Journalisten, die aktiv an der Verschiebung und sogar Einschränkung vom Meinungskorridor arbeiten (genannt sei hier z. B. ein ehemaliges Mitglied von daslamm.ch).

Marcus Hofmann

vor 3 Stunden

2Empfehlungen

Auch ich habe als Deutscher eben aus diesem Grund mein Welt-Abo vor drei Jahren gekündigt und abonniere seither die NZZ. Der unliebsame Vergleich zum „West-Fernsehen“ ist meines Erachtens durchaus zutreffend.

Guerino Mazzola

vor 11 Stunden

4Empfehlungen

Gute Ansätze. Ich hab der NZZ einen Artikel gesandt, der sich kritisch mit der KI und deren fehlenden Semantik auseinandersetzt. Der wird nicht publiziert bis dato. Aha, auch ein Beispiel der KI-unkritischen NZZ? Ja, der Artikel von Kaeser ist auch kritisch, aber weit weniger spezifisch, er spricht von "deep thinking", während ich sehr genau auf das Problem eingehe. Herzlich, Guerino Mazzola, Professor an der University of Minnesota. Hoffnung stirbt zuletzt.

Ernst Christen
vor 12 Stunden
4Empfehlungen

Analogien sind häufig nützlich, Gedankengänge zu erläutern. Wo es aber schwierig wird ist, wenn Absolutismen verwendet werden, wie hier der Begriff "Wahrheit". Noch fraglicher ist es, wenn wie im Artikel Schwarz-Weiss-Malerei betrieben wird, indem nur zwischen "wahr" und "falsch" unterschieden wird. Wahrheit mag ein Ziel sein, aber die Wahrnehmung ist subjektiv und kann erstere deshalb nur annähern. Führt nun z.B. meine Subjektivität zur "Wahrheit" und Ihre zur "Falschheit"? Wohl kaum. Vielmehr führt die Wahrnehmung zu einem Kontinuum von Überzeugungen, die mehr oder weniger von der elusiven Wahrheit abweichen.

Wie beschrieben bedient sich die Physik, und andere Naturwissenschaften, bei Modellen, die wesentliche Aspekte der "Wahrheit" beschreiben. Dies macht aber nicht eines der Modelle "wahr", die anderen "falsch". Beispielsweise lassen sich auch im geozentrischen Weltbild die heutigen Erkenntnisse beschreiben, nur wird die Beschreibung extrem kompliziert. Deshalb genügt die Unterscheidung von "wahr" und "falsch" nicht. Zur Hilfe mag Ockhams Rasiermesser kommen, was dann zum Schluss führt, dass Einsteins Relativitätstheorie besser geeignet ist, die Verhältnisse zu beschreiben. Wahrer ist sie deshalb nicht.

Auch in der Journalistik und noch viel mehr in der persönlichen Wahrnehmung von Ereignissen sollte Ockhams RM mehr Bedeutung gegeben werden. Denn Verschwörungstheorien sind meist zu kompliziert, diesen Test zu überstehen.

frank bernhart
vor 12 Stunden

interessant wie der artikel journalisten mit grundlagenphysiker vergleicht und als basis den experimentellen beweis darlegt. hat aber jemals ein nzz-journalist einen grundlagenphysiker gefragt, ob es experimente gibt, die die erhöhung der lufttemperatur durch eine erhöhung der co2-konzentration von 0.03 auf 0.04% bzw. von 300 auf 400ppm in 100 jahren beweisen ? so nach dem motto: ohne kausaler beweis bleibt eine theorie eine theorie !!

P. C.
vor 14 Stunden
Empfohlen

Der Autor beschreibt nicht die Gemeinsamkeiten von Journalismus und Physik, sondern die von Journalisten und Physikern. Der Unterschied ist der Mensch. Bei einem grossen Teil stimme ich ihm zu (auch wenn ich die String Theorie eher als Religion bezeichne. Thema Beweis!).

ein Punkt geht vergessen: Physiker bringen immer wieder die neue Theorien hervor, die verifiziert / falsifiziert werden müssen. Das raubt Zeit, um eine neue Theorie zu entwickeln (Relativität /Quantenmechanik). Das gilt auch für den heutigen Journalismus. Ich kann quasi jeden Artikel der US Redaktion der NZZ widerlegen (aus NewsGuard geprüften Quellen). Das braucht aber Zeit, die mir dann fehlt, um das wahre Geschehen darzustellen. Genau hier liegt der Unterschied: ich werde wohl kaum eine bahnbrechende physikalische Theorie aufstellen. Physiker werden gebraucht. Ich kann allerdings die Originalquellen /-bilder der Journalisten einsehen (danke Internet) und mir dadurch meine Meinung bilden. Wenn das Gesehene zu sehr von der Berichterstattung der Zeitung abweicht, brauche ich keine Zeitung mehr. Die NZZ ist im Vergleich gut in einem unterdurchschnittlichen Umfeld.

Nils Schuller

vor 14 Stunden
8Empfehlungen

Ich habe mich als Physiker immer etwas darüber verwundert, wie wenig naturwissenschaftliches Basisdenken bei Kollegen dieser Profession, insbesondere z.B. auch im Bereich Klimaforschung erkennbar ist, gemäß „Wenn die Tatsachen nicht mit der Theorie übereinstimmen – umso schlimmer für die Tatsachen“ (Georg Wilhelm Friedrich Hegel).

Lee Smolin ist ein kluger Mann und unbedingt zu empfehlen. Die Punkte die er nennt, sind aber psychologische Faktoren und jeder Physiker ist zuerst einmal Mensch. Ein guter Ansatz wäre, dass sich jeder wieder stärker seiner Menschlichkeit besinnt.

Die „Welt“ als ganzes hat gegenüber der Physik einen entscheidenden Nachteil: Physik ist einfach.

Daher ist der Anspruch, „wir berichten über die Welt, wie sie ist“ unerreichbar und als Marketingspruch zu werten. Auch „Faktentreue“ sollte man sich schwieriger vorstellen als es klingt: absolute Objektivität ist durch die Funktion menschlicher Wahrnehmung ausgeschlossen.

Den Dialog inspirieren und sich nicht vereinnahmen zu lassen ist also sicher keine schlechte Idee.

Ich denke wir brauchen aber mehr: Inspirieren könnte auch heißen: „dann äußert euch halt mal“, so wie ich das gerade tue. Wir brauchen eine echte Forcierung eines echten Dialogs, der ein echtes Gegengewicht zu den viel zu starken Stimmen von Alarmisten und Apokalyptikern gegenüber Besonnenen und „Langsamdenkern“ bietet.

Heinz Meier
vor 15 Stunden
13Empfehlungen

Der letzte Abschnitt dieses bedenkenswert aufschlussreichen Artikels verkommt leider zu einem für mich leidlich eitlen Selbstlob, weil - nicht nur für meinen „Geschmack- die Anpassung der NZZ an den Mainstream bezgl. der Sars-Cov2 - Massnahmen gerade das Gegenteil von den hier sich selber zugeschriebenen Vorzügen aufzeigte. Oder darf man den Artikel als captatio benevolentiae und damit als Aufforderung zur Kursänderung im eigenen Haus verstehen? - Die Hoffnung stirbt zuletzt...

Bryan Hayes
vor 16 Stunden
10Empfehlungen

Wieviel Echten Journalismus gibt es heutzutage eigentlich? Wie viele verstehen sich nicht nur als Echte Informationsjournalisten, also Leute, die versuchen, die Realität zu erfassen, aufzubereiten und weiterzuvermitteln und zwar möglichst realitätsgetreu, sondern tun dies auch real?

Ich würde sagen, weniger als 1% der Medienleute, in vielen Medien genau 0%.

Und das ist noch deutlich zu positiv ausgedrückt, denn viele verstehen sich als Propagandisten und Agitatoren, als professionelle Lügner und Hetzer.

Die NZZ sticht hier positiv heraus. Aber auch da ist noch einiges an Luft nach oben.

Thomas Eckert
vor 18 Stunden
8Empfehlungen

Als ich vor einigen Jahren das Buch von Smolin gelesen habe, dachte ich, er übertreibt. Leider stimmt das nicht. Die von ihm beschriebenen Phänomene in der Physikergemeinde, durchdringen heute die gesamte Gesellschaft. Es freut mich, dass Smolins Buch wieder aufgefressen wird. Es ist aktueller denn je.

Jens Köhler
vor 18 Stunden

Empfohlen

Dem kann ich als Physiker nur zustimmen. Im übrigen: Niklas Luhmann und Thomas Kuhn lassen grüssen!

Rolf Eicken

vor 18 Stunden

Gibt es an meinem Beitrag etwas zu prüfen?

Gunter Böhm

vor 18 Stunden

2Empfehlungen

In Bezugnahme auf diesen Kommentar darf ich als ausländischer Gast-Abonnent der NZZ für das dargestellte Ansinnen danken und viel Erfolg und Beharrlichkeit in der Umsetzung der Zielstellung wünschen! Die Frage des Falsifizierens resp. der Verifizierung eines Modell-Ansatzes (Hypothese) ist tatsächlich eine komplexe Fragestellung. Jeder, der wissenschaftliche Arbeit betreibt, ist angehalten, seine Hypothese durch eine Gegenhypothese in Frage zu stellen. Dies ist ein Zeitprozeß. Es ist durchaus realistisch, ein Modell aufzustellen und dieses durch Messungen scheinbar zu bestätigen. Die Crux ist, daß beide Steps fehlerbehaftet sein können.

Eveline Kalisnik

vor 19 Stunden

11Empfehlungen

Grundlagenphysik mit Journalismus zu vergleichen ist, wenn nicht gewagt, so doch mindestens etwas weit her geholt, aber allemal originell - das ja. Was die Aussagen zum Journalismus betreffen, ein Statement für die NZZ, welches meist zutrifft. Lasst weiterhin und noch mehr intelligente Köpfe sämtlicher Couleur! schreiben, damit sich die Leserschaft selbstbestimmt ein Bild aus den überzeugendsten Argumenten bilden kann.

Heinz Bohlender

vor 20 Stunden

10Empfehlungen

Welch ein grandioser Kommentar von Felix Graf.

"NZZ ist für mich so etwas wie Westfernsehen".

Conrad Blickenstorfer

vor 20 Stunden

16Empfehlungen

Auch ich bin genau aus diesem Grund als langjähriger USA Auslandsschweizer NZZ Abonnent. Die NZZ bringt immer noch vielseitigen, ausgewogenen Journalismus, etwas das es in den USA kaum mehr gibt. Aber auch bei der NZZ sieht man die Gefahr, wie zum Beispiel im zunehmend links-einseitigen Gemecker der Auslandskorrespondenten über die USA.

R. F.

vor 20 Stunden

2Empfehlungen

Phantastereien eines Physikers....

S. Z.

vor 20 Stunden

(Bearbeitet)

5Empfehlungen

Ich kann glücklicherweise in den letzten Monaten beim Tagesanzeiger und der NZZ keine Stagnation feststellen - im Gegenteil - Covid 19 macht es möglich, das unbequeme Fragen plötzlich auf Interesse stossen. Für die gesellschaftlich enorm wichtigen Themen Raumplanung und Nachhaltige Entwicklung kann ich das aus fachlicher Sicht beurteilen. Der Journalismus braucht Konsumenten, die hochwertige Medienprodukte nachfragen - und das passiert neuerdings verstärkt! Also - alles wird gut! Ich freue mich darauf!

T. P.
vor 21 Stunden
12Empfehlungen
Schön, wenn sich der CEO der NZZ-Mediengruppe zum Journalismus bekennt, und zwar
in bewusster Abwendung von der Journaille.
Deshalb lese ich die NZZ!

Cser Ferenc 2020. 10. 10. 23:12

Kritikai megjegyzések az M-modellel kapcsolatosan

Gyurkám, köszönöm.
Két megjegyzésem lenne ehhez. Az egyik az újságírásról, mint politikai akcióról, a másik a String-elméletről.
Az előbbihez: Ausztráliában kérdeztetik: 'Honnan tudom, hogy egy politikus hazudik?' A válasz: 'Látom, hogy mozog a szája.'
Nos, a mai újságok politikailag motiváltak, azaz amit benne olvashatsz, az általában nem igaz, ami viszont igaz hír lenne, az nem olvasható benne. Ha netán valamelyik szerkesztő elnézi a dolgát és igazat is mond, ír, vagy elnéz, azt kirúgják.
Ismerem a String-elméletet és szorosán kötődik a Big Banghez, az ősrobbanáshoz.
Alaptétel ott, hogy van egy iszonyúan sűrű és forró valami, ami egyszer, mint egy buborék a forralt folyadékban, elkezd kiterjedni és egy adott pillanatban – a másodperc iszonyúan töredékében – kvarkokká, majd protonná, elektronná és neutronná kondenzál és így tovább.
Azt, hogy mikor kezdi a tágulást és miért, azt a kvantummechanika alapján, annak bizonytalanságával magyarázzák.
Hogy a buborék a semmiből pattan ki a tér egy iszonyúan kis szegmenségen (10^{-50} cm, vagy így), azt úgy magyarázza, hogy abban a kis térben a gravitációs energia, ami negatív, azonos az anyag energiájával, az összegük nulla (mc^2). Ebben az icipici térben van az egész világminőség, a maga 13 évmilliárdra kiterjedő részeivel.
Ez szép, és ha ezt nem hiszed, nem kapsz diplomát.
Csakhogy: a kvantummechanika elve a részecskékre érvényes, terekre nem.
Csakhogy az még elképzelhető, hogy az energia (a húrok rezgése) abban a kis térben megjelenik, de a hőmérséklet fogalma csakis a részecske-rendszerekre vonatkoztatható.
Ugyancsak, csakis részecskék kitágulása jár lehűléssel és abban az icipici térben nincsenek részecskék. Vagy ha igen, ki mondja meg, hogy hány darab?
Nos, ezek alapvető fizikai alapfogalmak és az elmélet kiagyalói ezekről tök megfeledeztek.
A kvantummechanika attól kezdve érvényesül, hogy az anyagi részekhez állóhullám rendelhető – azaz pl. az atommag körül elhelyezkedő elektron mező.
Az alapállásban ilyen nincs. Mégis kvantummechanika fogalmaival vagdalkoznak.
Abban az állapotban nincsenek részecskék – azok később keletkeznek – mégis a gáztörvényekkel vagdalkoznak.
Gyurkám, ez a mai tudomány! Ha ezt elmondod azoknak az elméleti fizikusoknak, akik ezen jojóznak, azzal máris kizárod magad az elitből.
Ahogy az MTA-ból is kibillentenek, ha nem ragozod a finnugorizmust.
És ahogy – kezdem sejteni! – a Magyarorságtudományi Klub is kigolyóz, ha nem ragozod a pánmagyar eszmét, de legalábbis a távol-keleti kapcsolatot.

A Nagy Bumm helyett javasoltam egy új elméleti megközelítést *Big Bang – a Nagy Bumm. Kritikai megjegyzések az M-moddal kapcsolatban – avagy, lehetséges lenne, hogy ennyire félreértem a fizikát?* címmel.³⁰²

Ehhez most még pár utólagos megjegyzés:

A kvantummechanikusok nem foglalkoznak a világ eredetével, nulla időpontjával, azt a húr elmélet, az egyesített húrelmélet, azaz m-elmélet hívei teszik. Éppen arra utaltam, hogy az akkorra feltételezett körülmények között a kvantummechanika nem használható, hiszen arra már nem érvényes.

Einstein egy másik mondata: 'Csak két dolog végtelen: a világmindenség és az emberi butaság. A világmindenségben már nem vagyok annyira biztos'.

Hogy kezdet és vég áll elő minden genetikai elméletben, azon nem csodálkozom: minden, ami megszületik, él, az egyszer el is pusztul. Csak a forma, az élő rendszert alkotó anyag azonban nem pusztul el, csak más formába kerül.

Csak éppen itt a kérdés: a világmindenség megszületett-e? Térben és időben véges-e?

Ha térben véges lenne (önmagába forduló háromdimenziós valami, mint a felfújott gumigömb, véges, de határtalan), akkor a gravitációs hatásoknak lenne egy centrum felé mutató összetevője, ami nincs. A rá kidolgozott egyenletek azonban mind a nulla, mind a végtelen időben és helyen elveszítik értelmüket, azaz csakis véges megoldásokkal kísérletezhetnek.

Most azt mondják, hogy a világmindenség kiterjedése meghaladhatja a 13,6 milliárd fényévet – 48 milliárdot dobott be valaki –, de minthogy az ideje 13,6 milliárd, az azon túli részről nem lehet információnk, még nem érkezett hozzánk. Mondjam-e, hogy ez is ellenőrizhetetlen tétel, baromság?

A másik elv, hogyha végtelen a világegyetem, akkor az éjszakai égboltnak fényesnek kellene lenni, mert valahonnan csak-csak érkezne fény ide.

Hogy ennek van-e értelme? Szerintem nincs.

Az én felfogásom szerint a világegyetem térben és időben végtelen, azaz nincs nulla pontja. A tágulást ugyan az einsteini egyenletek leírják – kozmikus állandót tett bele –, de még ez sem biztos, mert vannak egymás szomszédságában lévő galaxisok, amelyeknek a vörös eltolódása akár a másik kétszerese is lehet. Nem biztos, hogy a vörös eltolódás (itt az atomi színek vonalairól van szó) az a tőlünk távolodó tárgy sebességét jelzi – ahogy a vonat sípolása is emelkedő hangú, ha közeledik és süllyedő, ha távolodik a vonat.

A kvantummechanika anyagi rendszerek állapotát írja le. Alapja az elektron és a proton elektromosan ellentétes töltése és az elektron mozgási energiája, sebessége és ebből származó impulzusa. Az ún. Heisenberg mátrixban ezek a függvények kerültek be és az egyenletek véges megoldása akkor lehetséges, ha kvantumszámokat tételeznek fel. Ugyanis a megoldás hullámegyenleteket eredményez.

A H-atom esetében ez egyszerűen megoldható egyenletrendszer eredményezett és az elektron kötési energiájára pontosan az a 13,6... eV jött ki a számításból, mint amit mérni is lehet (vonalas színek alapján – és ez az a vonal, ami a távoli galaxisokból érkező fényben a távolsággal arányosan a kisebb energia (vörös) felé tolódik el.

Az ember lényege a közössége és attól elválaszthatatlan. Mind a cselekedetei, mind a gondolatai összefogják. Sőt, néhány 'kísérleti' eredményem szerint az agyak kollektivizálódása éppen a nyelvi generátor miatt jön létre, azaz amikor valaki egy gondolatot szavakká fogalmaz meg, ez a művelet 'sugároz', ez az, amire rezonálni lehet. Ennek alapján pl. ha vallatnak és belőlem valamit ki akarnak szedni, akkor a fölött kérdésre még gondolatban sem válaszolok, mert a megfogalmazásakor a válasz átkerülhet a vallató agyába. Pszichológia!

---

³⁰² Lásd e kötetben: pp. 67-71. – A szerk.

Innen ered az az elképzelésem is – azaz ezért gondolom –, hogy a népeknek van istenük, a magyarul gondolkozó agyak magyarul képesek rezonálni egymásra. Most azok, akik több nyelvűek és a gondolkozásuk már nem nyelvi, hanem gondolat-képi, azok alkalmasabbak arra, hogy máshonnan érkező gondolatot befogadjanak – természetesen, azon a nyelven megfogalmazottakat, melyeket kellő szinten értenek, beszélnek.

Amikor legutóbb Pesten jártam, akkor kifejezetten zavart a rengeteg gondolat. Itt csend van. Persze, nincs kizárva, hogy ez az érzésem már hamis.

A hatalmi technikákkal emberi tudatot mosatnak át, irányítanak, erőszakolnak meg, ennek ideális eszközei a képi hírközlők – manapság elsősorban a TV. A képi – nem nyelvi! – információ leköti az agyat és a nyelvre már nem marad energiája, egyszerűen, amit a kép mellé tesznek, az ragad ott meg. Hogy ezt hazánkban a médiamogulok tudatosan használják-e, vagy csak rutinból, azt nem tudom, csak azt, hogy ebben eléggé eredményesek és ezzel sajnos veszélyeztetik a független gondolkodást (akadémia, felsőoktatás).

Azt is mondják mindig, hogy nincs pénz az oktatásra, de egy oktatási rendszert lebontani könnyű és gyorsan megy, de amikor már előteremtenének rá pénzt, az újjáépítése már nem megy gyorsan. Mert először azokat a tanárokat kell kiképezni, akik majd az ifjúság oktatásába bevetendőket képezik ki a munkájukra.

És ez a helyzet ma is. Most rombolják le azt a szintet, amelyiknek az általános szellemi szintet biztosítani hivatott oktatás lenne a feladata. S hogy ki ők? A hatalom mániákusai.

Elég kevesen értenek a természettudományhoz, és társadalomtudományhoz még annúál is kevesebben. Ám még a könnyebbnek látszó politikatudományi részt sem veszik figyelembe, hanem a szekértáborok logikája szerint gondolkodnak minderről. Azaz a tudomány kiszorult, vagy csak mint felhasználandó eszköz kap szerepet a mai világban, és nemcsak nálunk.

És így van ez a természettudomány területén is. Igen, ott vannak bizonyos megalapozott rendszerek, de a szekértáborok, a mindenáron új elméletet alakításának kényszer ott is meg van. Nem annyira jellemző az ideológia, mint a társadalomtudományok területén, de ott sem könnyű talpon maradni. Különösen manapság, amikor a tudományt igyekeznek csakis az egyetemi tanszékekhez kötni és ott bizony a követelmények kezdenek az egekbe szökni.

Hogy értsük, miről van szó: az egyetemen dolgozó minősítetteknek tanítaniuk kell, publikálniuk kell, az iparnak technológiát kell fejleszteni és - ekkor léptem ki onnan! - befektetőknek hasznot termelni. Ez van itt, de valami hasonlóról értesültem otthonról is.

Ez volt a kritikus pont, amit már nem lehetett bevállalni.

Ugyanis a befektető az év elején letett pl. 100 000 dollárt és nekem, aki ezt megkaptam, az év végén 125 000-t kellett volna visszafizetnem.

Egy év alatt valami újat kellett volna találnom, azt kidolgozni, megtalálni a gyártót és neki eladni. Mindezt az egyébként 2000 órára tervezett egyéb feladatok mellett úgy, hogy a befektető pénzéből munkadíjat nem fizethettem.

Képtelenség.

2000-ben találtam valamit, ami érdekes és új volt. 2002 végére bemutattam, hogy működik, de a technológia még nem volt a kezemben.

Akkor visszaemlékeztem a kezdő mérnöki munkámon megismert valamire, azt alkalmaztam és látszott, hogy azzal technológia megteremthető.

A megbízó műszaki igazgatói státusba vett – nem kaptam fizetést érte! – és Szingapúrban a SIMTECH laboratóriumaiban és kapcsolt ipari részeken közösen megbíztak a technológia kidolgozásával. Egy év alatt ezt egy post.doc. fickóval kettesben a SIMTECH-nél ki is dolgoztam. Az első kettő mellé ez a 3. szabadalom lett.

De az élettartam nem volt megfelelő és én kiszálltam a játékból, mert a megbízó nem teljesítette az ígérését és az élettartam növelő megoldáshoz nem kezdtem hozzá. Ez 2005-ben volt.

A megbízó folytatta másutt a munkát, és most, 2019-re lett belőle eladható termék. 18 évvel az alapgondolat és hosszas kísérleti munka eredményeként, miután a 'hogyant' Szingapúrban valóban sikerült kidolgoznunk és a terméket bemutatnunk.

Ez természet- és műszaki tudományos munka volt.

Harcolnom kellett a kereskedelemmel, a fals szabadalmak tulajdonosaival, akik szabadalom alakjában lefoglaltak tudomány területeket, hogyha ott eredmény születik, akkor a jog nekik zsozsót eredményezzen, a kereskedelmi monopóliumok jogait kellett kereszteznem és úgy anyagot beszerezni, hogy a gyártót nem vontam be a munkába (adtam át neki a gondolatot, ötletet), szóval volt mit kinlódni a technológiai paraméterek kialakításán felül.

Egy év alatt mindezt átfuttatni?

Képtelenség.

Még a CRC-s koromban elektronmikroszkóppal is dolgoztam. Jött a menedzser, hogy itt van egy anyag, kellene róla elektronmikroszkópos kép, de holnaputánra.

Mondtam neki, hogy ez lehetetlen.

Erre azt mondta, vegyek fel rá embert és holnap után legyen a felvétel az asztalán.

Merthogy a pénz forgása, a pénz haszonképlete azt kívánja. És ugye, számos ember sétál az utcán, aki elektronmikroszkóppal tud dolgozni és csak úgy fölveszek valakit, mert, ugye, a munkaerő az arctalan.

De, hogy a felvétel elkészítéséhez nekem először nanométeres szeletkéket kell készítenem (több éves tapasztalat kellett hozzá), aztán az elektronmikroszkópba helyezve elkészíteni a felvételeket (ezt is meg kellett tanulnom), azokat kidolgozni, elkészíteni a másolatot és csak az után írhatom meg a jelentést, azaz ez a folyamat egymást követő szalmailag igényes lépésekből áll, nincs párhuzamosság és ha 10 embert veszek fel rá, akkor sem készül el az egész 2 nap alatt, ezt a menedzser képtelen volt megérteni.

És abból se származik semmi jó, ha olyasmibe tenyerel bele – nem az üzleti szempont, hanem – az ideológiai alapokra épülő politika, aminek nem lenne szabad az ideológiaához kapcsolódnia. Már pedig mostanában többnyire erről van szó.

Nálunk is a már meglévő világbeli technológiák megvételével és alkalmazásával az akadémiai intézetek inkább egyfajta összeszerelő üzemekké válnak majd. Ahogy az ipart is azzá alakították, a tudományt is azzá fogják.

Hát ez jutott még eszembe, az M-elmélet kapcsán.

Dolgoztam kvantummechanikával, ismerem és tudom, mire képes. A világ kezdete és vége nem tartozik bele.

Csihák György 2021. 03. 08. 11:43 Imaterápia

Először azt gondoltam, hogy kamu, de rákerestem a fb oldalára, és tényleg ott a bejegyzés febr. 21-én. Megható és hihetetlen!

**„MEGMAGYARÁZHATATLAN MÓDON SEGÍT AZ IMA A BETEGEKEN”
– KINYITTATNÁ A TEMPLOMOKAT A SZLOVÁK MINISZTER**

<https://777blog.hu/2021/02/26/megmagyarazhatatlan-modon-segit-az-ima-a-betegeken-kinyittatna-a-templomokat-a-szlovak-miniszter/>

Személyes hangvétellő bejegyzést tett közzé néhány nappal ezelőtt Facebook-oldalán Milan Krajniak szlovák munkaügyi miniszter, amelyben egy megmagyarázhatatlan jelenségre hívta fel a figyelmet: a koronavírus-fertőzött emberek közül az imádkozó betegeknel enyhébb lefolyású a betegség.

„Lehetséges, hogy most internetes győlöletlavinát indítok. Ennek ellenére remélem, hogy sok embert érdekel egy másik nézőpont a jelenlegi koronavírus-helyzetről, életünk és egészségünk megővásáraól.

Mindannyiunkkal történnék olyan dolgok, amelyek tudományosan megmagyarázhatóak, és olyanok is amelyek nem, de mégis valóságosak és segíthetnek bennünket.

A minisztériumban minden héten kiértékeljük a szociális szolgáltatók jelentéseit. Munkatársaink odafigyelésének hála Szlovákiában alacsonyabb a halálozási arány, mint Németországban, Csehországban, és lényegesen alacsonyabb, mint Franciaországban, Belgiumban és Nagy-Britanniában. Van erre logikus magyarázat is. 2020 novembere óta térítjük a D3-vitamin árát – egy hónappal korábban kezdtük el mint Anglia – és úgy tűnik, segít a tünetek mérséklésében. Legalább kéthetente teszteljük a szociális intézmények munkatársait. Beszereztünk kétszáz oxigéngenerátort, amik a betegek kórházba kerülését hivatottak megelőzni, ezzel pedig az egészségügyi ellátórendszert is segítjük, ingyenes védőfelszereléseket forgalmazunk. Csak egy olyan jelenségről tudunk, ami megmagyarázhatatlan.

Ügyfeleink és munkavállalóink egyre gyakrabban igénylik a vallás megélését. Saját és közvetett tapasztalatainkon látjuk, hogy az ima segít. Ha az emberek a koronavírus-fertőzött intézményekben elmennek saját hitük szerint imádkozni – például a katolikusok áldoznak, felveszik a betegek kenetét — akkor a betegség enyhébb lefolyásáraól számolnak be.

A beszámolókon felbuzdulva érdeklődni kezdtem a kórházaknál: tapasztaltak-e hasonló összefüggést a lelkiélet megélése és a gyógyulások között. Több megerősítést kaptam ilyen tapasztalatokról. Nem, nincsenek megalapozott tudományos tanulmányaink, abban azonban megegyezhetünk, hogy az ima nem árt: és úgy tűnik, sok embernek segít.

Pillanatnyilag a koronavírus elleni harc „fennsíkján” állunk. Megállítottuk a növekedést, csökkenés azonban még nincs. Mi történnék, ha engedélyeznénk az embereknek, hogy szabályozott keretek között részt vegyenek az istentiszteleteken és imádkozzanak a teljes lakosságért? Hívőkért és nem hívőkért egyaránt. Hogy apáink és nagyapáink Istene megvédjen, és a lehető leggyorsabban megszabadítson a koronavírusról. Hiszem, hogy mindannyiunkon segítene.

A kifogásokra természetesen számítottok. Miért pont a templomokat nyitnánk ki a hívőknek, és nem az üzleteket és az éttermeket mindenkinek? Nem csak azért, mert az alkotmány a templomba járást a vallásszabadság részeként védi, a mozilátogatást pedig nem. Nem csak azért, mert a kertészeti üzleteket kinyitottuk a tavasz közeledtével. Van még valami. A nyilvános istentiszteletek engedélyezésével lehetővé tesszük szlovákiai emberek nagy csoportjának, hogy imádkozzanak: de nem csak magukért, hanem az ország teljes lakosságáért. A liturgia és az imádság nem csak azért van, hogy néhány ember megélhesse a „hobbiját”. A kimondott szónak nagy ereje van, a közösen kimondott szónak még nagyobb. Esetünkben ezek a segítségkérés és áldás szavai lesznek Szlovákia teljes lakosságára. Könnyen beismerhetjük, hogy azért ez egész más műfaj, mint a bolt vagy a mozi.

Van még egy ellenőrizhető történelmi példa. 1710 későtavaszán lesújtott Nagyszombatra a pestis, az első halálesetet június 19-én jelentették. Több hónapnyi kijárási tilalom következett, ám nem jött a javulás. 1710 novemberében a város még mindig zárlat alatt állt, de a pestis csak terjedt és kaszálta a gazdagokat és szegényeket. A kétségbeesett lakosság úgy döntött, közösen fordul Szűz Máriához. November 21-én a város teljes lakossága összegyűlt a Szent Miklós bazilikában Szűz Mária kegyképe előtt. A mise után körmenetet tartottak a Szentháromság-oszlop körül, majd visszatértek a székesegyházba. És csoda történt. Ettől a pillanattól kezdve senki nem halt meg pestisben a városban.

Hívó emberként életem során többször is emlékeztetnem kell magam, hogy a szellemi tér ugyanannyira valóságos, mint a fizikai. Nem szeretném senkire kényszeríteni az élményeimet, de az érdeklődőkkel szívesen megosztom. Nagyon racionális ember vagyok, és saját tapasztalatom alapján mondhatom, hogy az Istenbe vetett hit és az értelem nem zárják ki egymást. XVI. Benedekkel egyetértésben mondhatom, hogy támogatnunk kell a tudományos kutatásokat, ugyanis ha hiszünk az igazunkban, akkor nincs az a tudományos kutatás vagy felfedezés, ami eltántoríthatna tőle.

Megfordítom. Ha tehetünk valamit, ami segíthet, de senkinek nem árt, akkor csináljuk. Arra kérem a nemhívókat, hogy engedjék meg nekünk, hogy imádsággal és a misén való részvétellel tegyünk valamit. Személy szerint úgy gondolom, sokunkon segíthet. Tudom, hogy sokan Önök közül most azt gondolják, hogy ez nem tudományos. De árthat bármit?

Nem lázadást szítok. Tiszteletben tartom, hogy a közegészségügyi rendelkezések most nem engedélyezik a nyilvános istentisztelet megtartását. Párbeszédet kezdeményezek az istentisztelet konszenzusos megtartásáról, vagy legalább arról, hogy hogyan biztosítható az embereknek, hogy egyénileg szentáldozáshoz járuljanak, ahogy az a járvány első hullámának idején volt. Hiszem, hogy tekintettel a közelgő húsvétra, megállapodásra tudunk jutni.

Ha ön hívő, és eddig elolvasta, érti, hogy mire gondolok. Ha nem hívő, köszönöm, hogy ezt a hosszú bejegyzést eddig elolvasta. Nem kezdem el vitatni a vallás megélésének szabadságát, ami alkotmányos jog. Csak az önök jóakarataira és nagylelkűségére apellálok. Annyit kérek, hogy gondolkodjunk el a templomok ilyen szintű megnyitásáról: a mostani helyzetben nem veszíthetünk semmit, de az ima segítségével elnyerhetünk mindent. Remény és segítség, erre van most a legnagyobb szükségünk.

Milan Krajniak – munkaügyi miniszter

Fordította: Leczo Bence

Sipos György 2021. 03. 08. 12:13

Az imádság hatásának van egy biológiai értelmezése is.

A paraszimpatikus idegrendszert erősíti, ami közvetlenül a gyulladós folyamatokat, a vírus által okozott „citokin vihart” kontrollálhatja.

Ezáltal a teljes regenerálódást garantálja, felgyorsítja.

A templomok kinyitása rendkívül fontos lenne nemcsak a vírus miatt és nemcsak a Felvidéken hanem itthon is.

A közös imádság segíthet a vírus okozta problémák mielőbbi megoldásában!

Cser Ferenc 2021. 03. 08. 23:40

Pontosan. A stresszet lebontja és ezzel segíti az immunrendszert. Itt a kulcsszó a stressz!

Mindamellet, hogy a közös imádság az abban résztvevők agyának kollektivizálódását is megremtve valóban tudati támogatást nyújt a résztvevőknek agyrezonancia révén.

Oláh Zoltán 2021. 03. 09. 9:09

Az oszcillo-genomika korába lépve ugyancsak izgalmas tudományterületeket érdemes bevonni a szintézisbe. Ne feledjük a neurológiának két fő ága van: i) az anyagi idegélettan és ii) a

szellemi lélektan tudománya, amely mindenkori megbomlott lelki épségünk helyreállításán hivatott dolgozni. Ez utóbbi viszont feltételezi a magyar néplélek épségének és mibenlétének ismeretét.

A gazdag hagyományaink lehetővé teszik: i) a mese, ii) zene/népdal, iii) néptánc, táncház és egyéb mozgásformáink iii) ÉSZ→NÉZ→KÉZ forma-nyelvészeti kézműves terápiáink úja élésének lehetőségeit, mielőtt „verébre vakcinaágyúval lőnénk”.

Nemzeti11/04. MESE terápia – <https://www.youtube.com/watch?v=waIxBUhLOCc&feature=youtu.be>. Magyar népmese – https://sokszinuvidek.24.hu/életmod/2017/09/30/kincsunk-es-tanitonk-a-magyar-nep-mese/?fbclid=IwAR1XZ2HcYOFqFZHx41i_aHumdgMTSk5Q5Z_L0k_6192zmTTgPV_XQY6_ro.